

به ندایه تی بوّ خودا

به خته وهر شیخ عه باس

به ندایه تی بوّ خودا

ناوی کتیب: به ندایه تی بو خودا
نوسهر و ناماده کار: به ختهوهر شیخ عهباس

پنداچونهوهی: دابان میران

بابهت: گهشه پیدانی ناینی

ههله چنی و ریزمانی: نوسهر

دیزاینی ناوه روک: پیشهوا شیخ ره ئووف

دیزاینی بهرگ: ئیبراهیم صالح

چاپ: چاپخانه ی چوارچرا

Baxtawar Shex Abas

Baxtawar_Shex_Abas

الحمد لله، نحمده ونستعينه ونستغفره، ونعوذ
بالله من شرور أنفسنا، وسيئات أعمالنا، من
يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي
له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له،
وأشهد أن محمداً عبده ورسول.

ئەم كىتپە پېشكەشە بە خۆم

جوانترین دیاری لای من كىتپە، بەلام بەھۆی
پېشەكەمەوہ كە كىتپەفرۆشییە تاوہكو ئەم كاتە
ھەرگیز كىتپەم بە دیاری بۆ نەھاتوہ، بۆیە یەكەم
كىتپە دەكەم بە دیاری خۆم، تۆی ئازیزیش ئەم كىتپە
بەكە بە دیاری ئازیزىكت.

پيوست

- ۸ پيشه‌کي
- ۱۲ نوسيني کتبيهم
- ۱۴ سهره‌تاي دروستبووني زه‌وي و پهرستن
- ۱۶ پاراستني قورئان
- ۱۹ قورئان و ئينجيل
- ۲۲ بوچي خودا له‌سهره‌تاي مروفايتييهوه
- ۲۴ چون خودا بيه‌ستين؟
- ۲۶ کاري ئيمه‌ي مروفا چيه
- ۲۸ ئيبليس فهرمانی خودايي شکاند
- ۳۰ نيعمه‌تي خودا و مو‌عجيزه‌کاني
- ۳۳ ئهو مو‌عجيزانه‌ي له‌شي خوټ بزانه
- ۳۵ ناشکور مبهه
- ۴۲ خودا به‌نده‌کاني تاقي ده‌کاته‌وه
- ۴۶ روژتيک له مآلي پيغهمبيري خوادا (صلي الله عليه وسلم)
- ۵۵ همژاري
- ۶۱ يادي خودا
- ۶۶ ۱۰٪ قازانجه‌کمت بو خودا دابني
- ۷۱ چاکه ئه‌نجام بده
- ۷۳ نويز
- ۸۰ نويزه سوننه‌ته‌کان (نويزي جهنازه)
- ۸۳ ده‌ستنويزي شمرعي چونه؟
- ۸۸ چيروکي ۲ مندآله‌که
- ۹۰ مندآل

۹۷ دایک و باوک
۱۰۴ دایکی ئیمانداران خاتوو خەدیجە
۱۰۸ بەسەر هاتی پیاوی دوو کچهکە
۱۱۱ پێغەمبەر ئەیوب
۱۱۳ سویند خواردن بە غەیری خوا
۱۱۴ ئەشق و خوشەویستی
۱۱۸ خوشنەویستی کافران
۱۲۲ نایە فالانتاین دروستە؟
۱۲۴ سحر و جادوو
۱۲۹ بوختان کردن
۱۳۲ خۆپاراستن لە کەسانی چاوپیس
۱۳۴ نیشانهکانی کەسی چاویلێراو
۱۳۶ دۆزەخ
۱۳۹ ریش هێشتنەوه سونەتە یان فەرزە
۱۵۰ کاتیک بومەلەرزە بوو چی کاریک بکەین باشە
۱۵۱ چیرۆکی پیاوێ بەنی ئیسرائیلەکە
۱۵۴ پێغەمبەر شو عەیب
۱۵۹ سوتانی دەست و زمانی موسا
۱۶۳ پێغەمبەر ئیدریس
۱۷۳ سوپاسی خودات کردووه
۱۸۴ پاشەکی

پێشەکی

پیش هه موو شتیک ده بییت ئیمه له وه بگهین که خالقیکمان ههیه، که ئەم خالقەش خاوەنی دەسه لآت و قودرەتیکه که هیچ هیزیک ناتوانیت به رهنگاری ببیته وه. ئیمهش وهکو تاکیکی موسلمان باوهرمان بهم خودایه ههیه که له هیچ نه بووه و هیچ هاوهل و شه ریکیکی بو خوی دانه ناوه، مه بهست له دروستکردنی ئیمهش، (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ) واته: (من جنۆکه و مروقم دروست نه کردووه تهها بو ئه وه نه بی که به تاک و تهها من بپه رستن و ملکه چی فه رمانی من بن) ئیمه هه موومان خودا کات و ته مه نیکی دیاریکراوی بو ئاماده کردووین، له م ژیا نه کورته دا، (قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ) واته: ئه ی محمه د (صلی الله علیه وسلم) پینان بفرموو: (ژیانی دونیا کورته) که وایه ئیمه وهک موسلمانیک باوهرمان ده بییت و ابیت، که ژیا نمان کورته و دیاریکراوووه. که وایه بو له م ژیا نه کورته دا هه ولی پازی کردنی خودا نه دین، با پیکه وه ببین به بانگخوازی خودا، پیکه وه نه ی له خراپه و کردنی چاکه بکهین، باببین به بانگخوازی ئەم ئیسلامه و سه ری بخهین، به گه یاندنی په یامه راسته کان به خه لکی وهکو خوی چونکه بانگخواز تهها گه یه نه ره نه وهک دروستکه ر و خالق، ئیمهش به

پشتیوانی خودای گوره ئه وهندهی له توانای ئیمه دابیت دهیکهینه گهر بۆ خزمهت کردنی ئهم دینه پیرۆزه، که بهلئینی خودایه داهاوو بۆ ئیسلامه. ئهم کتیبه له چهند گهوههریکی پرشنگذار پیک هاتوو، که هۆکاری رازاندنهوهی دل و دهرونه. ئهم کتیبه پیکنه هاتوو له یهک بابته، بهلکو له چهندین بابته پیکمانهیناوه، وه ولامی بابته مانیشمان به شیوهیهکی کورت و پوخت داوتهوه، چونکه بابته کانمان تاییهت نیه به یهک بابته، له ههر بابته تیکیش بانگهشه کردنی خهلهکیه بۆ یهکتاپه رستی و پیکهینانی جیلیکی تهو حیت و بۆ باشتر ههلسوکه وتمان له گهل کومه لگه و ژیانماندا، ئیمه لیره دا باسی بۆ دروست بووین، چون خودا بپه رستین، چی بکهین، بۆ سوپاسی خودا بکهین. بۆ هه موو بابته کان ئایهت و فهرمووده شیرینه کانمان به کارهیناوه، کۆی فهرمووده کانیش له دوایی گه رانیکی زۆر و پیندا چوونه وهی کهسانی شارهزا لییان پاشان دامان ناوه. سه رجه م بابته کانیش تۆی خو شه ویست ئاشنا دهکات به وهی بۆچی شکوری خودا بکهیت. کۆی بابته کان ته نها به پشتیوانی پهروه ردار ئاماده م کردوو، پاشان به توانای خو م، به لام دلنیام له وهی به بی پهروه ردارم نه م ده توانی یهک وشهش

بنوسم و مانای رسته‌یه‌کیش بدهم به دهسته‌وه، له‌م کتیبه‌دا ئیمه گرنگیه‌کی باشمان به بابه‌تی تاقیکردنه‌وه داوه، که خودا هه‌موومان تاقیده‌کاته‌وه و یاداشت له‌سه‌ر ئەم تاقیکردنه‌وانه وهرده‌گرین، که تاقیکردنه‌وه‌ش له‌سه‌ر هه‌موو پیغه‌مبه‌ره‌کان بووه و باسی هه‌ندی له‌و تاقیکردنه‌وانه‌شمان کردووه. من ئەم کتیبه‌م به زمانیکی زۆر ساده و وشه‌ی گونجاو بلاوکردۆته‌وه، بۆ ئەوه‌ی سه‌رجه‌م ته‌مه‌نه‌کان به‌گه‌وره و بچووک سوودی لی ببینن، بتوانن به ئاسانی لی بگهن. به‌و هیوایه‌م ببیته‌ تویشویه‌ک بۆ قیامه‌تی من و ده‌سپیکی ژیانیکی باشت‌ر بۆ ئەوانه‌ی ده‌یخویننه‌وه، هیوام وایه به‌ چه‌ند په‌ره جوانه‌کانم که ئاماده‌م کردووه بۆ خویننه‌ران سوودی دونیایی و قیامه‌تی لی ببینن.

به‌خته‌وه‌ر شیخ‌عه‌باس

نوسینی کتیبه کهم

ته مه نم ۱۸ سالان بوو، کاتیک ئەم کتیبه م نوسی، له دواى پیداوو نه وه یه کي تر له ته مه نی ۲۰ سالی کتیبه کهم به چاپ گه یاند، سالتیک بهر له وهی بیرۆکه ی نوسینی ئەم کتیبه م بو بیت، که ۱۷ سالانم دهکات، که سینک بووم نه م دهزانی بو دروست بووین؟ خالقمان کتیه؟ نه م دهزانی بو نوێژ بکه م؟ ئایه سوودی نوێژ چیه؟ نه م دهزانی مه به ست له دروست بوونی من چیه؟ هه میشه ئەو پسیاران له خه یال و می شکمدا بوو، به لام دواى ئەوهی پهروه رداگرم چه ن دیمه ن و تاقیکردنوه یه کی پیشانمدا که بوونه سه به ب، بو ئەوهی بگه ریم به دواى دینه که مدا و بزانه بو دروست بوومه، کاتیک که نوێژم نه ده کرد خه لکی هه ر پیمیان دهوت نوێژ بکه، نوێژ بکه، به لام پیمیان نه دهوت بو ئەوه بیکه!!! وتنیان هه یچ کاری له من نه ده کرد، تاوه کو خودای گه وره سه به بیک له و سه به بانه ی بو می نارد و دیمه نیکی پیشانمدا، ئەویش ئەوه بوو که دایه گه وره مان واته نه نکی دایکم، که ره زیلی سه رجیگا بوو! نه خو شی درێژخایه نی هه بوو! به چه ند که سینکه وه هه لیان ده گرت بو ئەوهی ده ستنوێژ بگریت، به و حاله وه نوێژی ده کرد! منیش به له شیکی ساغه وه نوێژم نه ده کرد، که ئەو دیمه نانه بوونه هو کاری ئەوهی به خو مدا بچمه وه و

ژيانىكى نوڭ دەسپى بىكەم، كە ھەلەيەكى زۆر لە ژياندا
 بوو، شارەزايىيەكى وام نەبوو لە دىندا، پاشان لە دوایى
 ئەو دەستى دەستم كرد بە نوڭ، تەواوى ژيانم گۆر!!! ھەر لە
 ھەلسوكە و تەمدا و مامەلە كردن لە گەل خەلكيدا و ئەتەكتى
 قسە كردندا و باشبوونى پەيوەندىم لە گەل خوادا و
 شوڭنكەوتەى رڭيازى پڭغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بىكەوم و دل و
 دەروونىكى زۆر فراوان و خۆشترم ھەبىت، ئەمەش چۆن
 دەست دەكەوتت؟ تەنھا بە شوڭنكەوتنى ئەم ئىسلامە.
 ھەمىشە سوپاسى پەرورەدگارم دەكەم، كە كار ئاسانى
 زۆرى بۆ كردووم لە تەواوى ژياندا و ھەر شتىك كە
 داوام كرىت بۆمى ئاسان كردووە. منىش وەكو سوپاس
 گوزارىك بۆ پەرورەڭم ئەم كىتیبەم پڭشكەش كردووە.
 خوڭنەرى خۆشەويست ئەم كىتیبەى دەخوڭنیتەوہ
 بەرھەمى چەندەھا شەو و رۆژمە كە بە لە كات گرتنى
 زۆرى لە ژيانم نوسىومە، سەرچەمیان كاریان لە خۆم
 كردووە، بۆیە لڭرەدا ئامادەم كردووە، داواكارم لە
 پەرورەڭم وەك چۆن سووڭم لە سەرچەم ئەو چىرۆك و
 باسانەى كە باسم كردوونە من بىنىومە بەھەمان شىوہ
 ئڭوہش بىڭن. (إن شاء الله) گەر پەرورەڭم وىستى
 لڭبىت، بەرگى دووى ئەم كىتیبە یاخود ھەولى نوسىنى
 كىتیبى كە دەيەم، بە ئىزنى خودام.

سه‌ره‌تای دروستبوونی زهوی و په‌رستن

خودای گه‌وره بریاریدا گه‌ردونیکي گه‌وره دروست بکات، که هه‌رگیز هیچ شتیک ناتوانیت دروستی بکات، به‌ته‌نھا خۆی توانی بیکاته راستی و به‌دیبه‌ئیت. هه‌روه‌ھا پووه‌کی سروشتی و گیانله‌به‌ری سه‌ره‌تای لئی دروست کرد. پاشان خودا ویستی جینشینیک بو خۆی له‌سه‌ر زهوی دروست بکان، که ئه‌ویش مرؤف بوو، بو په‌رستن و ستایشی خۆی، و له‌روحی خۆی فوی پیدا کرد. خودا ویستی به‌کۆمه‌ل ئه‌و مرؤفانه‌ی که له‌سه‌ر زه‌وین، به‌ته‌نھا یه‌ک خودا بپه‌رستن، که ئه‌ویش خۆیه‌تی بو په‌رستنی خۆی. خودای گه‌وره ۱۲۴ هه‌زار پیغه‌مبه‌ری نارد تا بتوانن جیهانیکی ته‌واو دروست بکه‌ن که پریت له‌خۆشی و خوشبه‌ختی و به‌خته‌وه‌ری بو ته‌واوی زینده‌وه‌ران. ئه‌گه‌ر به‌شیوازیکی زانستیانه بیربکه‌ینه‌وه که چی هه‌یه له‌م دونیا‌یه‌دا که تیایدا ده‌ژین، ئه‌ستیره‌یه‌ک هه‌یه له‌م گردونه‌دا، گه‌ر بیکه‌ینه ۲۷۱ به‌شه‌وه ۲۷۰ به‌شی لابه‌دین ۱ به‌ش بمینیته‌وه ئه‌و به‌شه‌ش بکه‌ینه ۱ ملوین به‌شه‌وه ۱ به‌ش له‌و ۱ ملوینه ئینجا به‌قه‌ده‌ر خۆر ده‌بیت. خۆریش ۳۳۵ هه‌زار جار له‌زه‌وی گه‌وره‌تره. چه‌ندین

كەس ھەيە ئەمە دەكەنە قالبى دروستكردنى مروڤقەو ھە يان پەيكەريك يان ئاژەلېك، ھەك لە ولاتى ھندستان باوہ، بە خوداي خويانى دەزانن، گەورەترين زولمېكە كە مروڤ بەرامبەر خوداي دەكات، پەرسىنى مەخلوقېكە ھەكو خوي. ئىستا با بە بيريكي فراوان بيريكەينەوہ! بۇ نمونە پەيكەريك كە مروڤ خوي دروستى بكات، ئەمە چ سودېك دەگەينەيت، كە بشكىت بە قور چاكي دەكەنەوہ يان ئاژەلېك كە تواناي بەخيوكردنى خوي نيه و تواناي قسە كردنى نيه، بووہتە زەليلى مروڤ. مروڤيش كە لە ساليكدا چەندين شەو خەوى ليناكەويت، لەتاو ئازار و بيتاقەتى كە تواناي چارەسەرى خوي نيه خوي چارە بكات. ئەم كەونە بە مروڤېك دروست دەكرېت! كە تەمەنى ئىستاي لە ۶۰ بۇ ۷۰ تىناپەرى بەراستى ئەقلى مروڤ زور گەورەيە لەوہى كە بەم شىئوہيە بەكارى بينيت.

پاراستنی قورئان

دینی ئیسلام ئاسانکاری زۆری کردوو، بۆ ئەو هی ژیانیک بژین به خوشه ویستی و به خته وه ری. خودای گه وره که قورئانی دابه زاندوه، گهر پرسیاریک بکهین، که پیش هه زاران سال ئه م کتیه هاتوه (مه به ستمان قورئانه) ئه م پرسیاره بکهین، بلین ئه م کتیه له م ماوه یه که هیه و له به رده ستی مرؤقدایه، ئایا رسته یه که ده سکاری کراوه! بیگومان نه خیر. نه که رسته یه که نه که وشه یه که نه که پیتیک ته نانه ت هه مزه و فه تحه یه که ده سکاری نه کراوه. باشه با جوان بیربکهینه وه کتیه یه که له م هه موو شه ری جیهان و داگیرکردنی ولات و ئاژاوه و به ره له ستی و پروداوه سروشتیه کان، ئه م کتیه ده سکاری نه کراوه، با بلین بۆ! چونکه خودایه کی له پشته، که ئه م کتیه ی پاراستوه. ئه مه ته نها یه کیکه له موعجیزه کانی خودای گه وره ئه مه ته نها باسی ئه م کتیه مان کردوو که قورئانه به لام هیشه باسی موعجیزه و نوسینی ئه م قورئانه مان نه کردوو، که ئه م قورئانه پیش زیاتر له ۱۴۰۰ سال پیش ئیستا خودای گه وره بۆ که سیکی هه ژار و به بی دایک و باوک و نه خوینده واری دابه زاند، که ئه ویش پیغه مبه ر

محمد (صلی اللہ علیہ وسلم) بوو. به لگه ش بو ئه مه له قورئانی پیرۆزدا
خودای گه وره ده فهرموویت: (وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ ۚ
فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ ۗ وَمَا يَجْحَدُ
بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ) (العنكبوت ٤٧) (وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ)
ئهی محمد (صلی اللہ علیہ وسلم) چوڼ کتابمان بو پیغه مبه رانی پیش تو
دابه زاندووه، هه رووها به م شیوازه ئه و قورئانه مان بو تو
دابه زاندووه، (فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ) ئه وانه ی که کتابمان پی
به خشییوون و ئه هلی کتابن، (يُؤْمِنُونَ بِهِ) ئه وانه ئیمانی پی
دینن وهک (عبداللهی کوری سه لام و سه لمانی فارسی) و
ئه وانه ی تر که موسلمان بوون، (وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ) له
خه لکی مه ککه ش هه یانه موسلمان بووه و ئیمانی پی
هیناوه، (وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ) هیچ که سیک نییه
نکولی له ئایه ته کانی ئیمه بکات، ته نها کافران و بیباوه ران
نه بی. (وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ ۖ إِذَا لَرَّتَابَ
الْمُطْبُورِ) (العنكبوت ٤٨) (وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ) ئهی
محمد (صلی اللہ علیہ وسلم) تو پیش قورئان هیچ کتیبیکی ترت
نه خویندو ته وه (وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ) به دهستی خو تیش هیچت
نه نووسیوه، به لکو نوسه ری هه بووه وهی و نامه یان بو

نوسیوه، چونکه پیغهمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) نہ خویندهوار بووه و له ناو قوره‌یشدا ژیاوه و ئەم شتە له لایان زانراوه (إِذَا لَارْتَابَ الْمُطْلُونَ) ئەگەر خویندهوار بوایه! ئەوا ئەوانەى که له‌سه‌ر باتلن گومانیان بۆ دروست ده‌بوو ده‌یانووت: ئەم قورئانه محمد (صلی اللہ علیہ وسلم) خۆى هیناویتى. (بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ) (العنكبوت ٤٩) (بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ) به‌لکو ئەم قورئانه پیرۆزه کۆمه‌لیک نایه‌تى پوون و ئاشکرایه (فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ) له‌ سینگی ئەو که‌سانه‌ى که زانان له‌ هاوه‌لان و جگه له‌وان ئەوانه‌ى که له‌به‌ریان کردووه (وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ) (٤٩)) وه هیچ که‌سیک نایه‌ته‌کانی ئیمه به‌ درۆ نازانی ته‌نها که‌سانیک نه‌بی که‌سته‌مکارن. خودای گه‌وره‌هه‌موو ئەو ریگایانه‌ى که به‌ ئەقلی مرو‌فدا دین، موعجیزه‌یه‌کی بۆی داناوه، له‌به‌ر ئەوه‌ى به‌نده‌که‌ى بگه‌ریته‌وه بۆ لای خۆى، که به‌ ته‌نها خودای گه‌وره له‌ پشت ئەم ده‌سه‌لاته‌وه‌یه و هه‌ر خۆى زانا و پایه‌به‌رز و خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌.

قورئان و ئىنجىل

زۆرىك له خهلكى بىرکردنه وهيان وايه، كه باوهڤ به هه ندى كهسى نه فام ده كه ن كه ده لىن دىن به ده ستى ئىمه يه و ئه م كه ونه هى ئىمه يه، يان مروفتىك ده كه نه خوداى خويان و دهى په رستن ئه م مروفته چ توانايه كى هه يه چ موعجيزه يه كى هه يه بىسه لميئيت، ئه گه ر ئه م مروفته خودايه و ئه م دونيايه ي دروست كردووه با بومان بىسه لميئيت! با بتوانيت پىرىك گه نج بكاته وه! با بتوانيت ئازهللك بهيئيته قسه! جگه له (پهروهردگارمان) نه بيت هه ر ئه وه دانهرى زهوى و ئاسمانه و تاك و ته نهايه. گه و ره ترين سته م كه مروفت له خودى خوى و خوداى گه و ره ده كات، ئه وه يه كه هاوه ل بو خوداى پهيدا ده كات. به لام وهك له م پوژگارهى ئه مپوڤدا ده بىبينىن و ده بىبىستىن، زياتر له ۵ مليار كهس باوه رپان به م خودايه نيه! نزىكه ي ۲ مليار كهس كه مه سىحن (نصرانى) باوه رپان وايه به وهى كه (پىغه مبه ر عىسا) سه لامى خوداى لىبيت كورپى خودايه كه ئه مه ش له چه ندىن شوئىنى قورئان سه لمىندراوه كه (پىغه مبه ر عىسا) سه لامى خوداى لىبيت پىغه مبه رى خودايه و به ندهى خودايه. به لام ئه م جو ره

مروّقانه باوهر ناکن بهم ئایه تانهی خودا وه ئهمهش
 بهلگه بوئو کهسهی دهلیت مهسیح راسته، باشه با چاپی
 ئینجیل ۲۰ سال پیش ئیستا بهینین، با بزانی چى گوراه
 چهندهها دهسکاری کراوه تهنه له ماوهی ئهم ۲۰ ساله دا
 ئهگهر هی چاپی ۱۰۰ سال پیش ئیستا بینین ههر نای
 ناسینه وه که ئهمه ئهو ئینجیلهیه. یانی خودایهک بهو
 گهرهیه نه توانیت کتیبیکى وا بهبی دهسکاری بهجی بیلیت
 ئایه شاسته ی په رستنه!!! ئهمهش بهلگه یه کیتر له وهی که
 قورئان راست و دروسته و په یامی خودایه. چونکه
 قورئان له وه تهی هیه هیچ پیت و حهره که یهک دهسکاری
 نه کراوه. داهاتوو ههر بو ئیسلامه. خودای
 گهره دهفه رمویت: (يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ
 إِلَآ أَن يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ) (التوبة ۳۲) واته: (ئهوانه بهو
 بیرو باوهره پووچانه یانه وه ده یانه ویت نوور و ئاینی خودا
 بهقاله ی ده میان بکوژیننه وه و خاموشی بکن، بهلام
 خه یالیان خاوه خودا ناهیلیت ئاواتیان بیته دی و هیچ
 شتیکی تری ناویت جگه له وه نه بیته ئاین و نووری خو ی
 سه ربخات و نووری خو ی ته واو بکات و دهری بخات،
 ههرچه نده کافر و بی باوهران پیی سه غلهت و دلته نگ بن)
 له م رۆژه شدا دیاره که سه لمیتراره که دینی ئیسلام

سەرکەوتووترین دینه و که رۆژانه ههزاران کهس
موسلمان دەبیت، که پیشبینی کراوه، دوای ۵۰ سال،
سەرکەوتن بۆ ئیسلامه، و ئیسلام دەبیتە یەکه‌مین ئاین له
جیهاندا. خودای گەوره له قورئاندا دەفەرموویت: (ئەوهی
پاک و سود به‌خش بیت بۆیان هه‌لال ده‌کری وه ئەوهی
پیس و زیان به‌خش بیت لییان هه‌رام ده‌که‌ین) با
ته‌ماشای کتییی ئینجیل بکه‌ین که زینا هه‌لاله، زینا سه‌دان
نه‌خۆشی گواسراوه بۆ مرۆف ده‌هینیت، گوشتی به‌راز
ئاساییه لای ئەوان، که ئەویش هه‌لگری سه‌دان نه‌خۆشیه.
وه مه‌شروب لای ئەوان هه‌لاله که ئەویش چه‌نده‌ها زیانی
بۆ له‌شمان هه‌یه. که ئەمه‌ش بۆمان ده‌رده‌که‌ویت که ئاینی
ئیسلام ئاینیکی پاکه و ئاینیکه بۆ به‌رپۆبردنی ژیان و
خۆشگوزهرانی و خۆشبه‌ختی.

بۆچی خودا لەسەرەتای مەروفايەتییەوه

قورئانی نەنارد؟

دەبیت لەو باوەرەدا بین، کە هیچ کاروباریکی خودا بێ نیعمەت نییە، چونکە خودا خۆی عیلمی زانستی ئیستا و داھاتووی پێیە، ھەر خۆی دەزانیت کە ی گونجاوترین کاتە بۆ ئەوێ ئەوێ دەتۆر، سەرەتا مەندالەکە ی دەلیت: کورم، دەبیت ببیت بە دکتۆر، سەرەتا دەنتیرمە باخچە ی ساوایان، پاشان خویندنی سەرەتایی، پاشان ناوھندی پاشان ئامادەیی، ئینجا زانکۆ و ئینجا بەشی دکتۆری. مەندالەکەش دەلیت: باشە باوکە! ئە ی بۆ یەکەم جار نامبەیت بۆ بەشی دکتۆری. لێردە ئەوێ پوون دەبیتەوێ ھەموو شتیکی مەرحەلە مەرحەلە دەبیت، ھەموو شتیکی لە کاتی خۆی، سەرەتای مەروفايەتی قوناییکی سادە بوو و ئاستی پێشکەوتنیان نزم بوو، ئیستاش ئەوێ کە دەبیین، لە چی مەرحەلە یە کداین، بۆیە خودا لە سەرەتای مەروفايەتی قورئانی نەنارد، سەرەتای مەروفايەتی لە ئاستیکی سەرەتادا بوونە، تەنانەت توانای قسەکردنیان بە باشی نەبوو، جا چۆت بتوانن لە کتیبیک تی بگن. بۆیە هیچ کاریکی خودا بێ نیعمەت نیە، چونکە

هەر خۆدا خۆی دانا و زانایه به‌رنامه‌پێژی دونهیا خۆیه‌تی،
خۆی باشتەر ده‌زانیت چی باشتره ئه‌نجامی بدات.

چون خدا بپه رستين؟

خودا ده په رستين به و جوړه ی خدا و پیغه مبه ره که ی
(صلی الله علیه وسلم) فرمانیان پیکردوین.

خودای گه وره ده فهرموویت: (یا ایها الذین امنوا اطیعوا الله
و اطیعوا الرسول ولا تبطلوا أعمالکم) (محمد ۳۳) واته: (ئهی
ئو که سانه ی باوه پرتان هیناوه گوپرایه لی خودا و
گوپرایه لی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) بن کرده وه کانتان پوچه ل
مه که نه وه)

پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموویت: (من عمل عملا لیس علیه امرنا
فهو رد) (صحیح مسلم ۱۷۱۶)

واته: (هه رکه سیک کرده وه یه که ئه نجام بدات فرمانی
ئیمه ی له سهر نه بییت ئه و ئه و کرده وه یه ره تده کریته وه و
وه رناگیرییت) بویه له خوئی گران مه که ن و قورسی
مه که ن له سه رخوتان، که بلیت ناتوانم، دلنیا به خودا
هه رگیز داوای شتیکی گرانی لی نه کردووین، ئیلا که
نه توانین، دلنیا به داوای شتانیکمان لی کراوه که له توانای
ئیمه دایه و ده توانین ئه نجامی بدهین. خودای گه وره
ئاساتکاری زوری بو کردووین، به راده یه که که هیچ
بیانویه کمان نیه که بلین ناتوانین بو نمونه نوپژ که

واجب کراوه له شه‌رعی خودادا، گه‌رتوانای به پیوه
ئه‌نجامدانیت نیه به دانیشتنه‌وه ئه‌نجامی بده، به دانیشتن
ناتوانیت به پالکه‌وتنه‌وه، به پالکه‌وتنه‌وه ناتوانیت به چاو
ئه‌نجامی بده، به چاویش توانات نیه به دل ئه‌نجامی بده.
ماشاءالله له خودایه‌ک که به‌و شیوازه کاری بو ئاسان
کردووین، خودایه‌ک که ئه‌وه‌نده به ره‌حم بی‌ت
به‌رامبه‌رمان، خودایه‌ک ئه‌وه‌نده ئیمه‌ی خو‌شبویت، که
ئه‌وه‌نده ئاساتکاری بو کردووین، ئاخر بو ناگه‌رینه‌وه
بو‌لای خوا، واز له تاوان ناهینین. (خودایه به ره‌حمی
خوت له تاوانه‌کانی هه‌موو به‌نده‌کانت خو‌ش ببه، هه‌رگیز
به کرده‌وه‌ی خو‌مان ناتوانین، به به‌هشت شادببین به بی
ره‌حمه‌تی تو خودایه)

کارى ئىمەى مروڧ چىيە

ھەمىشە پرسىيارىك زور باوہ لەناو خەلكىدا، تەنانەت لەلاى موسلمانانىش، لىرەولەوى ئەم پرسىيارە دووبارە دەبىتەوہ، ئايا خوداى گەورە بوچى ئىمەى دروستکردووہ؟

خوداى پەرورەدگار دەفەر مووئت: (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ) (الذاريات ۵۶) واتە: (جنۆكە و مروڧمان دروست نەکردووہ ئىلا بو ئەوہ نەبىت كە بە تەنھا من بپەرستن) خوداى گەورە ۳ جۆر مەخلوقى بو بەندايەتى دروستکردوہ، واتا ئەم ۳ جۆرە خوداى گەورە تەنھا بو بەندايەتى دروستى كردوون.

۱. فرىشتە (مەلائىكەت): ئەم جۆرە مەخلوقە ھىچ جۆرە شەھوہت و شوبھاتىكيان نىە. تەنھا لە فەرمانى خوداى گەورەدان بو بەندايەتى، جۆريان زۆرە نمونەى جۆرەكانيان، ھەيانە تەنھا لە سوچدەدايە بو پەرورەدگار، ياخود لە ركوع دايە...

۲. (جن): ئەم مەخلوقە بو بەندايەتى دروست بوون، خوداى گەورە ئازادى كردوون لە ژياناندا واتە خۆيان ھەلىدەبژىرن، بەندايەتى بكەن يان سەرپىچى بكەن،

سروشستی ئەم مه‌خلوقه وایه، که باندایه‌تی کرد وهک فریشته دهیکات، که خراپه‌شی کرد ده‌بیتته شه‌یتان، ئیبلیس له‌م جوّره مه‌خلوقه‌یه که پیشتر وهک فریشته به‌ندایه‌تی ده‌کرد و خودای گه‌وره پله‌ی به‌رزکردبووه‌وه له پله‌ی فریشته‌کاندا بوو.

۳. مروّف (ئینسان): ئەم جوّره مه‌خلوقه به‌رپزترین جوّری دروستکراوی خودای گه‌ورهن و ئازادی ره‌هایان پیدراوه له کرداره‌کانیان. ئەگه‌ر ژیانیان له به‌ندایه‌تیدا به‌کاره‌یتنا، له پله‌ی فریشته‌کان به‌رزتره، به‌و مه‌رجه‌ی ژیانی له به‌ندایه‌تیدا بیت. ئەگه‌ر ژیانی له خراپه‌کاریدا به‌کاره‌یتنا وهک ئاژهل هه‌ژمار ده‌کریت، ئەوه‌که‌سانه‌ی که ئامانجیان نیه له ژیاناندا، واهه‌ست ده‌که‌ن بیه‌وده دروست بوون، کاریان نیه و باندایه‌تی ناکه‌ن، ئەوه وهک ئاژهل‌له‌کان ده‌ژین. بو نمونه: ئاژهل ده‌خوات و ده‌خه‌ویت و حه‌زی جودبوون (جیماع) هه‌یه و ئاژهل خیزانیش دروست ده‌کات، له کوّتايدا ده‌مرن هه‌چ ئامنجیکیان نیه.

ئیبلیس فه‌رمانی خودایی شکاند

دلنیا به له‌وهی که قسه‌ی خودا بشکینی ده‌بیّت چاره‌پری
هه‌موو شتیک بییت که به‌سه‌رت بیّت، وه‌ک قورئان
ده‌گیریته‌وه که دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئیبلیس خو‌ی له‌وه به
گه‌وره‌تر زانی که فه‌رمانی خودا جیبه‌جی بکات و تانه و
ته‌شهری له‌ دادگه‌ری و زانستی خودا، خوداش ولامی
سه‌رپیچی کردنه‌که‌ی دایه‌وه و له‌ به‌ه‌شت ده‌ریکرد.
ئیبلیسیش داوا‌ی له‌ خودا کرد که تا رۆژی دوا‌ی
بیه‌لیتته‌وه و ژیانی پی بدات، خوداش قبولی کرد.
موسولمانان بر‌وایان وایه که ئامانجی ئیبلیس له‌مه‌دا
بریتی بوو له‌ به‌کاره‌یتانی وزه و تواناکانی له‌سه‌ر
لیشیواندن و گومراکردنی ئاده‌میزاد، به‌مه‌ش جه‌نگ
دروست بوو له‌ نیوان ئاده‌م و نه‌وه‌کانی له‌ لایه‌ک و
ئیبلیس و نه‌وه‌کانیشی له‌ لایه‌کی تر. خوداش ویستی وا
بوو مروّقه‌کان تا‌قی بکاته‌وه و ئاده‌میزاد به‌ ویستی خو‌ی
رپیگای خودا ویستی و به‌ه‌شت هه‌لبژیریّت نه‌ک به‌ زوری
خودا به‌م شیوه‌یه، موسولمانان وا باوه‌رپانه که دژایه‌تی
نیوان ئیبلیس و ئاده‌م و نیوان نه‌وه‌کانیان دژایه‌تییه‌کی
دی‌رینه. دیسان به‌شینک له‌ باوه‌ری ئیسلام و فیرکردنه‌کانی

بهو جوړه‌یه که ئه‌بی ئاده‌میزاد هوښیار و وریا بی له و
فیل و شیوازانه‌ی ئیبلیس، که له ږیانه‌وه ئه‌یه‌وی تووشی
سه‌ریچیه‌کانی خودایان بکات. له ۲۰۲۰ هیندستان که به
ئزادی و به‌ئاشکرا موسلمانان ده‌کوشت به ئاشکرا
تیزابیان ده‌کرده به دم و چاوی موسلمانان
مزگه‌وته‌کانیان ده‌پوخان، ناچاربوون بکه‌ونه جیهاد، و
همو موسلمانان هندستان هه‌لسان، به‌لام هه‌رچه‌نده
ولاتان کار له‌سه‌ر ئه‌وه بکه‌ن که موسلمانیه‌تی له‌ناو
به‌رن، هه‌وله‌کانیان پوچهل ده‌بیته‌وه. زورمان له ولاتان
بینی چیان له موسلمان کرد، به‌لام موسلمانان باوه‌ردار
هه‌ر باوه‌ری وایه که خودا توله‌یان بو ده‌کاته‌وه یه‌قینیان
به خودا هه‌بوو. ته‌نها به خوگردنیان به عیاده‌د بو حساب
ده‌کریت.

نیعمه‌تی خودا و موعجیزه‌کانی

نه‌زان مه‌به له‌به‌رامبه‌ر ئه‌و نیعمه‌تانه‌ی خودای گه‌وره که پیت ده‌به‌خشیت، خودای گه‌وره سه‌یاره‌یه‌کی جوانی پی به‌خشیوی، خانویه‌کی خوشی پی به‌خشی، ئه‌وه بزانه ئه‌وه نیعمه‌تی خودایه، ئازایه‌تی خۆت نیه، به‌پشتیوانی خودا نه‌بیت، هیچ کاریک ئه‌نجام نادریت، راسته‌چهن‌دین شت ده‌بیته هۆکار بۆت، به‌لام دُنیا‌به هه‌موو ئه‌و هۆکارانه خودای گه‌وره ده‌به‌یئیته ریت، به‌بی پشتیوانی خودا هه‌رگیز ناتوانیت شتی‌ک به‌ده‌ست به‌یئیت، هه‌میشه سه‌پاس گوزاری خودا بکه، به‌وه‌ی که هه‌ته و به‌وه‌شی که نیته.

(اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي وَارْزُقْنِي وَعَافِنِي وَاهْدِنِي) (خودایه رحمم پی بکه و پزقم بده و لاشه‌م ساغ بکه و هیدایه‌تم بده) دُنیا‌به ئیمه نازانین خیر به‌چی شتی‌کی ژیانماندا هه‌یه، دُنیا‌به خودا من به‌نه‌بوونی شتی‌که‌وه تاقیده‌کاته‌وه، تۆش به‌بوونی شتی‌که‌وه. بۆیه هه‌رگیز وابیرمه‌که‌وه ئه‌وه‌ی که تۆ هه‌ته که‌سیکی تر نیه‌تی، واهه‌ست بکه‌یت تۆ که‌سیکی به‌هیزتری له‌و نا دُنیا‌به خودا هه‌ر دووکتانی به‌شیاوزیک تاقی کردۆته‌وه، به‌لام هه‌ر یه‌کیکتان به‌شیوه‌یه‌ک

تاقیکردۆتەوہ. کاتیک حالت باشە، بەلام مالى براکەت يان دراوسینکەت کە حالیان خراپە، مەلى ئیمە عەقلمان ھەيە ئەوان نیانە، يان ئیمە کەسانی باشین ئەوان خراپین، نا نەخیر، راستە ئەمانە تەنھا قسەيەکە لات دەروات، بەلام لە قیامەت شکاتت لیدەکات. دلنیا بە لەوہى خودا توى بەو دەولەمەدیە تاقى کردۆتەوہ ئەویشى بەو ھەژاریە تاقیکردۆتەوہ.

پیش بینی ھەيە دەلیت لە ھەر ۱۰۰ کەسیکی موسلمان کەسیکی قورئانی لەبەرە بەلام لە ئاینى مەسیحدا کەسانیکی کەم دەزانن، کە زۆر بەى قەشەکانیان لەبەریان نیە، زۆر بەشیان زانیاریان لەسەر دینەکەیان نیە، خودا و پیغەمبەرمان (صلی اللہ علیہ وسلم) ئاسان کاری زۆرى بو کردووین، تا لەم ژیانە کورتەمان بیبەینە سەر، بەراستی کارەساتە مروفتیک کە دینی ئیسلام و فرمودەکانی پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بیستییت و ئیمانی پی نەھیناییت. بەراستی ئەقل پیشینی ناکات، خودایەک توى مروفتی لەسەر ھەسارەیک دروست کردووە، کە بیجگە لەم ھەسارەيە ژیان ئەستەمە لەسەر ھەسارەيەکی تر بژیت، کە ھەموو پیداو یستیەکانی ژیانى بو لەسەر داناوی دەتوانی بەکاری بەھینیت بو کى؟ بو توى مروفت. یەکیکی تر لە

موعجيزه‌كاني خودا ئه‌وده‌يه كه زه‌وى سييه‌م هه‌ساره‌يه
 كه له‌خۆره‌وه دووره، زوه‌ره كه دووهم هه‌ساره‌يه پله‌ى
 گه‌رم‌اى ۴۸۰ پله‌ى سه‌ديه تا ئىستا هه‌چ جۆره ژيانىكى
 لى به‌دى ناگرىت، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌نده گه‌رمه كه هه‌چ شتىك
 به‌رگه‌ى ناگرىت. پىنجه‌م هه‌ساره‌ش كه له‌خۆره‌وه دووره
 زوحه‌ل، كه پله‌ى گه‌رمى له - ۱۸۰ بۆ - ۲۰۰ پله‌ ده‌بىت، كه
 ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌نده سارده هه‌چ شتىك به‌رگه‌ى ناگرىت.
 به‌لام سه‌يرى كه‌شوه‌واى زه‌وى بكه‌ين، كه‌ش و
 هه‌وايه‌كى مامناوه‌ندى هه‌يه نه‌سارد، نه‌گه‌رم، به‌راستى
 ئه‌مه‌ نيعمه‌تى خوداى گه‌وره‌يه بۆ مان كه بۆمانى داناوه،
 هه‌نديكىش هه‌ن ئه‌مه‌ش ده‌ده‌نه پال مروڤىك، خودا بمان
 پارىزىت. هه‌ساره‌ى چواره‌ميش به‌ناوى موشته‌رى،
 كه‌وته خواره‌وه‌ى كلكدارى شومىنكو كه له‌ سالى ۱۹۹۴
 كه‌وته سه‌ر موشته‌رى، ئه‌گه‌ر ئه‌م هه‌ساره‌يه نه‌بووايه
 ده‌كه‌وته سه‌ر زه‌وى و ژيان كوټاى پىنده‌هات و
 هه‌مووشتىكى له‌ناو ده‌برد. به‌راستى ئه‌م رووداوانه ئىمه
 پىويسته ده‌رسى لىوه‌ر بگريه‌ن، كه پىويسته لى فىربىن، كه
 ئه‌م هه‌موو كاره‌سات و موعجيزانه ده‌سه‌لاتىكى گه‌وره‌ى
 له‌ پشته، كه ئه‌و ده‌سه‌لاته‌ش به‌يه‌قىنه‌وه باوه‌رمان وايه،
 كه كردارى په‌روه‌ر ئىمانه.

ئەو موعجىزانەى لەشى خۆت بزانه

زاناکان دەلین:

* ئەگەر گەر و (قورگ) ى مرۆف، كەمىك فراوانتر بووايه
لەوەى كەهەيهەتى، ئەوا ئەوكەسە دەنگى نەدەما، خۆئەگەر
كەمىك، تەسك تر بووايه، ئەوا هەناسەدانى بە زەحمەت و
نارەحەت دەبوو!! جا يان هەناسەدان ئاسان دەبوو، بەلام
دەنگ نەدەما، يان دەنگ دەبوو، هەناسەدان نارەحەت
دەبوو!

* ئەگەر: ليكى ناودەم تۆزىك شيرينتر بووايه، ناو
دەممان دەبوو كۆنەميش و هيللانه ميرووله و
بيزاردەبووین بە ميش و مەگەز! خۆ ئەگەر شيرينى
لەوەى ئىستا كەمتر بووايه، ناودەممان هەمووكات تفت و
تال دەبوو، ديسان ژيانمان بۆ نەدەكرا.

* ئەگەر هەستى بينينى مرۆف كەمىك بەهيزتر بووايه
لەوەى كەهەيهەتى، ئەوا ژيان دەبوو بە ژان و مردن. خۆ
ئەگەر تەماشای پەرداخى ئاويكمان كردبا، ئىستا كەوا بە
جوان و سافى دەبينين، ئەوا هەزاران قايرۆس و
بوونەوهرى بچووكمان تيدا دەبينى، كە ئىستا نايان بينين،
ئەوكات نەمان دەتوانى ئاو بخۆينهوه و لە تەنيتيدا
دەخنكاين!

* ئەگەر فرمیسک کەمیک سویرتر بووایە، هەرچی مولولەخوینی چاوەکان هەبوو دەسوتانەو و هەمووکات چاومان سوور دیاردەبوو. (وەک کەسی ھارمان لێدەھات) خو ئەگەر سویریەکە کەمتر بووایە، ئەوا چاوی پاک نەکردووە و سوودی نەدەبوو!

* ئەگەر ھەستی بیستنی مرۆف بەھیزتر بووایە لەوہی کەھەیەتی، ئەوا نەیدەتوانی ھەر بشخەوێت، هەرچی دەنگ ھەبوو دەبیست و لەبەر نالە و گرمەگرمی گەدە و ھاتووچۆی خوین و ترپەیی دل و ھەموویان وەک کارگەھەکی گەرەیان لێدەھات و ژیانیان لێ دەشیواند.

* ئەگەر ھەستی دەست لێدانی و ھەستەوہری مرۆف زیاتر بووایە لەوہی کەھەیەتی، ئەوا ھەستی بە ھەموو شەپۆل و بارگە کارەباییەکانی دەور و پستی خۆی دەکرد، کە لە ھەوادا بلاون و ژیانیان لێ تیک دەدا.

بەلگەیی توانا و دەسەلاتی خۆی گەرە لە خۆدی خۆماندا ھەیە، ئەوہ بو ئەو گەرەیی و دەسەلاتی خۆی نابینین؟؟ پاک و بیگەری و دەسەلات تەنھا بو ئەو خۆیە، کەھەموو شتیکی بە ئەندازە و رێک و جوانی دروست کردووە.

ھەمووکات لەدڵەوہ بلی: (سبحان اللہ و بھمدہ استغفراللہ)

ناشکور مه به

له م پوژهدا زوریکمان ناشوکری دهکهین، به و به شه
رازینین که خودا پیمانی به خشیوه، وهک ئه و موسلمانیهی
دهی وت خودایه ته مه نم در یژبکهی، دوا ی ئه وه خودایه
هاوسه ریک بکه یته قسمه تم، دوا ی ئه وه خودایه کوریک،
وه دواتر خودایه دهی کچیکیشمان باری، به لام که شتیک
که بوی نابیت، ناشوکری دهکات، ره خنه له و زاته دهگریت
که پیی گه یاندووه و یارمه تی داوه، دلنیا بن دنیا
تاقیکردنه وه یه بو ئیمه ی موسلمانان، به راستی له پوژیک
وهک ئه مرودا که دنیا پره له خراپه کاری، دنیا پره له
له شفرۆشی، دنیا پره له خه م و خه فه ت و مهینه تی، وهک
پیغه مبه رمان (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموویت: (الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ،
وَجَنَّةُ الْكَافِرِ) (صحیح مسلم) واته: (دنیا زیندانی
باوهردرانه و به هشتی بی باوهرانه) مانای ئه م
فه رمووده یه ئه وه یه که موسلمانیه راسته قینه، ترسانه له
خودا، خوگردنه له حه رام، خوگردنی چاو بو شتی حه رام،
نه خوداردنه له شتی حه رام چونکه نازادی مروّف له
به هه شته نه وهک دنیا. به هه شت ئه و شوینه یه که یه ک
دهقه ی خوّشی ئه وئ هه موو خوّشیه کانی ئیستا ده هیئت،

به راستی له م پوژدهدا كهسى خوئى دهوئت كه خوږاگر
 بيټ، له م پوژدهدا بو به دهست هيتانى ئه و فيردهوسهئى كه
 خوداى گه و ره دايناوه بو باوهرداران. خودا ئه وهئى دهوئت
 كه بهنده كهئى روو له ريگائى راست بيټ و يه كتاپه رست
 بيټ، به لام كه ممان واين. بو نمونه كاتيك به لايه ك يان
 موسييه تيگ روو له كومه لگايه ك دهكات، كه دانيشتوانى
 ئه و كومه لگايه ده بن به ۲ به شه وه به شيكيان
 سوپاسگوزارى خودان به شيكيان ناشوكرى دهرده برن،
 وهك پوژگارهى ئه مړو كه ده بينين. به لام به دلنيايي وه
 ئه و كه سانه براوهئى دونيا و دوا پوژ ده بن، كه هه ميشه
 سوپازگوزارى خودايان كردوه، به ريچكهئى هه ميشهئى
 ژيانيان.

به راستى ئيمه به م شيوهين ئيمه كاتمان ته رخان
 نه كردوه بو خودا ((ئيمه كه سانتيكين كه چاوه ريين بانگ
 ته واو بيټ بو ئه وهئى گورانیه كانمان پي بكهين)) به لام له
 پروانگهئى شه رعى خوداى گه و ره وه، كه پيغه مبه ره كهئى
 (صلی الله عليه وسلم) ده فهرموئت: كاتيك گويمان له دهنگى بانگ بو،
 ولامى بانگ بدهينه وه و سلاو درود بو پيغه مبه ر (صلی الله
 بنيرين. به لام ئيمه نه كاتمان بو خو مان و نه بو ئه و
 خودايهئى كه هه موومانى دروست كردوه دانه ناوه، كه

هه موومانی تیکهل به ناز و نیعمهت کردوو، ئیمه پیتی نازانین. هه زاره‌ها نیعمهت هه‌یه که خودا پیتی به‌خشیوین، که چی که می‌کمان سوپاس گوزاری خودا بووینه له‌سه‌ری. وهک ئه‌و ئوکسجینه‌ی ئیمه هه‌لی ده‌مژین به‌بی به‌رامبه‌ر ته‌ن‌ها ۳ ده‌قه به‌بی ئه‌و ئوکسجینه که له هه‌وادایه ناژین. زۆریک له بیباوه‌رانی ئه‌م سه‌رده‌مه ده‌پرسن، که سودی دارستانه‌کان له چی دایه، که ئه‌مه گه‌وره‌ترین تاوانه به‌رامبه‌ر به‌دروستکراویکی خودا، بۆیه لی‌رده‌دا و لامیکی به‌پیزیان ده‌ده‌ینه‌وه، وهک و چۆن له سه‌ره‌وه باس‌مان کردوو. ئه‌گه‌ر دار و دره‌خت و دارستانه‌کان نه‌بن سه‌ر پووی زه‌وی پرده‌بن له گازی دوانوکسیدی کاربۆن، که ئه‌مه‌ش گازیکی کوشنده‌یه که مروّف نه‌یده‌توانی ژیان له‌سه‌ر زه‌وی بکات. ته‌ماش‌ا ده‌که‌ین که ولاتی تورکیا که له‌سالی ۲۰۲۰ کاتیک دارستانه‌کان ناگریان تینه‌ربوو، داوای به‌هاناوه‌چوونی له زۆربه‌ی ولاتانی زله‌یز کرد، که یارمه‌تیده‌ریان بنن له کوژانه‌وه‌ی دارستانه‌کانیان. پسپاریکت لی ده‌که‌م سوپاس گوزاری خودا بوویت ئه‌مروّ بۆ هه‌لمژینی ئوکسجین؟ به‌راستی ئه‌وه‌نده‌ی کاتمان بۆ پرکردنی گیرفانمان داناوه، ئه‌وه‌نده بۆ خودای گه‌ورمان دانه‌ناوه ئه‌وه‌نده‌ی کاتمان بۆ زنجیره‌و و فلیم داناوه

ئاگامان له خودامان نه ماوه. به پراستی ئیمه بهندهی
 گوناھبارین، ده بیته به خو ماندا بچینه وه، پیوسته ئیمه
 ژیانیکی نوی دروست بکهین، دلنیا بن ته نها ریی خودا
 ده مانگه یه نیتته به هه شت. ئەم گهردونه خودا بهس بو من و
 توی دروست کردووه، ئەم هه موو چیا و شاخ و دره خته
 له بهر من و تو دروست کردووه، هه رکه سیکی تر بیته
 هه ر مرو فیک بیته، هه ر پو ژیک دهیداته پرومانه وه، ئەوه
 فلان کهس نیه که ئەوه م بو ی کرد! ئەوه فلان کهس نیه
 که ئەوه م داپیی. دلنیا بهس خودا چاکه ی توی دهو یته
 بو یه هه میشه سو پاس گوزاری ئەو خودایه به که توی
 گه یانده ئەم پو ژه که به ئاره زووی خو ت هه لسو که وت
 ده که یته، ده مه ویت ئامو ژگاریه کت بکه م هه رگیز سه یری
 سه رووی خو ت مه که، هه رگیز مه لی فلان کهس ئەوه ی
 هه یه، فلان کهس له واچی به ئاره قه ی ناوچه وانی کرد بیته
 یان به کاری هه رام کرد بیته، ئەوه خودا خو ی ئاگای لییه
 یان سزای ده دات یان توشی خیری ده کات. بچو کترین
 کرده وه به گه وره و بچو ک لای خودا ون نایته، جا
 هه رچه نده کو ن بیته هه ر ده مینیت لای خودا، تا پو ژی
 قیامهت. مرو ف به گو یره ی ئیمانی تا قی ده کر یته وه،
 له واچی مرو فیک به هو ی له ده ستدانی مال و سامانی،

ئەشیت بە لە دەستدانی ئەندامیکی لەشی بیت. خۆراگری
ئیمە لەسەر تاقیکردنەوهکان که خودا لەسەرمانی دەکات،
نزیك بوونەوهی ئیمەیه لە بەهەشت. تەنها ئەوهندە بەسە
که هەر جۆره تاقیکردنەوهیهکی هینایه پێشت بلیت
((سوپاس خودایه)) (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ)
(الذاریات ۵۶) واتە: (من جنۆکه و مروّم که دروست
نەکردوو تەنها بۆ ئەوه نەبێ که بە تاک و تەنها من
بپەرستن و ملکهچی فەرمانی من بن) که خودای گەوره
بۆمان رووندەکاتەوه که مروّم و جنۆکه دروستکراوی
خۆین و هەروها بێ پێویسته لە دروستکراوهکانی.
بیرمان نەچیت که خودای گەوره لە قورئانی پیرۆزدا
دەرفرمویت: لەواچی تەنها بەو قسهیهت خودا لە هەموو
تاوانهکانت خۆش ببیت ئەگەر بەقەت کهفی دەریاش بیت
بەلام هاوهلت بۆ خودا پەیدا نەکردبیت. بۆیه هەموومان با
بلین سوپاس خودایه بۆ هەموو شتیک. خودا
چارەنوسمانی دیاری کردوو، تەمەنیکی وا ناژین که
ناشوگری بکهین چاوچنۆک مەبه، ئەو بەشەیی خودا بۆتی
داناوه هەرچهنیک بیت پێی شکور به، چونکه دلنیا به حالت
هەر چۆنیک بیت، کهسیک هیه که له تو خراپ تره و
ئاوات بهو بەشەیی تو دەخوازیت که خودا به تو

بەخشیووه و تو پئی نازانیت. خانویهک و هاوسه ریکی باش
 و پارویه نان بهسه بو ئه وهی ژیانیکی خوش به پئی
 بکهیت. ئەگه ریش زۆره که که سیک ئه وانه شی نه بیته به لام
 دلخوشی له لوتکه بیته. راسته هه ندی شتی مادیش هه یه
 که بو خوشکردنی ژیا نه وهک پیغه مبه ری خودا (صلی الله
 دهفه رموویت: (من سعادة ابن آدم المرأة الصالحة
 والمسکن الصالح والمربک الصالح) واته: (خوشبهختی
 مروف چهن شتیکه، هاوسه ریکی باش، خانو و مالیکی
 باش، هوی گواستنه وهی باش) به لام پیش هه موو ئه و
 شتانه ده بیته مروفه که خوی خاوه نی دل و دهرونیکی
 باش بیته، له دله وه هه ست به خوشی بکات بوئه وهی
 بتوانیت به شیوه یه کی باشتیش سوود له هه موو ناز و
 نیعمه ته ماده یه کان وه ربگریته و چیریکی زۆرتریان لی
 وه ربگریته. له نامه ی یه کی کدا که پیش خوکوشتنی
 نویسیوی، (من گه نجیکم له شم ساغه و هاوسه ریکی به
 دل خۆم هه یه، پاره یه کی زۆریشم هه یه، هه رچی دلم
 بیخوازیت له بهر ده سمدایه، جا که وایه بوچی بژیم) ئەمه
 قسه ی که سیک بو، که پیش ئه وهی خوی بکوژیت، به رای
 ئەم که سه که خوی کوشتوه وا هه ست دهکات ژیا نی
 پۆژانه ی دووباره یه هه موو شتهکانی پۆژانه ی که دهیکات

دووباره، وا ههست دهكات ئازادى دەست دەكهوئیت،
يان تەواکردنى ژيانیتى بە يەكجاری. (خۆكوشتن يەكینكە
لە حەرامكراوهكان. ئیئمه لە هەر بارودۆخیکى ژياندا بین،
نابیت هەرگیز پشت بە خۆكوشتن ببهستین، چونكە بۆ
قیامەتمان باش نیه، لەوهیه توشى بارودۆخیک بین، بۆ
هەتاهەتایه پەشیمانى دامانگريت) بوونى شوئینیک بۆ
مانهوه، هەرچەن بچوك بیئ، پارویهك بۆ خواردن،
هاوسهريكى باش، بەسه بۆ ئەوهى ژيانیکى خوش بەرى
بكهیت.

پەندیکى كوردی ههیه دەلئیت: (پابردوو مالەكان بچوك
بوون، بەلام دللى مروّقهكان گهوره بوون، كهچى ئیئستا
مالەكان گهورهن! بەلان دللى مروّقهكان بچوكن) كه موبایل
هات سیلهی رەحم كەم بوویهوه، كه ئیئنتەرنیئت هات
زانست كال بوویهوه، كه ئۆتومبیل زور بوو چیژى
مانهوهى میوان نەمایهوه...هتد

خودا بهندهکانی تاقی دهکاته وه

خودا بهندهکانی خوئی چۆن تاقی دهکاته وه، خودا ئه وه بهندانه ی تاقی دهکاته وه که خویشیانی دهوین، هه ر به لا و ناخویشیه ک به سه ر هه ر بهندهیه کی خوئی بینیت ئیلا خیریکی تیدایه. بۆیه هه رگیز بی هیوا مه به، هه رگیز ناشوکر مه به. با سهیری ژیا نی خو شه ویسترین که سی خودا بکهین! خو شه ویسترین که س لای خودا (پیغه مبه ر محمد) (صلی الله علیه وسلم) بوو که چی به سه ر نه هات! پینش ئه وه ی له دایک بیته، باوکی (عبدالله) کوچی دوا ی کرد! له ۶ سالی دایکی (ئامینه ی کچی وه هاب) کوچی دوا ی کرد، له ۸ سالی باپیری (عه بدولموطه لیب) کوچی دوا ی کرد، هه موو کوره کانی کوچی دوا ی کرد، ۲ له کچه کانی ته لاقدران، توشی چه ندین شه ر هات، به رد بارانیان کرد، له مه دینه ده ریان کرد، بوختانیان بو دایکه عایشه ی خیزانیان هه لبه ست، که به وه حی خودای گه وره ماره ی کرد. ئایا خودا رقی لی بوو وا تاقی کردو وه ته وه؟! بیگومان نه خیر. هه رگیز وا بیرمه که وه که خودا موسیبه تیک یان تاقیکردنه وه یه کی قورس بخاته سه ر ریگات، واتای ئه وه نیه رقی لیته بیته، یان دهیه ویته له ناو بچی، یانی

خودا رقی له پیغه مبهەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بوو!؟ نه خیر. له بهرئه وهی
 خوْشه ویستی خودا بوو، خودای گه ورهش خوْشه ویستانی
 تاقی ده کاته وه. دلنیا به گهر بۆ ماوه یه ک هیچ کیشه یه ک
 یان به لایه ک به سه رمان دانه یات، دلنیا به کیشه یه ک له
 ئیمانماندا هه یه. دلنیا به خودا خوْشه ویستانی تاقی
 ده کاته وه، بزانه ئه گهر خودا ههر به ربه سستیکی هینیا به سه ر
 پیت، ئه وه بزانه خودا توی خوْشده ویت، توی له
 به ربه سستیکی گه وره تر پزگار کردوه. هه میسه متمانه ی
 ته واوه تیت به خودا هه ییت، چونکه هه رگیز بی هیوات
 ناکات، هه رگیز جیت ناهیت، هه میسه راست به له گه ل
 ئه و خودایه ی که دروستی کردوین و هه موو مروْقایه تی
 سه ر پروی زهوی به باوه ردار و بی باوه رده وه گه وره
 کردوه. بۆیه هه میسه رازگۆبه، خودای گه وره له
 فه رمووده یه کی قودسیدا ده فه رمویت: (أنا عند ظن عبدي
 بي ان ضن خيرا فله، وان ضن شرافله) واته: (به نده که م
 نیازی به من چون بیت منیش به و شیوه ده بم له گه لیدا
 گه ر نیه تی باشه ی له دلدا بیت به رامبه ر خودا باشتر دینیته
 ریگی، یا خود خراپه له دلدا بیت خراپتر دینیته ریگی)
 بۆیه هه میسه با دلت پریت له باوه ری راست به خودا.
 هه میسه ئه و شتانه ی که په روه ردارت دایناوه له بیری

مه‌که، بویه متمانه‌ت به خودا هه‌بی‌ت، د‌ل‌ن‌ی‌ا‌ب‌ه م‌ر‌و‌ق‌ه‌ک‌ان ناتوانن ر‌س‌ق‌ی ت‌و ب‌ب‌رن. ده‌ب‌ی‌ن‌ی‌ن که خودا ئه‌و هه‌موو پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر‌ان‌ه‌ی نارد ب‌و ئه‌وه‌ی ر‌ی‌گ‌ای ر‌ا‌س‌ت پ‌ی‌ش‌ان‌ی خه‌ل‌کی ب‌ده‌ن و خه‌ل‌کی له وه‌س‌وه‌سه‌ی ر‌ی‌گ‌ای شه‌ی‌ت‌ان لابه‌رن. خودا هه‌ر پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر‌ی‌کی به ش‌ی‌ن‌وا‌ز‌ی‌ک تاق‌ی کرد‌و‌ته‌وه، ب‌و ئه‌وه‌ی که م‌ر‌و‌ق ت‌ی‌ب‌گ‌ات که خودا هه‌موو ئه‌و به‌ندان‌ه‌ی که خ‌و‌ش‌ی‌ه‌و‌ی‌ت تاق‌ی ده‌کاته‌وه.

* (پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر ئادهم) ماوه‌ی ۱۰ سالی پ‌ی‌چ‌وو، له د‌و‌ز‌ی‌نه‌وه‌ی دایکه‌ه‌وا، کات‌ی‌ک که به فه‌رمان‌ی خودای گه‌وره له به‌ه‌شت ن‌ی‌ر‌د‌ران‌ه سه‌ر ر‌و‌وی زه‌وی، له خاکی هندستان دایه‌ن‌ی‌نا که له ک‌ی‌وی عاره‌فه به یه‌ک‌تر شاد بو‌ونه‌وه.

* (پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر یاقوب) که ۴۰ سال د‌ه‌رد‌ی دوری چه‌شت، د‌ه‌رد‌ی چاوه‌روانی چه‌شت، ۴۰ سال گ‌ریا له دوری ج‌گ‌ه‌ر‌گ‌و‌شه‌که‌ی، که (پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر یوسف) بوو به‌لام هه‌ر‌گ‌یز ناشو‌ک‌ری نه‌کرد ب‌ویه خوداش هه‌ر ب‌وی گ‌ی‌را‌یه‌وه.

* (پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر یونس) له‌ناو زگی حوت دابوو، هه‌ر زی‌ک‌ری ده‌خو‌ی‌ند، ناشو‌ک‌ری نه‌کرد.

* به‌حر نه‌ی‌توانی (موسا) نو‌قم ب‌کات.

* چه قو نه يتوانى (ئىسمائيل) بكوژيت.

* ئاگرىش نه يتوانى (ئىبراهيم) بسوتىنيت.

* كۆمه ئىكش وىستيان (پيغەمبەرى خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) بكوژن

به لام نه يان توانى هه وله كه يان پووچەل بوويه وه

* براكانى (يوسف) هه وليان دا (يوسف) له ناو بهرن،

به لام نه يانتوانى، خودا كردى به عەزىزى ميسر و له

داهاتوشدا به زهليلى براكانى هاتنه به رده مى.

ئەمەش مانای وایه هەموو شتێک بە ئێزنى پەرودرگار

دەبیّت، وه خۆى وىستى لىبیّت دەبیّت و وىستى لىنه بیّت

نابیت. كيشه يه كت هه بیّت كاتىك دەرۆیت بۆلاى به نده يه كى

خودا، بۆى باسده كه يت ده لىّت: خودا كارت بۆ ئاسان

بكات!!! ئى كه وایه بۆچى ناچیت به خودا كه ت بلیّت؟ كه تۆ

به به نده كانى خودا ده لىّت ئەوانیش ده لىّن خودا يارمه تیت

بدات! كه وایه هەر كيشه ت هه بوو، هاوار مه كه بۆ خه لكى

ته نها هاوار و ناله بکه بۆ پەرودرگار.

رَوَظِيكْ لَه مَالِي پِيَّغَه مَبَهَرِي خَوَادَا (صَلِيَّ اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

پِيَّغَه مَبَهَر (صَلِيَّ اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَاتِي بَه يَانِي بَه سَه رِدَا بَهَاتِيَاه، لَه مزگهوت نويژِي بَه هاوه لَان دَه كَرْد، پاشان دَا دَه نِيشت لَه شويِنِي نويژه كهيدا و زيكري خَوَاي دَه كَرْد تاوه كو خَوَر دَه رِدَه كهوت، هاوه لَانِيش لَه گَه لِي دَا دَه نِيشتن، هَه نَدِي جَار بَاسِي زَه مَانِي نَه فَا مِيَان دَه كَرْد و پِي دَه كه نِيْن. وه نويژِي چِيشتَه نِگَاي دَه كَرْد، چَوَار رِكَا ت يَا خُو د زِيَا تَرِي دَه كَرْد، عَائِي شَه خَوَاي لِي رَا زِي بِيْت دَه لِيْت: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي الضُّحَى أَرْبَعًا، وَيَزِيدُ مَا شَاءَ اللَّهُ (رواه مسلم ۷۱۹) وَا تَه:

پِيَّغَه مَبَهَرِي خَوَادَا (صَلِيَّ اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چَوَار رِكَا ت نويژِي چِيشتَه نِگَاي دَه كَرْد و زِيَا تَرِي دَه كَرْد نَه وَه نَدَه ي خُو دَا وَيَسْتِي لَه سَه ر بُوَا يَه. بَه لَام لَه مَالَه كهيدا، لَه خَزْمَه تِي مَال و مَنَدَا لِدَا بُو، مَه رِي دَه دُو شِي و جَلَه كَانِي خَوِي پَا ك دَه كَرْدَه وَه و دَه ي دُو وَرِي ه وَه و خَزْمَه تِي خَوِي دَه كَرْد و پِي تِلَا وَه كَانِي پَا ك دَه كَرْدَه وَه و كَاتِي كَاتِي نويژ بَهَاتِيَاه دَه چُو وَ بُو نويژ و نويژِي بَه خَه لَك دَه كَرْد، پاشان دَا دَه نِيشت و گُو ي لَه شَكَا يَه تَه كَانِيَان دَه كَرْد و نَامُوژ گَارِي دَه كَرْدن و نِيَوَانِيَانِي چَا ك دَه كَرْد، دَوَاتَر دَه گَه رَا يَه وَه بُو مَال.

وه پرسیار کراوه له عائیشه: (مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَعْمَلُ فِي بَيْتِهِ؟ فَقَالَتْ: كَانَ بَشَرًا مِنَ الْبَشَرِ يَفْلِي ثَوْبَهُ، وَيَحْلُبُ سَاتَهُ، وَيَخْدُمُ نَفْسَهُ) (رواه أحمد ٢٦١٩٤ ، وصححه الألباني في الصحيحة ٦٧١) واته: پینغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) چی دهکرد له ماله کهیدا ؟ گوتی: ئەو مروڤنیک بوو له مروڤنه کان، جله کانی پاک دهکرده وه و مه رده کهی ده دوشی و خزمه تی خوی دهکرد. له پریوایه تکی تر دا هه ر له عائیشه وه هاتووه: جله کانی ده دووریه وه و نه عله کهی پینه دهکرد و ئەو کاره ی دهکرد که پیاوان له مالدا ده یکن.

(ئەبو هوریره) خوا لئی رازی بیت ده لیت: (مَا عَابَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) طَعَامًا قَطُّ، إِلَّا اشْتَهَاهُ أَكَلَهُ وَإِلَّا تَرَكَهُ) (رواه البخاري ٣٥٦٣، ومسلم ٢٠٦٤) پینغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هیچ کات عه بیی له خواردن نه ده گرد، گهر چه زی پین بگردایه دهی خوارد گهر نا لئی ده گه را. هه ندی جار مانگ ده هات و ده چوو جگه له خورما و ئاو هیچ شتیک نه بوو بیخوات.

وه عائیشه خوا لئی رازی بیت ده لیت: ئیمه جاری وا بووه سی جار مانگ نو بیوونه وه مان له ماوه ی دوو مانگاندا ده بینی، له ماله کهی پینغه مبهری خودادا ئاگر نه ده کرایه وه، عوروه ده لئ: گوتم : ئەی به چی ده ژیان ؟ گوتی: به دوو

شته ره شه که، خورما و ئاو، ئه وهندهش هه بوو، که
 هه ندیک دراوسی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له
 ئه نساریه کان حوشتی شیردهریان هه بوون، که له
 ماله کانیا نه وه شیریان بۆ پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده هیئا
 و ئه ویش پییده داین. وه عاده تی موسولمانان له و زمانه دا
 وانه بووه له رۆژیکدا سی جار نان بخۆن، وهک ئه وهی
 ئیستا هیه، به لکو ته نها دوو جار نانیان ده خوارد،
 خواردنیک له سه ره تای رۆژدا که پیی ده و ترا (الغداء)
 چونکه له به یانی دا بوو، (الغدوة) واته: سه ره تای رۆژ و
 خواردنیکیش له ئیواره دا و پیی ده و ترا (العشاء) وه گهر
 بیویستایه خه لک بۆ بابه تیکی گرنگ کۆ بکاته وه بانگی
 ده کرد الصلاة جامعه پاشان قسه ی له گه ل ده کردن، له
 باره ی ئه و شته ی که ده یویست، وه ههروه ها گهر
 بیویستایه وه فدیک بنی ریت، هه والیان پی بدات به یاسا و
 ته شریعیک و هاوشی وه ی ئه مانه. پیغه مبهر پیغه مبهر
 (صلی الله علیه وسلم) پییش نیوه رۆ دنوست که پیی ده و تری ت (القیلولة)
 به لکو شه و بتوانیت شه ونویژ بکات، وه ده یفه رموو: (قیلوا
 فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَقِيلُ) (رواه الطبراني في الأوسط ٢٨، وحسنه
 الألباني في الصحيحة ١٦٤٧) واته: قه یلوله بکه ن شه ی تان
 قه یلوله ناکات.

وه پیغمبر (صلی اللہ علیہ وسلم) ههوالی خه لکی دهپرسی چ دهکهن و چ کارهن و له بازار چۆنن و سهردانی نه خووشی دهکرد و وهلامی بانگیان بو دهعوهت دهدايه وه و یارمهتی ههژار و بی نهوای دهدا و هه موو کاتهکانی له خزمهتی موسولماناندا بهسهردهبرد و فرمانی پی دهکردن به چاکه و ریگری لی دهکردن له خراپه و جگه له مانهش:

(ئیمامی مسلم ۱۰۲) له (ئه بو هورهیره وه) خودا لی پازی بیت گپراویه تیه وه و دهلیت: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَرَّ عَلَى صُبْرَةٍ طَعَامٍ فَأَدْخَلَ يَدَهُ فِيهَا، فَنَالَتْ أَصَابِعُهُ بِلَلًا فَقَالَ: (مَا هَذَا يَا صَاحِبَ الطَّعَامِ ؟) قَالَ أَصَابَتْهُ السَّمَاءُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: (أَفَلَا جَعَلْتَهُ فَوْقَ الطَّعَامِ كَمَا يَرَاهُ النَّاسُ، مِنْ غَشٍّ فَلَيْسَ مِنِّي) واته: پیغمبر (صلی اللہ علیہ وسلم) تیپه بوو به لای کومه لیک خوارده مه نیدا دهستی تیخست و په نجهکانی ته پ بوون، فهرمووی: (ئه مه چیه ئه ی خاوه نی خوراک) ئه ویش گوتی: باران لی داوه ئه ی پیغمبری خودا، فهرمووی: (ئه ی نه ئه بوو ته ره کهت بخستایه ته سه ره وه تا خه لکی ببینیت؟ هه ر کهس غهش بکات له ئیمه نییه.

وه (ئیمامی البیهقی ۲۰۸۵۱) له جابره وه خودا لی پازی بیت گپراویه تیه وه و دهلیت: پیغمبری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم)

فهرمووی: (انطَلِقُوا بِنَا إِلَى الْبَصِيرِ الَّذِي فِي بَنِي وَاقِفٍ نَعُوذُهُ) (وَكَانَ رَجُلًا أَعْمَى صَحَّحَهُ الْأَبَانِي فِي "الصَّحِيحَةُ" ٥٢١) واته: برؤ با برؤین بؤلای بینر ئه وهی که له بهنی واقیفه و سهردانی ده کهین. جا مه به سهی له و (بینره) پیاویک بوو که نابینا بوو!!

ئیمامی النسائی (١٤١٤) له (عبداللهی کورپی ئیین ئه وفاوه) خوا لیبی رازی بیت گنراویه تیه وه و ده لیت: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (W) يُكْثِرُ الذِّكْرَ، وَيُقِلُّ اللَّغْوَ، وَيُطِيلُ الصَّلَاةَ، وَيُقَصِّرُ الْخُطْبَةَ، وَلَا يَأْنَفُ أَنْ يَمْشِيَ مَعَ الْأَرْمَلَةِ، وَالْمَسْكِينِ فَيَقْضِيَ لَهُ الْحَاجَةَ.) (صححه الألباني في " صحيح النسائي) واته: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) زور زیگری ده کرد، و قسهی کهم ده کرد و نویژی دریژ ده کرده وه و خوتبهی کورت ده کرده وه، هه رگیز له وه بیزار نه ده بوو له گه ل بیوه ژن و هه ژاردا پروات و پیویستیه کهی بو جیبه جی بکات.

وه کاتی شهو بهاتایه و نویژی عیشای بو خه لک بگردایه، گه ر شتیکی گرنگ هه بووایه له کاروباری موسولمانان له گه ل گه وره هاوه لاندایه سه رقال ده بوو پیوهی، گه ر نا هه ندی کاتی له گه ل خیزانه کانیدا به سه ر ده برد و قسه و حیکایه تی ده کرد. (ئیمامی أحمد ١٧٨ ، والترمذی ١٦٩) ابن

کثیر دهلّیت: پیغمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) رهوشتی وا بوو
ههلس و کهوتی خوښ بوو و بهردهوام موژده دهر بوو و
گالتهی له گه‌ل خیزانه‌کانیدا ده‌کرد و به‌زه‌یی پیدا
دهاتنه‌وه و نه‌فه‌قه‌ی بو فراوان ده‌کردن و له‌گه‌لیان پی
ده‌کهنی و هه‌موو شه‌ویک خیزانه‌کانی له‌و مال‌دا کو
ده‌بوونه‌وه که پیغمبهر (صلی الله علیه وسلم) تیایدا ده‌مایه‌وه، هه‌ندی
جار نانی ئیوارهی له‌گه‌ل ده‌خواردن، دواتر هه‌ریه‌که
ده‌چووه بو مالی خوئی، له‌سه‌ر یه‌ک جیگا له‌گه‌ل خیزانیدا
ده‌نوست و به‌ته‌نها جلی لای خواره‌وه ده‌نوست و جلی
سه‌ره‌وه‌ی داده‌نا، کاتی نویژی عیشای بگردایه هه‌ندی
قسه‌ی له‌گه‌ل خیزانه‌کانیدا ده‌کرد، دواتر ده‌نوست، به‌وه
دلی خوښ ده‌کردن (تفسیر ابن کثیر ۲/۲۴۲) دواتر
پیغمبهر (صلی الله علیه وسلم) له سه‌ره‌تای شه‌ودا ده‌نوست، پاشان
هه‌لده‌ستا بو شه‌و نویژ، ئه‌وه‌نده‌ی خوا ویستی له‌سه‌ر
بووایه نویژی ده‌کرد، تاوه‌کو بیلال بانگی ده‌دا بو نویژی
به‌یانی دوو رکات نویژی ده‌کرد دواتر ده‌چوو بو نویژ.

(ئیمامی أبو داود ۵۶) له عائیشه‌وه وا لئی رازی بیت
گێراویه‌تی‌هوه وده‌لّیت: (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يُوضَعُ لَهُ وَضُوءُهُ
وَسِوَاكُهُ، فَإِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ تَحَلَّى ثُمَّ اسْتَاكَ) واته: (پیغمبهر
(صلی الله علیه وسلم) ئاوی ده‌ست نویژی بو داده‌نرا له‌گه‌ل

سیواکه که پیدا، گهر شه و ههستایه بۆ نویژ سه رئاوی ده کرد و پاشان سیواکی ده کرده، (عه بدوللهی کوری عه باس) خودا لیبی رازی بیت گپراویه تیه وه و ده لیت: (بتٌ عِنْدَ خَالَتِي مَيْمُونَةَ ، فَتَحَدَّثَتْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَعَ أَهْلِهِ سَاعَةً، ثُمَّ رَقَدَ، فَلَمَّا كَانَ ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، قَعَدَ فَنظَرَ إِلَى السَّمَاءِ، فَقَالَ: (إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ، ثُمَّ قَامَ فَتَوَضَّأَ وَأَسْتَنَّ فَصَلَّى إِحْدَى عَشْرَةَ رَكْعَةً، ثُمَّ أَذَّنَ بِلَالٍ، فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ خَرَجَ فَصَلَّى الصُّبْحَ) (رواه البخاري ٤٥٦٩، و مسلم ٧٦٣) واته: (له لای پورم میمونه که خوشکی دایکم بوو مامه وه، ماوه یه ک پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له گه ل خیزانه که پیدا قسه ی کرد، پاشان نوست، کاتی که سنی یه کی شه و هات، ههستا و ته ماشای ئاسمانی کرد، فه رمووی: (إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ) به دنیایی له دروست کردنی ئاسمانه کان و زهویه کان و جیاوازی نیوان شه و پوژ له تاریکی و پووناکی و له کورتی و دریژی و له ساردی و گهرمی و له هیمنی و ئارامی و قهره بالغی، ئه مانه هه مووی به لگه ی پوون و ئاشکران له سهر تاک و ته نهایی و توانا و ده سه لاتی خوی گه وره بۆ که سانیک که خاوه نی عه قلیکی راست و

ساغ و سهليم و تهواو بن) ههستا و دهست نوپژى شويشت و دهى به سيواک پاک کردهوه و يازده رکات نوپژى کرد، پاشان بيلال بانگى دا، دوو رکات نوپژى کرد و دواتر دهرچوو نوپژى بهياني کرد. ژياني پينغهمبهري خوا (صلی الله عليه وسلم) روتيني ساده نهبوو، ههروهک ههنديک وا ليني تي دهگن، بهلکو کاريکي مهبهست دار بوو و پيروژ بوو، ههروهک پهروهدگاري فهرماني پي کردوووه: (قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) (الأنعام ١٦٢) واته: (ئهي محمد (صلی الله عليه وسلم) پينيان بلئ: نوپژ کردن و حهيوان سهبرپين و ژيان و مردنم بو الله يه که پهروهردگاري ههموو جيهانه، چون نوپژ کردن بو غهيري خوا شهريک دانانه، حهيوان سهبرپينيش بو غهيري خوا و ناوي غهيري خوي لهسه ر بيئي ئهويش هه ر شهريک دانانه، بوئه خوي گهوره بهيهکهوه هيناويهتیهوه، وه تهنها بو خوا ئه ژيم وه له پيناو خوي گهورهشدا ئه مرم)

ژياني پينغهمبه ر (صلی الله عليه وسلم) جيبه جي کردني فهرماني خودا بوو له واقع دا، ههروهک عائيشه خوا ليني رازي بيت گيژاويهتیهوه، (ئيمامي مسلم له صهحيحه کهيدا ٧٤٦) له سهعدى کوري هيشامي کوري عامروهه گيژاويهتیهوه و دهليت: به عائيشه م گوت: (يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ؛ أَنْبِئِي عَن خُلُقِ رَسُولِ

اللَّهُ (صلى الله عليه وسلم)؟ قَالَتْ: أَلَسْتُ تَقْرَأُ الْقُرْآنَ؟ قُلْتُ: بَلَى !! قَالَتْ: فَإِنَّ

خُلِقَ نَبِيُّ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) كَانَ الْقُرْآنَ. وَاتِهِ: تُهَى دَايِكِي بَاوَه پِدَارَان

هه والی ژيانی پیغهمبهری خودام (صلى الله عليه وسلم) پی ددهدیت؟

گوتی: ئایا تو قورئان ناخوینیت؟

گوتم: به لئی!

گوتی: رهوشتی پیغهمبهری خودا (صلى الله عليه وسلم) قورئان بوو.

والله أعلم.

هەژاری

هەرگیز وا هەست مەكە ئەو كەسانەى خاوەنى پاره و بارى گوزەرانىيان باشە، كەسانى خۆشگوزەران و دلشادن، چونكە مالى دونيا دەلالەت لە خۆشبەختى و كامەرانى ناكەن، لەو هەيه رۆژىك لە رۆژان كەسىكمان بىنبىيت، كە خاوەنى مالى دونيا بوو، وامان هەست كرديت كە ئەم كەسە خاوەنى دلخۆشيهكى رادەبەدەرە، بەو هەى كە ئەو شتانەى هەيه كە ئىمە نىمانە، نەخىر بە تەواوى ئەم بۆچوونە هەلەيه.

تويژينه وهيهك سەلماندويه تى كە ٨٠٪ ئەو كەسانەى دەللەمەندن خاوەنى نەخۆشى دەروين، بەدەست جەنجالى ژيانەوه دەنالين. هەميشە بە بەشى خودا رازيبە، بەوه رازيبە كە خودا لەم ژيانە كورته تدا بۆى داناوين، چونكە من و تۆ ناوانين كە چى گونجاوه بۆ ئيمە. پيغەمبەريش (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرمووى: تەماشای بەهەشتم كرد، زۆربەيان هەژارەكان بوون. بۆيه هەرگيز بى هيوامەبە، دلنيا بە خۆشى دەوييت، دلنيا بە تاقيت دەكاتەوه دەيه وييت دلخۆشت بكات، خودا دەتوانى بە يەك چاو تروكاندن، ئاواتەكانت بەيئيتە دىي، بەلام چاوەريت دەكات، تا بزانيت ئارام گريت تاكەيه. وەلا تۆى دروست كرد تۆى كر دووه بە مرووف

لهو هه موو ئاژهل و پروهكه، كه توى له تويهكى بچوك
 دروست كردوو، كه به چاو نابینریت، توى كردوو به
 مرقیكى كامل، زوربهمانى به لهسساغى دروست كردوو
 و قهدرى نازانين! پیرهپياویك تهمنى ۷۰ سال بوو
 چاوى ژانى دهكرد، چوو بو لای دكتور تا چاوى بپشكنیت
 و بزانیته چیهتی، کاتیک دكتور فحسى کرد وتی: مام
 حاجی تو پپیوستت به عههلیاتیکه ۲ ملوینی تی دهچیت!
 پیرهپیاوهكه دهستی به گریان کرد، دكتورهكان وتیان: چیه
 مامه گیان بو دهگری! هر دهگریا، دكتورهكه وتی: مامه
 گیان گهر زوره بوته دهكهینه نیوه! هر دهگریا،
 دكتورهكان ئهوهی لهو شوینهبوو دهستی به گریان کرد،
 دكتورهكه وتی: مامه گیان گهر ئهوهشت نیه خوم بوته
 ددهم! پیرهپیاوهكه وتی: دكتور من بو پارهكه ناگریم،
 وتیان ئهئى بو دهگری!!! وتی: من تهمنم ۷۰ ساله، خودا
 لهو روزهی منى دروست کرد، روثیک پارچهیه
 وهدهقهیهك، شتیکی بوم نهنارد بلیت: ئهمه حیسابى
 چاوهكهی تویه، كهچی من بهس بو یهك نهشتهرگری
 دهیتت ئهو بره پارهیه بدهم. بویه ههردهم شوکری خودا
 بکه لهو بهشهی خودا پیتی بهخشیوه، لهوهشی که لیتی
 وهگرتهوه. جاریکیان پیاویك چوو بو لای پیغهمبهرى
 خودا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) زورم

خۆشدهوئیت، پیغهمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرمووی: دووبارہی بکەوہ، پیاوہکە دووبارہی کردوہ، پیغهمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بۆ جاری سییہم فہرمووی: دووبارہی بکەوہ، ئەویش دووبارہی کردوہ، وتی: زۆرم خۆشەوئیت، پیغهمبەری خوداش (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرمووی: مادەم منت خۆشەوئیت خۆت ئامادە بکە بۆ ھەژاری. ئیمە دەبیئت بزانی ھەژاری نیعمەتی خودایە، خودا ھەژارەکانی خۆش دەوئیت، زۆر بەی ئەھلی بەھەشت ھەژارەکانن. پیغهمبەری خوداش ھەژار بووہ جاری وا بووہ کە بە چەند رۆژ ئاگر لە مالیدا نەکراوہ تەوہ. (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِيَزْوَاجِكُمْ إِن كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَرِزْقَهَا فَتَعَالَى أُمْتَعُنَّ وَأَسْرَحُنَّ سَرَّاحًا جَمِيلًا) (الأحزاب ۲۸) کاتیک کە خیزانەکانی پیغهمبەری خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) داوای نەفەقەیان کرد، چونکە زۆر ھەژار و نەبوون بوون، (ئیمامی ئەبو بەکر) ھەلسایە گیان (عائیشە)ی کچی لیبیدات و (ئیمامی عومەر)یش ھەلسایە گیان (حەفسە)ی کچی لیبیدات، وتیان داوای شتییک لە پیغهمبەری خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) دەکەن کە نیەتی،! بەلام پیغهمبەری خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) نەھیشت و بەرھەلستی کردن، ئەوانیش وتیان سویند بە خودای گەورە لەمەودوا داوای شتییک لە پیغهمبەری خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) ناکەین کە نەبییت، وە خودای گەورە ئەم ئایەتە

دابه‌زاند و سه‌رپشکی کردن له نیوان دونیا و دواپوژدا
 (الصحيح المُسنَد): ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) به
 خیزانه‌کانت بلی: ئه‌گه‌ر ئیوه‌ جوانی و رازاوه‌یی ژیانی
 دونیاتان ده‌وی، وهرن با ته‌لاقتان بدهم واته: ئه‌وه‌ی که
 ئه‌تانه‌وی پیتان ئه‌به‌خشم به‌لام لیتان جیا ئه‌بمه‌وه و
 ته‌لاقتان ئه‌دهم و بو خوتان برۆن و دوا‌ی دونیا بکه‌ون.
 (وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالِدَارَ الْآخِرَةَ) وه‌ ئه‌گه‌ر ئیوه‌ خودا
 و پیغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) و قیامه‌تتان ئه‌وی واته: به‌هه‌شتان
 ئه‌وی (فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا) (الأحزاب
 ۲۹) ئه‌وه‌ به‌دلنیایی خودای گه‌وره‌ بو چاکه‌کاران له‌ ئیوه‌
 ئه‌جر و پاداشتیکی یه‌کجار گه‌وره‌ی داناوه‌، پیغه‌مبه‌ری
 خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) یه‌ک یه‌ک خیزانه‌کانی سه‌رپشک کردوو له
 (عائیشه) وه‌ ده‌ستی پیکردوو فه‌رمووی: ئه‌ی (عائیشه)
 شتیکت پی‌ ده‌لیم به‌لام په‌له‌ مه‌که‌ له‌ بریارداندا تا راپوژ به
 دایک و باوکت ده‌که‌یت، (ده‌یزانی دایک و باوکی رازی
 نابن عائیشه‌ واز له‌ پیغه‌مبه‌ری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) بینیت و
 پیغه‌مبه‌ری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) خویشی پی‌ خوش نه‌بوو،
 (عائیشه) فه‌رمووی: له‌م شته‌دا راپوژ به‌که‌س ناکه‌م و من
 خودا و پیغه‌مبه‌ری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) و به‌هه‌شتم ده‌ویت،
 پیغه‌مبه‌ری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) زور دلخوش بوو، پاشان

خیزانه‌کانی تریشی هر هه‌موویان خودای گه‌وره و پی‌غه‌مبه‌ری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) و به‌هه‌شتیان هه‌لبژارد و خو‌شی ژیانی دونیایان ر‌هت کرده‌وه، که تو خیزانی هه‌بوو که: (عائیشه و حه‌فصه و ئوم حه‌ببیه و سه‌وده و ئوم سه‌له‌مه و صه‌فیه و مه‌یمونه و زه‌ینه‌بی کچی جه‌حش و جو‌ه‌یربیه) بوون. گریمان هه‌ژاری روی تیکردی یان نه‌گه‌ر توشی نار‌ه‌ح‌ه‌تی و مو‌صیبه‌تیک بویت سوننه‌ت وایه بلیت: له دایکی مه‌یمه‌نه‌وه ده‌گیریت‌ه‌وه پی‌غه‌مبه‌ری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) ده‌فه‌رمو‌یت (ما من مسلم تصیبه مُصِيبَةٌ فَيَقُولُ مَا مَرَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ أَجْرُنِي فِي مُصِيبَتِي وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا) الا أخلف الله له خيرا منها) (روایه مسلم ۹۱۸) واته: (ئیمه مو‌لکی خوداین و هر بو لای نه‌ویش ده‌گه‌ریننه‌وه، خودایه پاداشتم بده‌ره‌وه له‌م موسیبه‌ته‌دا و شتیکی باشترم بو بکه‌ره‌وه شوینی) هه‌رکه‌سیک نه‌مه بخوینیت، خودای په‌روه‌ردگار پاداشتی ده‌داته‌وه، له‌سه‌ر نه‌و نار‌ه‌ح‌ه‌تیه‌ی که تی‌ی که‌وتوو و نار‌ه‌ح‌ه‌تیه‌که‌شی بو پر ده‌کاته‌وه به شتیکی باشتر له‌وه.

کاتی‌ک که نه‌بوو سه‌له‌مه خودا لی‌ی ر‌ازیبت که له جیهادا شه‌هید کرا، هه‌وال بو ئوو سه‌له‌مه هات، که نه‌بو سه‌له‌مه وه‌فاتی کردوو، ئوو سه‌له‌مه فه‌رمووی: وه‌لا

پوژیک گویم له پیغه مبهری خودا (صلی الله علیه وسلم) بوو، که هر کاتیک توشی به لایهک یان موسیبه تیک بوون، ئەوا بلین (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) له خه یالی خوڤدا وتم من خیزانی سه حابه یه کم ئەبی له دوا ی ئەو کئی ببیته هاوسه ری ژیانم! که ئەم دوو کهسه له کاتی هیجره تی پیغه مبهری خودا (صلی الله علیه وسلم) بو مه دینه کاتیک که ویستیان هیجره ت بکن، که سوکاری هه ردولایان هینده بالیان راکتیشا بوو قوئی سه له مه دهرچوو بوو! ئموو سه له مه دهرمویت: پاش ماوه یه ک پیغه مبهری خودا (صلی الله علیه وسلم) هات بو مالم و له دهرگایدا، داوا ی یارمه تی کرد بیته ژوره وه، دانیشت و خوازیینی کرد، وتم ئەی پیغه مبهری خودا (صلی الله علیه وسلم) من پیر بوومه دهسته کانم تیکچوونه! پیغه مبهری خودا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: منیش پیر بوومه و دهسته کانم تیک چوونه، ئموو سه له مه وتی: له خو شیدا فرمیسک به چاوه کاندا هاتنه خواره وه، ئەو کاته م بیرکه وته وه که هه والی ئبوو سه له مه یان پیم گوتبوو، که ئەو زیکره م خویند به یه قینه وه پیشوتر خیزانی سه حابه یه ک بووم ئیستا خیزانی پیغه مبهری خودا (صلی الله علیه وسلم) مم. بویه تکام وایه له هه ره لا و موسیبه تیک له ژیانمان به سه رمان دیت، باشتر وایه بلین (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ)

یادی خودا

خالیکی زور گرنگ که پاداشت و خیریکی زور گهورهی ههیه، ئه ویش یاد و زیگری خودایه، بویه با دله کانمان په یوهست بکهین به زیگری خوداوه، بو ئه وهی ئه و دله ره شانمان به یادی خوداوه بتوانین پاکی بکهینه وه. زیگره کان په یوه ندیمان له گه ل خودا زیاتر نزیک ده کانه وه، زیاتر ههست به بوونی خودمان ده کهین، زیاتر ههست به دلخوشی و ئارامی ده کهین، دلنیا به گه ر دلک به ته وای په یوهست بیت به خودای گهوره وه، ئه و ئه و کهسه خو شبه خترین کهسی دونیا ده بیت.

په روه رین ده فه رموویت: (الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ) (الرعد ۲۸) واته: (ئه وانهی باوه ریان هیناوه و دل و دهروونیان ئارام ده بیت به قورئان و په یامه کهی خودای په روه ردار، ئاگادارین دله کان هه ر به قورئان و یادی خودا و (پا په ندیبون به ئاینه که یه وه) خو شنوود ده بن و دهحه وینه وه) به لام گه ر دلک ته وای په یوهست بیت به گورانیه وه هه رگیز یاد و زیگری خودا ناچیت به دلیدا چونکه له دلکدا جیگای گورانی و زیگری خودا نابیته وه، بویه تا پیمان ده کریت

دوورکه‌وینه‌وه له‌و کارانه‌ی که دلّه‌کانمان به‌ره‌و خه‌م و خه‌فته‌دا ده‌بات.

چه‌ند زی‌کریک هه‌ن که وه‌ک گه‌نجینه‌وان بۆمان ئه‌وه‌نده خیریان زۆره بۆیه باهه‌ولبده‌ین دلّه‌کان و بیر و هۆشمان په‌یوه‌ست بکه‌ین به‌م زی‌کرانه‌وه چونکه پاداشتی قیامه‌تی زۆره.

۱. {سبحان الله وبحمده} ۱۰۰ جار به‌یانیان و ئیواران، کاته‌که‌ی زۆر که‌مه، ته‌نها ۲ خوله‌کت پیده‌چی‌ت، هیچ که‌سیک نیه له رۆژی دوایدا بیت به ئه‌ندازه‌ی ئه‌م که‌سه کرده‌وه‌ی باشی هه‌بیت، مه‌گه‌ر که‌سیک که له‌و زیاتری وتبیت.

۲. {رضیت بالله ربا وبالا‌سلام دینا ومحمد نبیا ورسولا} ۳ جار خویندنی، کاته‌که‌ی ته‌نها ۱۵ چرکه‌یه، پیغه‌مبه‌رمان (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) فه‌رموویه‌تی: من که‌فیل و گره‌نتی ده‌ده‌می که ده‌ستی بگرم تا ده‌بیه‌مه به‌هه‌شته‌وه.

۳. پیغه‌مبه‌رمان (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) ده‌فه‌رموویت: (وعن أبي الدرداء قال قال رسول الله (صلی‌الله‌علیه‌وسلم): من صلی علی حین یصبح عشرا وحين یمسی عشرا أدركته شفاعة یوم القيامة) (رواه الطبرانی) واته: ئه‌وه‌ی به‌یانی ۱۰ صلاوات و ئیواران ۱۰ صلاواتم بۆ بنی‌ریت، له قیامه‌تدا به‌ر شه‌فاعه‌تم

ده که ویت. کاتکه شی تنها نیو خوله که. خوداش
ده فہرموویت: ئەہی محەمد ہەر کہ سییک ۱ صلاوات
لەسەرت لییدات ئەوا من ۱۰ صلاوات لەسەری دەدەم.

۴. (سبحان الله و بحمده) (سبحان الله العزيم)
پینغەمبەرمان (صلی اللہ علیہ وسلم) دەفہرموویت: ۲ وشە ھەیە لەسەر
زمان سوکن، بەلام لە قیامەت زۆر گەورەن. ئەویش ئەم
دوو زیکرە یە.

۵. (سبحان الله) ۱۰۰ جار بەیانیان ۱۰۰ جار ئیواران
کاتەکە ی تنها یە ک خولە ک و نیوہ. کہ ئەم زیکرە خیری
زیاترە لەوہ ی کہ ۱۰۰ حوشتر بکەیت بەخیر.

۶. (الحمد لله) بەیانیان ۱۰۰ جار و ئیواران ۱۰۰ جار
کاتەکە ی تنها یە ک خولە ک و نیوہ. خویندنی ئەم زیکرە
باشترە لەوہ ی ۱۰۰ ئەسپ بە تفاق و کەرەستە ی جەنگی
لە رپی خودا ببەخشیت.

۷. (سبحان الله عدد خلقه و رضاه نفسه و زنة عرشه و مداد
کلماته) ۳ جار خویندنی، ئەم زیکرە کاتەکە ی تنها یە ک
خولە ک و نیوہ. جورەیری خیزانی پینغەمبەر (صلی اللہ
لەدوای نوێژی بەیانی ھەتا چیشتنەنگاو زیکری دەکرد
پینغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) ئەم چوار وشە یە ی ۳ جار دووبارە
کردوہ و دەفہرمووی: من بە ئەندازە ی تو بۆم نوسرا.

۸. (لا إله إلا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير) ۱۰ جار بهانیان و ئیواران، کاته که ی ته نها خوله کی که ۱۰ چاکه ت بۆ دهنوسیت و ۱۰ گونا هت لی هه لده وهریت و ۱۰ پله بهرز ده بیته وه و خیری ئازاد کردنی ۲ کویله ت بۆ دهنوسریت.

۹. (سوره تی الاخلاص) کاته که ی یه ک خوله ک و نیوه به یانیان ۳ جار و ئیواران ۳ جار خودای گه وره له شه پی شه یقان ده تپاریزیت له و شه و رۆژده دا.

۱۰. (الله اکبر) کاته که ی ۱ خوله ک و نیوه به یانیان ۱۰۰ جار و ئیواران ۱۰۰ جار ئه وه ی ئه م زیکره بخوینی باشتره له وه ی ۱۰۰ به نده ئازاد بکات.

۱۱. (لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، يحيى ويميت، وهو حي لا يموت، بيده الخير و هو على كل شيء قدير)

پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فه رموویت: هه ر که سیک که چوو بۆ بازار ئه م دو عایه بخوینیت، ملوینیک چاکه ی بۆ دهنوسریت و ملوینیک گونا حی لی هه لده وهری، وه ملوینیک پله ی بهرز ده بیته وه، وه ههروه ها مالکی له به ههشت بۆ دروست ده کریت.

که وایه با ده ممان رابینین له سه ر ئه م زیکرانه، به لکو

ئەمانە لە دنیا و لە قیامت سودمان پێ بگەین، بۆیە با
دەس بگرین بە یادی خوداوە، چونکە زیکرەکان نزیکمان
دەکەنەوێ لەو بەهەشتەیی که خودا ئامادەیی کردووە بۆ
باوەرداران، کاتیکی کەم و پاداشتیکی زۆر بە دەست
دەهینین.

۱۰٪ قازانجه کهت بۆ خودا دابنی

ئەو پیاوہی لەکاتی مردنی نیو ملیۆن کەس لەدوای جەنازەکە ی ئەرویشتن!!..

صلاح عطیة: لە ژیانیدا جل و بەرگی نوێی لەبەر نەکرد مەگەر کۆن و بەکارهینراو نەبیت، ژمارە ی پیللۆهکانی پێی ۴۲ هە بەلام ۴۴ لە پێ دەکات، چونکە باوکی وای فێرکردووہ کہ حیساب بۆ سالانی داہاتوو بکات، چونکە ئەو نەیدەتوانی ھەمووسالیک پیللۆی بۆ بکریت. لە شارۆچکە یەکی بچوک دەژیا کہ ناوی (تفھنا الاشراف) بوو، سەربە ناوہندی (میت غمر) ی سەربە پارێزگای (الدھلیة) لە ولاتی میسر.

ئەندازیار صلاح بریاری جیبەجیکردنی پرۆژە یەکی بچوکی دا لە گەل ۸ کەسی تر، لە دنییەکیان کہ ھەر نۆیان کۆلیجی کشتوکالیان تەواو کردبوو، لەو پەری ھەژاری و دەست کورتیدا بوون و دەیان ویست دەست بە ژیا نی خۆیان بکەن، لەبەر ئەوہ بیریان لە پرۆژە یەکی بەخێوکردنی پەلەوہر کردەوہ. دەست پیکردنی پرۆژە کە پیویستی بە ۲۰۰۰ جۆنە یەھی میسری بوو، ئەوانیش ۹ کەس بوون، لەبەر ئەوہ بەدوای کەسی دە یەمدا گەران

تاكو ههريهك به ۲۰۰ جونهيه بهشدار بيت، بهلام بئ سوود بوو، كهسى دهيهميان دهست نهكهوت. ليردا ئەندازيار صلاح عطية ووتى كهسى دهيهمم دوزيبهوه.

ئوانى تر بهيهك دهنگ وتيان كئيه؟
ئوويش ووتى: ئەو (الله) يه.

ئەو له گهلمان دهبيت به هاوبهش و له ۱۰ بهش له قازانج بهشيك بو ئەو دهبيت واته ۱۰٪ له بهرامبهردا ئەو دهمانپاريزيت و له پهناي ئەودا دهبين له زيان و نهخوشي و ئافات، ئوانى تريش بهمه رازى بوون. خولى يهكه مى پرورژهكه تهواو بوو.

ئەنجام: قازانجىكى بئ وينه و بهرهميك كهلهمهو بهر پووينه داوه و ههركيز چاوه پروان نه كرابوو.

خولى دووهم له پرورژهكه: هاوبهشهكان (شهريكهكان) بريارياندا پشكى هاوبهشى دهيهم (الله) بهرز بكه نهوه بو ۲۰٪ ههربهه جوړه هه موو ساليك پشكى هاوبهشى دهيهم (الله) بهرز دهبيت هه تاكو گهيشته ۵۰٪.

ئەى قازانجهكانى هاوبهشى دهيهم (الله) چون خهرج دهكرت ؟

پهيمانگايهكى ئايينى بو قواتبىانى سه ره تايى دروست كرا،

دوای پهیمانگایه کی تری سهره تایی، ئەمجا پهیمانگایه کی
ئایینی بۆ قوتابیانى ئامادهیی بۆ کورپان، دواتر یه کیکى
ترى ئامادهیی بۆ کچان.

دوایی پهیمانگایه کی ناوهندی بۆ کورپان، ئینجا یه کی تر بۆ
کچان.

له بهر ئەوهی قازانجه که بهردهوام له زیادبووندا بوو
(بهیتولمال) ی موسلمان دانرا و بیر له دامه زانندی کولێج
کرایه وه، له کویش؟ له دێیه که یان. داواکاری پیشکهش کرا
بۆ لایه نی په یوه ندادار، به لām په زامه ندى نه در، چونکه
ئەوئ ته نها دێیه و ویستگه ی شه مه نده فه ری تیا نیه و
کولێجیش ده بیته ته نها له شاردا بیته. دووباره داواکاری
پیشکهش کرا، که هه موو شتیک له سه ر خۆیان ده بیته و
ویستگه ی شه مه نده فه ریش هه ر خۆیان دروستی ده که ن،
ئەمجاره رازی بوون. بۆ یه که مچار له میژووی میسر دا
کولێجیک له دێیه کدا دروست کرا و دوایی بوو به دوو و
ئەمجا سن و پاشان چوار.

مالی قوتابیان (به شی ناوخۆ) دروست کرا بۆ کچان که
جیگای ۶۰۰ قوتابی تیدا ببیته وه. مالی قوتابیان بۆ کورپان
دروست کرا، که جیی ۱۰۰۰ قوتابی تیدابوو، ئەمه
هه مووی ده زانن له کوئ؟ له دێیه کدا. ئەنجا ویستگه ی

شەمەندەفەر دروست کرا و ھەر قوتابییەکی ئەو کۆلیجانە تکتی خۆی پێدرا تاکو بتوانی بە خۆرایی سوار بیت و بگاتە کۆلیجەکە، ئەمەش وەک ئاسانکاری بۆ ھات و چۆی قوتابی.

بەھۆی (بیت المال المسلمین) یشەوہ یەک مالا ھەژار لە دیندا نەما.

دوایی ئەم ئەزمونە گواسترایەوہ بۆ دنییەکانی تری نزیک. ئەندازیار صلاح سەری لە هیچ دنییەک نەدا و بەجی نەھیشت بەرلەوہی (بیت المال المسلمین) یکی تیا دانەمەزینی. یارمەتی ھاوکاری گەیشتە ھەژار و بیوہژن و گەنجی بیکار، تاکو پرۆژەیی خۆیان ھەبیت و دووریان خاتەوہ لە نەبوونی و ھەژاری. سەوزە و میوہ ناردرا بۆ ولاتانی دراوسی، پۆژی کۆکردنەوہی بەرھەم ھەرمالیکی دنییەکە، تەنانەت ئەوانەیی خەلکی ئەویش نین بەشی خۆیان بە دیاری دەدریتێ لە گەرە تا بچوک. پۆژی یەکەمی ھەموو پەمەزانیک بۆ کاتی فتارکردن، ھەرمالیکی خواردنی خۆیان دروست دەکەن و دەبھینن لە گۆرەپانی دنییەکە دایدەنین و ھەموو پیکەوہ فتار دەکەن، تەنانەت ئەوانەش کە لەوین میوانن یا بۆ ئیش و کار ھاتوون. کچە بی باوکەکان ھەموو پێداویستی بە شوودانیان بۆ دا بین

دهکریت.

له کۆتاییدا بریاردره که هه موو پرۆژه که بو که سی دهیه م
(الله) بیته و ئه وان ته نهها فه رمانبه ر بن له لای ئه و.
ئه ندازیار صلاح بووه فه رمانبه ریک له لای (الله سبحانه
وتعالی) مووچه که ی له و وه رده گرت به لام داوای له (الله)
کرد که هه رگیز پیوستیان به جگه له و نه بیته و ته نهها به
ئه و هه ژاربن.

ئه ندازیار صلاح عطیه گه رایه وه لای به زه یی (الله) و زیاتر
له نیو ملیۆن که س به داوای جه نازه که یدا رویشتن.
په حمه تی (خوای لیبیت) صلاح عطیه. با ئیمه ش
له کاره کانمان ۱۰٪ له قازانجه کانمان بدینه (الله) تا خودای
گه وره له هه ردوو دونیا فریامان بکه ویت.

چاکه نه نجام بده

عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ، حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (أَيَعْجِزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكْسِبَ، كُلَّ يَوْمٍ أَلْفَ حَسَنَةٍ؟) فَسَأَلَهُ سَائِلٌ مِنْ جُلَسَائِهِ: كَيْفَ يَكْسِبُ أَحَدُنَا أَلْفَ حَسَنَةٍ؟ قَالَ (يُسَبِّحُ مِائَةَ تَسْبِيحَةٍ، فَيَكْتُبُ لَهُ أَلْفُ حَسَنَةٍ، أَوْ يُحِطُّ عَنْهُ أَلْفُ حَطِيئَةٍ) (رواه مسلم ٢٦٩٨)

واته: (که سبک هیه له نیوه نه توانی هه موو روژیک هه زار چاکه بکات؟) پرسیارکه ریک له مه جلیسه که ی پرسیاری کرد: چون یه کتیک له نیمه هه زار چاکه به دهست دینی؟ فه رموی: ۱۰۰ جار (سبحانه الله) بکات، هه زار چاکه ی بو دهنووسری، یان هه زار گوناھی لی هه لده وهری) هه موو موسلمانیک خیر کردنی له سه ره. (حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ (عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ صَدَقَةٌ)، فَقَالُوا: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، فَمَنْ لَمْ يَجِدْ؟ قَالَ (يَعْمَلُ بِيَدِهِ، فَيَنْفَعُ نَفْسَهُ وَيَتَصَدَّقُ) قَالُوا: فَإِنْ لَمْ يَجِدْ؟ قَالَ (يُعِينُ ذَا الْحَاجَةِ الْمَلْهُوفَ) قَالُوا: فَإِنْ لَمْ يَجِدْ؟ قَالَ (فَلْيَعْمَلْ بِالْمَعْرُوفِ، وَلْيُمْسِكْ عَنِ الشَّرِّ، فَإِنَّهَا لَهُ صَدَقَةٌ) (رواه البخاري ١٤٤٥) واته: (هه موو موسلمانیک خیر کردنی له سه ره) وتیان ئه ی پیغه مبهری خودا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئه ی ته گهر نه یبوو؟ فه رموی: (با به دهستی خو ی نیش

بکات سوود به خوی بگه‌یه نیت و خیر بکات) وتیان: ئەی ئەگەر نه‌یتوانی؟ فه‌رمووی: (با یارمه‌تی خاوه‌ن پینداویستیه‌کان بدات) وتیان: ئەی ئەگەر نه‌یتوانی؟ فه‌رمووی: (با کاری چاک بکات و خوی له‌ خراپه‌ به‌ دوور بگرئ ئەوه‌ خیره‌ بۆی) واته: ئەگەر نه‌توانی کاری چاک بکه‌ی ئەوا خۆت له‌ خراپه‌ به‌ دوور بگره‌، ئەوه‌ خوی له‌ خۆیدا به‌ خیر بۆت ده‌نوسرئ. پاداشتی خۆشه‌ویستی له‌ به‌ر خاتری خوا له‌ ئەنه‌سه‌وه‌ ره‌زای خوای لیبیت که‌ پیغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌ علیه‌وسلم) فه‌رموویه‌تی: پیاویک سه‌ردانی براده‌ریکی خوی کرد له‌ گوندیکدا، جا خوای گه‌وره‌ فریشته‌یه‌کی نارد بۆ سه‌ر ریگاکه‌ی و کاتیک هات بۆ لای پیی وت: بۆ کوئ ده‌چیت؟ ئەویش وتی: بۆ لای براده‌ریکم ده‌چم له‌م گونده‌دا. فریشته‌که‌ وتی: ئایا هیچ مافیکی دنیا‌یی به‌ سه‌ریه‌وه‌ هه‌یه‌ لێی وه‌رگریته‌وه‌، یان هیچ به‌رژه‌وه‌ندیه‌کت هه‌یه‌ له‌ گه‌لیدا پیی هه‌لبسیت؟ ئەویش وتی: نه‌خیر، ته‌نها ئەوه‌ نه‌یبیت که‌ من له‌ به‌ر خوا خۆشم ده‌وئیت.

فریشته‌که‌ش وتی: جا من نی‌ردراوی خوام بۆ لای تو، بۆ ئەوه‌ی ئاگادارت بکه‌مه‌وه‌ که‌وا خوداش توی خۆش ده‌وئیت، وه‌ک چۆن تو ئەوت خۆش ده‌وئیت له‌ به‌ر خاتری خودا.

نویژ

نویژ به عه ره بی: (الصلاة) ۲-هم بنه مای ئیسلامه، به گه رانه وه بو ئهم فه رموده یه ی (پیغه مبه ر محمه د) (صلی الله علیه وسلم) کاتی ده فه رمو ییت: (بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ شَهَادَةٍ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالْحَجِّ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ) واته: (ئیسلام له سه ر پینج پایه دامه زراوه: شایه تی دان به وه ی که وا هیچ په رستراویک نییه شایه نی په رستن بیت به راستی جگه له الله، وه موحه ممه دیش نی تراو و پیغه مبه ری الله یه، و نویژ کردن، و زه کات دان، و حه ج کردنی مالی خودا، و رۆژوو گرتنی رهمه زانه) نویژ فه رزه پیویسته له سه ر هه موو مسولمانیکی ژن و پیاو، و پیویسته له سه ریان ئه و فه رزه له کاتی دیاریکراوی خویدا به جی بهینن. و فه رزکرا له مه ککه پیش کوچکردنی پیغه مبه ر بو مه دینه له سالی ده یه می پیغه مبه رایه تیدا، ئه مه ش له کاتی ئیسرا و میعراجدا بوو. له ئیسلامدا رۆژانه ۵ نویژ فه رزه له سه ر موسلمانان، هه روه ها چه ند جوړیکی تری نویژ هه یه وه ک: نویژی جه ژن و نویژه بارانه و نویژی مردوو و نویژی خوړگیران و نویژی

مانگیران و نویژی مه‌رام. ئیسلام پایه‌یه‌کی داوه به نویژ که نه‌یداوه به هیچ په‌رستنیکی تر، یه‌که‌م ئه‌رکه که خودا فه‌رزی کردووه له په‌رستنه‌کاندا، وه‌له شه‌وی می‌عراجدا فه‌رژ کراوه، هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ر فه‌رموویه‌تی یه‌که‌م شت مرو‌ف لی‌یده‌په‌رسریته‌وه له‌سه‌ری له رۆژی دواییدا نویژه، هه‌روه‌ها نویژ له چه‌ند جی‌گه‌یه‌کدا له قورئاندا باس کراوه وه‌ک له سورته‌ی موئمنون (قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ. الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ) (موئمنون: ۱-۲) واته: (به راستی ئه‌و ب‌روادارانه سه‌رکه‌وتوو سه‌رفراز بوون، ئه‌وانه‌ش ئه‌وانه‌ن که له نویژه‌کانیاندا ملکه‌چ و دل ئارام و دل دامه‌زاون و دلایان لای خودایه) وه‌له سورته‌ی که‌وسه‌ر هاتووه (فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحِرْ) (که‌وسه‌ر ۲) واته: (که‌واته نویژ ته‌نها له‌به‌ر خودا و بۆ خودا و بۆ به‌ده‌ست هینانی په‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگارت ئه‌نجام بده و قوربانیش بکه) وه‌له سورته‌ی الأعلی‌ دا هاتووه (وذكر اسم ربه‌ فصلی) واته: (ناوی په‌روه‌ردگاری خو‌ی هینا، جا نویژی کرد) هه‌روه‌ها له سورته‌ی تاها (وأقم الصلاة لذكری) واته: (نویژه‌کانیشت به‌چاکی ئه‌نجام بده، تا هه‌میشه‌ منت له یاد بیت) له قورئاندا ئاماژه‌کراوه به‌وه‌ی (ان الصلاة كانت علی المؤمنین کتابا موقوتا) (سورة النساء) واته: چونکه

به‌راستی نویژ له‌سەر ئیمانداران فەرزە له کاتی
 دیاریکراودا دەبێ ئەنجام بدریت. هەروەها هاتوو (وَأَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاٰعِينَ) (بەقەرە ٤٣) واتە:
 نویژەکانتان بە چاکی ئەنجام بدەن بە دروشمەکانیەوه و
 زەکاتیش بدەن، له‌گەڵ کڕنووش بەراندا کڕنووش ببەن
 (بۆ پەرەدگارتان) (نویژ کۆله‌که‌ی ئاینه وهیچ پۆزشیک
 له‌و که‌سه وه‌رناگیریت که وازی لی به‌ئینت له کاتیکدا له
 توانیدا بیت وله‌سەری بیت. دنیابه ئەوه‌ی نویژی نه‌کرد
 ئەوا دینی ته‌واو نیه له ئیمانی دەرده‌چیت. ئەو که‌سه
 هەرچی بکات له‌م دونیایه‌دا بۆی گیرا نابیت، ته‌نانه‌ت
 پۆژوش بگریت وه‌ک ئەوه وایه ده‌می به‌رازیکی گرت
 بیت. هاوه‌لیکی پیغه‌مبەر (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) وتی: پیغه‌مبەری خودا
 که‌سیک زینا بکات و دزی بکات ئایا نویژ بکات؟
 فەرمووی: به‌لی بابیکات. وتی: په‌سوله‌له‌ زینا و دزی!
 وتی: به‌لی. بۆ جارێ سییه‌م وتی: ئەی په‌سوله‌له‌ زینا و
 دزی! فەرمووی: به‌لی. ئەگەر هەرچه‌نده کاریک بکه‌یت،
 شتیکی حەرام ده‌خۆیت، زینا ئەنجام ده‌ده‌ی، هەر چی
 گوناحیک ده‌که‌یت نویژەکانت ئەنجام ده‌، چونکه نویژ
 قسه‌ کردنه له‌گەڵ خودا، قسه‌کردنه له‌گەڵ ئەو که‌سه‌ی که
 تۆی گه‌یانه‌ ئەم پۆژه، تۆی له‌ مروّقیکی بچوک گه‌یانه‌

ئەم رۆژە. کاتەکانی نوێژ لەسەر دەمی پێغەمبەردا (صلی اللہ علیہ وسلم) ژمارەیان زۆر زیاتر بوو، لە شەوی ئیسرا و میعراجدا کە مکرایەو بە ئەم ۵ فەرزە بەلام هەمان خیری پێشوی هەیە، کە بە هەموویەو نیو کاتژمێرمان پیناچیت، ئەو شیوازی نوێژکردنە کە ئەنجامی دەدەین، چەندەها سودی هەیە لە پووی تەندروستیەو. هەرودەها چارەکردنی کیشە دەروونییەکانی وەکو و تورەیی و خەمۆکی، هاوکات ئازاری پشتیش کەمدەکاتەو و لاستیکی بوونی زیاتر بە جومگەکان دەبەخشیت، ئەگەر بیتو بە شیوەیەکی راست و دروست ئەنجامدەیت. ئیستا لە ولاتە پێشکەوتووەکانی ئەمریکا و چین، جیازیکیان دروست کردووە، لە شیوازی نوێژ کردن لە شیوازی سوجدە بردن بۆ خودا، چونکە لە کاتی سوجدە بردندا ئاو دەچیتە ئەو خانەکانی بربەری پشت و ئازارەکانی پشت بە ئیزنی خودا چاک دەبیت. هەر لە کاتی سوجدەییە کەتیک ناوچەوان لەسەر زەوی دادەنێت، لەو کاتەیی کە سوجدەد بردووە هەول مەدە چاوەکانت دابخەیت، چونکە کە چاو دەکریتەو لە کاتی سوجدە خوین لە مێشکەو دەچیت بۆ چاو، کە ئەمەش ئازاری چاو کەمدەکاتەو، چاومان شەحن دەکاتەو. بەلام لەم رۆژەدا دەبینین کەسانی

موسلمانن و کهسانی پیگه‌یشتوو ده‌بینین، غه‌له‌ت ده‌که‌ن له‌ناو نویژدا ده‌بی ئاگاداربین! نویژنابیت غه‌له‌تی تیدا بکه‌ین، نویژ ده‌بیت بزانی به‌چی شیوازیکی دروست ئه‌نجامی ده‌ده‌ین به‌شیوازی پیغه‌مبه‌ری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) ئه‌نجامی بده‌ین، چونکه‌هیچ که‌س وه‌ک ئه‌ونیه‌که‌کاره‌کانی له‌و راس‌تر بیت. ده‌بینین که‌سانیکی زور هه‌ن که‌هه‌له‌ ده‌که‌ن له‌نویژدا، ئه‌و هه‌لانه‌ش به‌ره‌به‌ره‌بلا‌وده‌بیته‌وه، چونکه‌ژماره‌ی مسلمانان له‌زیادبوون دان بو‌یه‌موسلمانان ده‌بیت دان به‌و هه‌لانه‌ی خویان بنین و ئه‌نجامی نه‌ده‌ن له‌نویژه‌کانیاندا. نویژ نابیت به‌په‌له‌و جریه‌جرپ ئه‌نجام بدریت، که‌ئهم‌ش ده‌بیته‌هوی گیرانه‌بونی نویژه‌که‌ت و به‌تال بوونه‌وه‌ی. چهند مه‌رجیکی نویژمان هه‌یه‌که‌به‌بی ئه‌م مه‌رجانه‌ئه‌نجامدانی دروست نین.

* مه‌رجه‌کانی نویژ

۱. ئیسلام، واته‌ئهو که‌سه‌ده‌بیت مسولمان بیت، وه‌به‌هیچ شیوه‌یه‌ک نویژی کافر وهرناگیریت.
۲. عه‌قل، واته‌ئهو که‌سه‌له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که‌مسولمانه‌ده‌بیت عه‌قلی‌شی هه‌بیت واته‌شیت نه‌بیت، چونکه‌به‌هیچ شیوه‌یه‌ک له‌سه‌ر که‌سی بی‌عه‌قل و شیت نویژکردن

پیویست نیه.

۳. جودکاری له نیوان پاک و خاوینی، واته له گه‌ل ئه‌وه‌دا
ئه‌و که‌سه ده‌بیټ مسولمانیکی عاقل بیټ، له هه‌مان
کاتیشدا نابیټ مندال بیټ، بتوانیټ پاک و خاوینی جیا
بکاته‌وه، بۆیه ده‌بیټ ئه‌و که‌سه گه‌یشتیټ به‌و ته‌مه‌نه‌ی
که بتوانیټ ئه‌م مه‌رجه له خۆیدا به‌ینیټه‌دی.

۴. پاکراگری، که ده‌ست نویژ و خوشتن و پاکراگرتنی
جه‌سته و جل و جیگه‌ی نویژ ئه‌گریټه‌وه.

۵. شارده‌وه‌ی عه‌وره‌ت.

۶. چوونه کاتی نویژه‌وه، نویژکردن له کاته
دیاریکراوه‌کانی خۆیدا.

۷. رووکردنه‌ قیبله، له هه‌موو لایه‌کی جیهانه‌وه، پیویسته
له‌سه‌ر موسلمان رووبکاته قیبله بۆ نویژکردن و قیبله‌ش
که‌عبه‌ی پیروژه له شاری مه‌ککه له عه‌ره‌بستانی
سعودیایه.

۸. نییه‌ت، سه‌رچاوه‌ی له دل‌وه‌ه گرتووه، ئه‌مه‌ش به‌ خۆ
ئاماده‌کردن و به‌ مه‌به‌سته‌وه هه‌لده‌ستیټ به‌و نویژه، به‌لام
نیه‌ت له دل‌وه‌یه واته به‌ زار ناوتریټ.

* ئه‌رکانه‌کانی نویژ

۱. وه‌ستان به‌ پیی توانا و حالی ئه‌و که‌سه ئه‌مه‌ش له

نويزه فەرزەکاندا.

۲. تەكبیره‌ی ئیحرام واتە لە سەرەتای نويزه‌که‌دا پيويسته
بوتريت (الله أكبر)

۳. خويندنه‌وه‌ی سوپه‌تی فاتيحه ئەگەر بە تهنیا بوو، بەلام
ئەگەر لەگەڵ پيش نويزدا نويزی کرد خويننه‌وه‌ی پيش
نويزه‌که‌ به‌سه.

۴. کورنوش بردن الرکوع.

۵. هه‌ستانه‌وه‌ له کورنوش.

۶. هه‌ستان و راوه‌ستان تا هه‌موو له‌شت ریک ده‌بينه‌وه.

۷. سوچه‌کان.

۸. هه‌ستانه‌وه‌ له سوچه‌کان.

۹. دانيشتن له نيوان سوچه‌کان.

۱۰. ته‌حياتی کوتايی

۱۱. دانيشتن بۆ سه‌لامدانه‌وه.

ئەگەر يه‌کيک واز له يه‌کيک له‌م ئەرکانانه به‌ينيت و
بزانيت به‌بێ هيچ پوزشیک نويزه‌که‌ی به‌تال ده‌بيت و
پيويسته دووباره‌ی بکاته‌وه، به‌لام ئەگەر ليی تیک چوو
ئەتوانيت سوچه‌ی سه‌هوو ببات.

نویژہ سوننہ تہکان (نویژی جہنازہ)

واتہ: نویژی مردوو، ئەم نویژہ حوکمەکە ی فەرزی کیفایەتە، واتە: ئەگەر هەندیک لە موسولمانان ئەنجامی بدەن کیفایەتە و باقی موسولمانەکانی تر لەسەریان لا دەچیت، کەواتە ئەگەر کەسیک مرد، دەبیت هەندیک لە موسولمانان نویژی لەسەر بکەن، ئەگەر نا گشتیان تاوانبار دەبن .

فەزڵ و گەورەیی نویژی مردوو: پیغەمبەری خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: (مَنْ صَلَّى عَلَيَّ جَنَازَةً فَلَهُ قِيرَاطٌ ، وَمَنْ انْتَظَرَهَا حَتَّى تَوْضَعَ فِي اللَّحْدِ فَلَهُ قِيرَاطَانِ وَالْقِيرَاطَانِ مِثْلُ الْجَبَلَيْنِ الْعَظِيمَيْنِ) واتە: هەرکەسیک نویژ لەسەر مردوویەک بکات، بە ئەندازەی چیاہەکی گەورە پاداشتی بۆ هەیە، وە هەر کەسیک لەدوای نویژ کردنەکە چاوەروانی بکات، هەتا دەشاردریتەو بە ئەندازەی ۲ چیا ی گەورە ئەجر و پاداشتی بۆ هەیە .

چۆنیەتی نویژی مردوو :

۱. گشت نویژیک لە نویژەکان دەبیت بە دەست نویژەوہ بکریت .

۲. ئەم نویژە بە پیوہ ئەنجام دەدریت بەلام رکوع و

سجود و دانیشتن و تهیاتی تیدا نیه .

۳. پینک هاتووه له چوار تهکبیر. له دواى تهکبیری یه کهم سورپه تی (فاتحه) ده خوینریت له گه ل سورپه تیکی تر له قورئان، وه له دواى تهکبیری دووهم (صلوات) له سه ر پیغه مبهری خودا (علیه وسلم) ده دریت، وه له دواى تهکبیری سییه م ئه م دوعایه بو مردووه که ده کریت: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ وَعَافِهِ وَاعْفُ عَنْهُ وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ وَوَسِّعْ مَدْخَلَهُ وَاغْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدَلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقُبْرِ وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ) وه له دواى تهکبیری چوارهم (دوعا) بو مردووه که و بو خوئی و گشت موسولمانان دهکات، وه دهشتوانیت یه کسه ر سه لام بداته وه، وه سه لام دانه وهی نویژی مردوو وه کو سه لام دانه وهی باقی نویژهکانی تره، وه جائیزیشه تهنها یه ک سه لام به لای راست بدریته وه. وه ههروه ها جائیزه پینج تهکبیر یان شهش تهکبیریان ههوت تهکبیر یان نو تهکبیر بو نویژی مردوو بکریت، گشتی به لگهی (صحیح) ی له سه ره.

دهمهویت زور به کورتی باسی تهعزی بکه م لیردها،

چونکہ بابەتیکى زۆر گرنگە ئىمە دەبىت بە وریاییه وه ئاگادارى بىین. گەر کهسى بمرى ته عزیى بۆ دانەنەن خەلکى بە خاوەن مردووه که دەلێت بۆ داینانەن یان دەلێن کابرا رەزىلە ته عزییان بۆ مردووه که یان دانەنا. که هیچ بەلگە و حەدیسىکمان نیه له سەر ئەوهى که دانانى ته عزی جازى بیت! یان باسى ئەوه بکات که کهسیک دەمریت دەبیت خوانى شاهانە دابنریت و خەلکى تیر بکریت. ئەمەش هەر ۴ مەزھەبە که له گەل ئەوه یان. له کاتیکدا که کهس و کارى مردووه که کهسیکیان لى نەماوه، سەرەپای ئەو بارگرانیه ی بەسەریان هاتووه بارگرانى مادیش بکهوێته سەریان. ئەوهى که له سەر ئىمە له ئىسلامدا فەرزکراوه کاتیک کهسیک دەمریت دەبیت ئىمە

۱. مردووه که بشۆین.

۲. نوێژى له سەر بکهین.

۳. بچین بۆ سەر قەبرسان.

ئەوهى له م رۆژه دەکریت که ته عزیدانان جوریکه له بیدعه کان که بلاوه بووه ته وه له کۆمه لگای ئىمه. به و هیوايه ی که ئیتر پیش ئەوهى کاریک ئەنجام بدهین بیری لى بکهینه وه ئایه خداکەم ئەم کاره ی منى به دل دەبیت، یا له ئاینه کهم به دروست دانراوه؟

دهستنویژی شه‌رعی چۆنه؟

دوو جوړه شیوازی دهستنویژی شه‌رعیمان هه‌یه، پشت به‌خودا ئیمه به‌پیی توانامان لیرهدا باسی ده‌که‌ین. داوه‌کارم له په‌روه‌رینم که من و ئیو‌هش به سه‌رکه‌وتن بگه‌یه‌نیت.

ئهم شیوازی دهستنویژهیان که باسی ده‌که‌ین واجبه به‌بی ئه‌و شیوازه دروست نییه و ئه‌مه‌یه که له‌م ئایه‌ته‌دا هاتووه، که ده‌فه‌رموویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ) (المائدة ٦) واته: (ئهی ئه‌وانه‌ی که باوه‌رتان به‌خودای په‌روه‌ردگار و به په‌یامبه‌ره‌که‌ی هیناوه ئه‌گه‌ر ویستان بو نویژه‌کانتان هه‌ستن، و دهستنویژتان نه‌بوو ئه‌وا پرومه‌ت و ده‌ست و باسکه‌کانتان له‌گه‌ل ئانیشکه‌کاندا (که بریتیه له‌و جومگه‌یه‌ی که باسک به‌ باله‌وه ده‌به‌ستیت) بشون، و ده‌ست به‌ینن به سه‌رتاندا و پیکانتانیش له‌گه‌ل قوله‌پیکانتان (که بریتیه له‌و دوو ئیسکه به‌رزبووه‌ی که له شوینی یه‌کتر گرتنی پنییه به لاقه‌کانه‌وه) بشون. که بریتیه له شو‌ردنی ده‌موچاو یه‌ک جار که

ئاوردانە ناو دەم و لووتى تىدايە، وە شۆردنى دەستەكان
 كەلەسەرى پەنجەكانەو دەست پىدەكات ھەتا ئانىشك
 يەك جار، وە دەبىت ئەو كەسەى دەستنوئىژ دەگرىت
 تىبىنى شۆردنى ناولەپى بكات لەگەل قۆلدا، چونكە
 كەسانىك لەو ھەيئەتە و تەنھا قولى دەشۆرىت و ئەو ھەش
 ھەلەيە، پاشان مەسحى سەرى دەكات يەك جار و
 گوئىيەكانىش لەگەل سەردان، وە لە كۆتايىدا شۆردنى
 پىيەكان لەگەل قاچەكانى ئەوئىش يەكجار، ئا ئەمە شىوازە
 واجبەكەيەتى كە دەبىت ئەنجام بدرىت)

شىوازى دووھەم: لە چۆنىتى دەستنوئىژ كە سونەتە ئەو ھەيە
 كە ئىستا پشت بە پەروەرگارم باسى دەكەين:
 سەرھەتا (بسم اللہ) دەكات و سى جار دەستى دەشۆرىت،
 و پاشان سى جار ئاوردەداتە ناو دەم و لووتى بەسى
 مەشتى ئا، پاشان سى جار دەموچاوى دەشۆرىت، پاشان
 سى جار دەستەكانى ھەتا ئانىشكەكانى دەشۆرىت، كە بە
 راست دەست پى دەكات و دواتر دەستى چەپ، پاشان
 يەك جار مەسحى سەرى دەكات، دەستەكانى تەر دەكات
 و دەبەيتىت بە پىشەو ھەي سەرىدا ھەتا پشتى سەرى و
 دەبەيتىتەو ھەي پىش سەرى، پاشان مەسحى گوئى دەكات،
 كە پەنجەى شاھتومان دەخاتە نىو گوئى و بە پەنجە

گەرەشى پىشتى گۆنى مەسح دەكات و پاشان سى جار
 پىنەكانىشى لەگەل قاچەكانى پى دەشۆرىت كە بەپى
 راست دەست پى دەكات و پاشان پى چەپ پاشان لە
 كۆتاييدا دەلەيت: أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له،
 وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، اللهم اجعلني من التوابين
 واجعلني من المتطهرين. وه هر كەسىك ئەمە ئەنجام
 بدات ئەوا هر هەشت دەرگاگەى بەهەشتى بۆ دەكرىتەوه،
 بەم شىوئە بە سەحى هاتوو لە پىغەمبەرى خوداوه
 (صلی اللہ علیہ وسلم) وەكو (عومەر) رضی اللہ عنہ دەگىرپىتەوه.

لە كاتى دەستنوێژدا با ئەوه بزانی:

هەندى لە خەلكى بەتایبەت لە زستاندا لەكاتى شۆردنى
 دەستەكانياندا بەشىوازىكى تەواو قۆليان هەلناكەن ئەمەش
 سەردەكىشىت بۆ ئەوهى بەشىك لەبالیان وازلیبھینن بەبى
 شۆردن، ئەمەش حەرامكراوه و دەست نوێژ گرتن لەگەل
 ئەم وازینانە لەو بەشەى بال سەحى نىیە، بەلكو پىوئىستە
 قۆلى بە جوانى هەلبكات تاوهكو پىشتەوهى ئانىشىكى و
 ئانىشىكى بشوات لەگەل دەستیدا لەبەرئەوهى لە
 فەرزەكانى دەستنوێژە.

– هەلەیهكىتر كە دەيكەین، ئەوهیه كە وادەزانین لەكاتى
 دەستنوێژدا ئیمە پىوئىستمان بە خۇپاكردنەوه (تاراتە) كە

ئەمەش دوورە لە راستیەوه که ئیمەى موسلمان لیى حالى بووین، ئەما لە حالەتیک کەسەکە پیوستیەتی، کە کەسەکە تەنگاو بیئت ئەو کاتە دەبیئت ئەنجامی بدات، هیچ بەلگەیه کمان نیه که پیش دەستنوێژ تارات بگرین، تەنھا یەک بەلگەمان هەیه ئەویش لە کتیبی (فوقها): (کە هەمیشە پیش ئەوہی باسی دەستنوێژ بکریت باسی خۆپاک کردنەوه دەکریت) ئەمەش بەلگە نیه راستی، ئەویش مەبەستی ئەوہیه که کەسێک دەستنوێژەلبگریت پیوستە پاک بیئت واتا تەنگاو نەبیئت. وە ئەم کارە نە فەرزه نە واجبه. بەلکو هەر کەسێک پیوستی بە تارات بوو دەبیئت بییات. (عوسمانی کورپی عفان) بۆمان رپوایەت دەکات که چۆن پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) دەستنوێژی گرتووه، وە هەرودھا سەرجه می رپوایەتەکانیش بەم شیوازەیه، کاتیک دەتەویئت دەستنوێژ بگریت، ئەگەر پیوستت بە مرافقه ئەوہ بچۆ گەر پیوستت نیه مەچۆ. بۆ نمونە تو بەیانی لە خەو هەلدەستی پیوستت بە مورافق نیه کەوايه مەچۆ، چونکە زۆر کەس هەیه دەلیت تاراتم نیه. زۆر کەس هەیه دەلیت پیوست دەکات پیش دەستنوێژ تاراتبگرم؟ ئەلئین گەر موحتاجی برۆ گەر موحتاج نیت پیوست ناکات.

پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) که دەستنوێژی گرتووه لە سەرەتا نەى

فهرمووه نیه تم وایه حوکمی بی دهستنوویژی له سه رم
لاده م، ته نها (بسم الله) یکردووه ته نانه ت (بسم الله الرحمن
الرحیم) ی نه کردوه.

سو پاسی زانای پایه بهرز (محمد بن صالح العثیمین) له
کتیبی (فتاوی أركان الإسلام) یه رمه تیده رمان بوو، له
ته واو کردنی ئەم بابە ته دا. خودای گه وره له تاوانی خو ش
بی ت.

چیرۆکی ۲ مندالەکه

۲ مندال دەپۆن بۆ مزگەوت لەوێ ویستیان بچن دەست نوێژ بگرن، کاتیک بینیان پیره‌پیاویک دەستنوێژ دەگریت، بەلام شیوازی دەستنوێژەکه‌ی هەلەیه، ۲ مندالەکه بیریان کردەوه چۆن بەم پیره‌پیاوه بلین که شیوازی دەست نوێژەکه‌ی هەلەیه و تیببگەیه‌نن! لە دوایی ئەوه‌ی بیریان کردەوه، ۲ مندالەکه چوون بۆ لای پیره‌پیاوه‌که وتیان: مامه ئیمه دەستنوێژ دەگرین، بزانه کامان شیوازی دەستنوێژەکه‌مان راستره، ۲ مندالەکه دەستیان بە دەستنوێژ هەلگرتن کرد، یه‌کیان له مندالەکه دەست نوێژەکه‌ی به شیوازی دەست نوێژی پیره‌پیاوه‌که هەلگرت، ئەوه‌ی تریشیان به‌شیوازیکی دروست کردی، کاتیک پیره‌پیاوه‌که ههستی به‌وه کرد که دەستنوێژی مندالیکیان هەلەیه و خۆشی وه‌ک مندالە وایه که هەلە‌ی ده‌کرد، دوای ئەوه‌ی ته‌واو بوون پیره‌پیاوه‌که درکی به هەلە‌ی خۆی کرد و تیگه‌شت که هەلە‌که‌ی چیه و دهستی به چاکردنی هەلە‌که‌ی کرد. له‌م چیرۆکه‌وه ئەوه‌مان بۆ پوون ده‌بیته‌وه که ئەم ۲ مندالە به ئاقلانه‌وه بیریان کردەوه چی ریگایه‌ک به‌کاربه‌ینن، که ئەم پیره‌پیاوه درک

به هه‌له‌که‌ی بکات. وه ئه‌و که‌سانه‌ی که به‌سال‌اچوون وا زیاتر هه‌ست ده‌که‌ن که خۆیان راست ده‌که‌ن وا هه‌ست ده‌که‌ن که ئه‌وه‌ی ده‌یکه‌ن هه‌موو کارێکیان راسته‌، بۆیه پێویسته به شیوازیکی جوان له‌گه‌لیان مامه‌له‌ بکریت. که‌سانی به سال‌اچوو ده‌بیت زۆر به نه‌رموو نیانی مامه‌له‌یان له‌گه‌ل بکریت، ده‌بیت باشتترین هه‌لسوکه‌وتیان له‌گه‌ل ئه‌نجام بدریت، زیاتر ئاگاداریان بین ئه‌و قسه‌یه‌ی ده‌یکه‌ین به‌رامبه‌ریان ده‌بیت به بیرکردنه‌وه ئه‌نجامی بده‌ین، له‌گه‌لیان ئه‌وان که‌متر ده‌سه‌لاتیات هه‌یه که‌متر توانا و هه‌زیان هه‌یه، بۆیه ده‌بیت ئیمه له‌گه‌ل هه‌ر ده‌ربهرینی هه‌ر قسه‌یه‌که‌ماندا به‌ته‌واوی بیرێ لێکه‌ینه‌وه، پاشان به‌رامبه‌ریان بیکه‌ین، چونکه ته‌مه‌نیکی هه‌ستیاریان هه‌یه ئه‌وان ته‌مه‌نیان وه‌ک ته‌مه‌نی مندالی لێدیت. بۆیه ئیمه ده‌بیت ده‌رز له‌م چیرۆکه‌ی ۲ منداله وه‌ربگرین که به‌م شیوازه جوانه توانیان هه‌له‌ی ئه‌م پیره‌پیاوه راستبکه‌نه‌وه.

مندال

مندال دونيايه كى پاك و بيگهر د و جوانه، پريه تى له خه ونى رهنگاوړهنگ، وهكو دونياى گه وره كان وشك و برينگ و رهق وتهق نيه، دنيايه كى ئه رخه وانى و رهنگه لايى ناياب و پرتام و چيژه، ده بى ئه وانى به ئه ركى په روه رده يى هله ده ستن كه سانى شاره زاو پسپوربن. په يوه ندى مندال له ريگه يه ي ئه و خنده پاكه وهيه كه به رده وام ده يخاته سهر دهمى زوربه ي كاتيش له ريگه ي گريانه وه يا خود دركاندى چند وشه يه كى كه م ده توانيت په يوه ندى له گهل داى كى يان ده ورو به ريدا بكات. مندال كائينكى بيتاوانه، رول و گرنگى داى ك له په روه ده يه كى دروست و ئاراسته كردن به ره و ريگه يه كى دروست، به پله ي يه كه م ديت، داى ك ده توانيت مندال يك په روه رده بكات. ده ورو به ريش رول يكى كاريگه ريان هه يه، هه ندى جار كاريگه رى ئيجابى و هه ندى جاريش به پيچه وانه رول يكى باش ناگيرن له ئارسته كردنى مندالدا. چيروك بيروخه يالى مندال فراوان دهكات، واى ليده كات دونيا به جور يكى جواتر ببينيت، ئه ركه له سه رمان چيروك بو منداله كانمان باس بكه ين به تاييه ت

ئەو چىرۆكانەى كە لە قورئانى پىرۆزدا باسكراون. كەسىتى و بەرھەمى مندال وەكو مۆم وایە چۆن ھەولئى بۆ بەدى و بىپارىزى بەو شىوازەش دەردەكەوئیت. بە داخەوہ ديارە زۆربەى دايك و باوكان كە باس لە پەرودەدى منال دەكەن، وا بىر دەكەنەوہ منال پىداوئىستىيەكانى سەرەتايى وەكو جلووبەرگ، خواردەمەنى و پىدانى بپىك پارە و ھەندئ جاريش دلسۆزى و دلۆقانى ھەبئ ئەوہ باشترین پەرودەدى بۆ دەستەبەر كراوہ و چاوہرۋانى داھاتوويەكى گونجاوئىشى بۆ دەكەن! كە ئەمەش ھەرگىز تەواو نىہ، بۆ ئەوہى مندالئىكى صالح پەرودە بكەين، دەبىت ئىمە مئىشكى مندالەكانمان بەرەو گەشەسەندنىكى باش و بىرىكى فراوان بەرىن، لەوتەمەنەياندا ھەولئى شارەزاي دىنيان بكەين، ئىمامى شاقعى لە تەمەنى ۷ سالىدا تەواوى قورئانى پىرۆزى لەبەر بووہ، لە تەمەنى ۱۵ سالىدا تەواوى فەرموودەكانى پىغەمبەرى خوداي لەبەر بووہ. دايك و باوكان زۆر دوعا لە مندالەكانيان دەكەن، دوعاى دايك و باوك زۆر كاريگەرە بۆ مندال، لە ھەمانكاتدا لە شەرعى خوداي گەرەدا دەبىت دايك و باوك ئامۆژگارى مندالەكانيان بكەن، لەمبارەيەوہ خوداي گەرە باسى

عه‌بدیکی سالی خویمان بۆ ده‌کات له قورئانی پیروژدا که چۆن ئامۆژگاری منداله‌که‌ی ده‌کات. (وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ) (لوقمان ۱۳) واته: (جا لوقمان به کورده‌که‌ی خوی وت: له کاتی‌کدا که ئامۆژگاری ده‌کرد، کورپه شیرینه‌که‌م نه‌که‌یت شتی‌ک یان که‌سی‌ک به هاوتا و هاوبه‌شی خودا بریار بده‌یت، چونکه به‌راستی هاوتا و هاوبه‌شی بریاردان سته‌میکی زۆر گه‌وره و نار‌ه‌وايه).

له جیاتی دووعای خراب دووعای باشه‌ی بۆ بکه، یاخود شتی‌ک ده‌شکینیت هه‌زاران قسه‌ی ناشیرینی پیده‌لیت. تو خاوه‌نی مندالیکی یان چه‌ن مندالیکی که خودا پیتی به‌خشیوی قه‌دری بزانه، چونکه ئه‌و مناله‌ی تو قسه‌ی پی ده‌لیت ئاواتی هه‌زاران خیزانه، که ئه‌وه‌ی هه‌یانه ده‌بیه‌خشن، ته‌نها له پیناوی به ده‌سته‌یتانی مندالیک، بۆیه خۆت له شوینی ئه‌وان دانی ئایه چیت ده‌کرد، گه‌ر به‌و شیوه‌یه بوویتایه، هه‌رده‌م شوکری خودا بکه، به‌و هه‌موو نیعمه‌تانه‌ی که خودا پیتی به‌خشیوی. دلنیا به‌بوونی مندالیکی صالح هه‌موو خۆشیه‌کی دنیا ده‌هینیت، چونکه له‌گه‌ل هه‌ر کاریکی باش که ده‌یکات، پادا‌شت بۆ دایک و باوکی ده‌نوسریت. له‌مبار‌ه‌یه‌وه خودای گه‌وره له قورئانی

پیروژدا باسی پیاوچاکیکمان بۆ دهکات، که له گه‌ل
 پیغه‌مبه‌ر موسادا له گه‌شتیکدا بووه، که مندالیکی
 کوشتووه. (فَانطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتَنِي نَفْسًا زَكِيَّةً
 بِغَيْرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا) (الكهف ٧٤) واته: (دوایی
 دابه‌زینه سه‌ر و شکانی) که وتنه‌ری، هه‌تا گه‌یشتنه مندالیک،
 زاناکه گرتی و کوشتی، موسا وتی: سه‌یره! ئه‌وه بۆچی
 که سیتی بی گوناخت کوشت! بی ئه‌وه‌ی ئه‌و تاوانیکی وای
 کردبیت و (شایسته‌ی کوشتن بیت) سویند به‌خودا
 به‌راستی کاریکی ناپه‌سه‌ندو نار‌ه‌وات ئه‌نجامدا
 (وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا)
 (الكهف ٨٠) واته: (منداله‌که‌ش (که کوشتم) دایک و
 باوکیکی ئیماندارى هه‌بوو، ترساین له‌وه‌ی که
 به‌سه‌رکه‌شی و بی دینی و خوانه‌ناسی هیلاک و ماندویان
 بکات (چونکه هه‌ر له ئیستاوه سه‌رکه‌شی و لاساری پیوه
 دیار بوو) ئه‌وه‌ی پیویسته بیزانیت شیوازی
 په‌روه‌ده‌کردنیه‌تی، بزانیت چۆنایی و به‌چی ریگایه‌ک
 منداله‌که‌ت پنده‌گه‌یه‌نیت، هه‌ر له سه‌ره‌تای ته‌مه‌نیه‌وه
 فی‌ری دینداری بکه‌یت. مندال به‌خپۆکردن هه‌رگیز ئاسان
 نیه، چونکه ده‌بیت بزانیت کامه ریگا ده‌گرینه به‌ر بۆ
 په‌روه‌ده‌کرتنی منداله‌کانمان. سیگمۆند فرۆید ده‌لی: (له

تايبه تمه ندييه گرنه گه کانی مندال له تمه نی تازه له دايکبوو
 بو ۲ سال له پرووی دهر وونيه وه ساز نييه و نهواني دی
 ده بیټ ئاگاداری بن. (خیزان به یه که مین قوتابخانه ی مندال
 داده نریت، گرنه گیدان به شیوه ی پهروه رده و ئاستی
 پو شنبیری دایک و باوک، رولیکی گرنه گه ده بیټی له ئاست
 و ده وله مهنی زمانی منداله که. پیویسته دایکان و باوکان
 همیشه به ئاگاییه وه بتوانن پهروه رده یه کی دروستی
 منداله کانینان بکه ن، به بی جیاوازی و ره چا و کردنی
 ره گه زی. همیشه له سهر یه کسانی و هاوسه نگی له مال
 و کومه لگادا رایان بهینن، همیشه یه کیک له و کاره قورس
 و گرانه ی که ده که ویتته ئه ستوی دایک و باوک،
 پهروه رده کردنی منداله که یانه، چونکه ئه رکیکه پیویستی به
 زانیاری و لیهاتووی هه یه به پیچه وانه وه کاردانه وه ی
 نیکه تیقی ده بیټ له سهر مندال بو یه پیویسته ره چاوی
 چند بنه مایه کی سهره کی بکریت له پهروه رده کردنی
 مندالدا. بنه ما کانیش بریتین له (ریزگرتن، لیبوورده یی،
 بهر پر سیاریه تی، هاورییه تی، راستگویی و گورایه لی)
 چونکه مندال له سهره تاکانی قوناغه کانی ژیانیدا پیویسته
 زور به وریایه وه و بهر پر سیاران به زانریت چون پهروه رده
 ده کریت. یه کیک له بنه ما گرنه گه کانی پهروه رده ئه وه یه

پيويسته مندال گويى بۇ بگريت و بۇ ئەوھى بتوانى
 خواست و داواكارىھكانى خوى بگىھنيت و مندالئىكى زمان
 پاراو و گويىرايھلى لئىنيات بنريت، بۇ ئەوھى له داهاتوودا
 ئەوئيش ئەو پەروددەيھى وەرگرتيئت كه گويىرايھلى دايك
 و باوكى بيت. بهتاييھتى لهم رۆژگارھى ئەمرو كه تئيدا
 دھژين، بهكارھيتانى سۆشيال ميديا زور بهرفراوانبووه و
 رېژدھيھكى زورى بهرنامه و پروگرامى جياواز هھيه كه
 مندالان وا بهستھى بوون، كه له رېژدھيھكى زور
 مھترسيدار دايھ، و بهشئىكى زورى مندالان فيرى
 توندوتيزى دھبن و مندالى شھرانگيزيان لى بهرھم ديت.
 فيگوتسكى، دھروونناسى رھوسى له ليكولينھوھكانى
 خويدا، لاي وايھ كه يارى و ياريكردن، كاريگھرى
 لهسھرپھيوھندييھ كۆمھلايھتبيھكان هھيه و لاي وايھ
 پھيوھندييھ كۆمھلايھتبيھكان، سھرھتا له يارى كردندا
 گھشھ دھكھن و پھرھدھستينن، بهو واتايھ كه مندالھكان
 چاو له كردارى دايك و باوكيان دھكھن، گويى له
 قسھكانيان دھگرن و دواتر له كاتى يارى كردندا، هھول
 دھدن ئەنجاميان بدھنھوھ. لهو كاتھشدا باشتر وايھ دايك
 و باوكھكان، هاريكارى مندالھكانيان بكھن، رينماييان
 بكھن و هھلھكانيان چاك بكھن و له كاتھ هھستيارھكاندا،

به‌هاناiane وه بچن. مندال ته‌نیا له ریگه‌ی گویگرتنه‌وه فیږی ده‌یان و سه‌دان وشه ده‌بیټ. دایک و باوک پوټکی گرنګ ده‌بینی له ئاست و ده‌وله‌مندی زمانی منداله‌که. ئاماده‌یی دایک و باوک بو ره‌خساندنې پیداوېستییه‌کانی گه‌شه‌ی زمان، هه‌نگاوی یه‌که‌مه بو فیږبوونی زمانیکی ده‌وله‌مندی که بنه‌مای دروستبوونی که‌سایه‌تییه‌کی به‌هیزی ئه‌و منداله‌یه. پیوېسته ئه‌و وشانه‌ی ده‌درکین زور به وریاییه‌وه بدرکین له‌لایه‌ن دایک باوک‌ه‌وه، که ئه‌مه خوی له خویدا بنه‌مایه‌کی به‌هیز و په‌رورده‌یه‌کی دروسته. گهر ئیمه بریاری دروست کردنی مندال بده‌ین ده‌بیټ بزاین چو‌نایش په‌روه‌ده‌ی ده‌که‌ین. به‌وه‌یوایه‌م پیش ئه‌وه‌ی هه‌ولی مندال دروستکردن بده‌ین، بیر له چو‌نیتی گه‌وره‌کردنی بکه‌ینه‌وه.

دایک و باوک

دایک و باوک ئەو کەسە پیرۆزەن کە دەبنە مایەى هینانە بونى وەچە بۆ سەر ژيان، کەواتە شایستەى ئەوەن ئەوپەرى ریز و بالی ملکه چیان بۆ رابخری.

خودای گەورە دەفەر مویت: (وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا* وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْتَنِي صَغِيرًا) (الإسراء ۲۳-۲۴)

واتە: (پەروەردگارت فەرمانى داوە لەو زیاتر کەسى تر نەپەرستن و لەگەڵ دایک و باوک بە باشى رەفتار بکەن. گەر یەکیکیان لە لات پیر بوون پنیان مەلى ئۆف لەبەر بیزارى، گەر داواى شتیکیان لى کردى. گەر شتیکت بە دل نەبوو سەرکۆنە و سەرزەنشیان مەکە. قسەى خۆش و نەرم و نیانیان لەگەڵ بکە و بالی ملکه چى بەزەییان بۆ رابخە. بلای خودایە رەحم بە دایک و باوکم بکە، وەک ئەوان منیان بە بچوکی بەخێو کردووە و پیگەیاندووە.) پیغەمبەریش (صلی اللہ علیہ وسلم) دەفەر مویت: (أَلَا أُنَبِّئُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكِبَائِرِ؟ الشُّرْكَ بِاللَّهِ، وَعَقْوُقُ الْوَالِدَيْنِ) (رواه البخاري)

واته: (ثایا هه‌والی گونا‌هه هه‌ره گه‌وه‌رکانتان پی
رابگه‌یه‌نم؟ بریتین له هه‌وبه‌ش دانان بو‌خودا و ئازاردانی
دلی دایک و باوک)

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) فه‌رمووی: (رغم انف
من أدرك والديه عند الكبر أو أحدهما ولم يدخل الجنة).
(رواه مسلم والترمذي) واته: (لوتی ئه‌و که‌سه به‌قوردا
چی، که ده‌گات به دایک و باوکی، یان یه‌کیکیان له‌کاتی
پیری و خزمه‌تیکی وایان ناکات که پیی بجیته به هه‌شت)
کاتیک دایک و باوکمان ده‌چنه ته‌مه‌نه‌وه ئی‌مه ده‌بیته زیاتر
له جاران ئاگمان لیان‌بیته زیاتر چاوپووشی له هه‌له‌کانیان
بکه‌ین. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: (أنت ومالك لوالدك! إن
أولادکم من أطيب کسبکم، فکلوا من کسب أولادکم) (رواه
أحمد في المسند وأبو داود) واته: (تو و مال و سامانت هی
باوکت! من‌داله‌کانتان له باشت‌رین ده‌ستکه‌وتی ئی‌وه‌ن، ده
که‌واته له ده‌ستکه‌وتی من‌داله‌کانتان بخون)

جاریکی تر په‌یامبه‌ر ده‌فه‌رمووی: (إن الله حرم علیکم
عقوق الأمهات) (رواه البخاري) واته: (خودای گه‌وره ئازار
دانی دلی دایکانی له سه‌رتان حه‌رام کردوه).

هه‌میشه خزمه‌تیان بکه‌ گریمان دایک و باوکت خراپ‌ین
له‌گه‌لت، با خراپه‌یان بوته هه‌بوو بیته، به‌لام تو هه‌ر

ده بیټ باش بیت بۆیان. مامۆستایه خوښه ویستم ئەمە ی
 بۆم ده گێراییه وه ده یوت: کابرایه ک له و ولاته ئە وره پیا نه
 ده یوت: له گه ره که که مان بۆنیکى ناخۆش ده هات
 هه رنه مان ده زانی چیه! پڕۆژانه ئەم بۆنه زیادی ده کرد، تا
 پڕۆژیک به پۆلیسمان وتوو هاتن، کاتیک بینیمان کابرایه کی
 پیر که دراوسییمان بوو، له ناو باخچه که یاندا مردوو وه
 بۆنی ده رچوو، دواى مانگیک کابرایه ک ده دات له ده رگای
 ئە و ماله ی که پیا وه که مردوو، به سه گیکه وه هاتوو وه
 هه رده دا له ده رگا کابرای دراوسییان ده روا ده لیت
 فره موو: تو کینیت؟ ده لیت: من کوری ئەم پیا وه م باوکم
 له مال نیه؟ کابراش ده لیت: پۆله باوکت مردوو وه تو
 تازه دیت بۆلای، ده لیت: کوره که به لایه وه شتیکی
 موعجیب نه بوو به س وتی ئوو ما یی گاد ئای خودایه!!!
 لیدا پڕۆشت. ئەم باوکه چه نیک ئەم کورپی گه وره کردوو وه
 گه یاندویه تی بهم پڕۆژه ئە و هه موو ئازار و ناخۆشی و
 مهینه تیه ی به سه ری هاتوو وه که چی ئەمیش بهم شیوه
 رهفتاری له گه ل ده کات و به خه یالیا ناها ت هیچ
 سه ردانیه کی نه ده کرد ته نها وه ک بلینن که سیکى بیگانه ی
 له ویدایه نه وه ک مالى باوکی. دایک و باوک هیلاکت و
 په نه جان و ماندوبوونی زۆریان چه شتوو، هاتا وه کو

ئىمەيان گەياندوۋەتە ئىستا و ئىمەيان پىن گەياندوۋە،
 ھىلاكيان چەشتوۋە، نەھامەتيان چەشتوۋە، ھەژاريان
 چەشتوۋە، ھەزاران شەو ھەبوۋە نەخۇش بوۋىتە لات
 خەوتون. خوداي گەورە دەفەرموۋىت: (وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ
 بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ
 شَهْرًا) (الأحقاف: ۱۵) واتە: (فەرمانمان بە ئادەمىزاد كىردوۋە
 چاكە لەگەل دايك و باوكيا بكات، چونكە دايكى بە ئىش و
 ئازار و ناخۇشىيەو ۹ مانگ لە سكيدا ھەليگرتوۋە،
 كاتىكىش لەدايك بوۋە، بە ھەمان شىۋە ئىش و ئازار و
 ئەشكەنجەي بينوۋە. جا بە حمل و لەشیر برينەو ھەكە
 دەگاتە ۳۰ مانگ، دايكەكە لەم ئازارە دايە)
 {ھەرگىز ئەو رۆژانەم بىرناچىت كە بو ئىشكردن لە
 شارىك بووم، چەند رۆژىكى زۆرم پىن دەچوو، دايكم
 جارى وا ھەبوۋ ئەو ھەندە دلى لام دەبوو، كە خەوى
 لىنەدەكەوت، ئەو ھەندە فكر و ھوشى لاي من بوۋە، كە
 تەندروستىي خوى لەبىر دەكرد و بىرى لە من دەكردەوۋە
 كە دەھاتمەوۋ دەبىنى پىنەكانم بەھوى زۆر بە پىوۋە
 ۋەستان بووبون بە برين، ھەرگىز خوى پىنەدەگىرا و
 دەگىرا، رۆژانە چەندىن تەلەفونيان دەكرد چى دەكەيت؟
 لەگەل كىيىاي؟ خەرىكى چىت؟ نانت خواردوۋە؟ ھىچت

ناویت؟ له کوی دهمینیته وه؟. هه تاکو دایکت ماوه قه دری بزانه، چونکه که رۆشت گه پانه وهی نییه هه رگیز تام و له زه تی ئه و دایکه به که سانی تر پر ناییته وه {

خودای بالا ده فه رمویت: (وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا) (البقرة: ۸۳) واته: (کاتیک په یمانی متمانه بیمان له به نی ئیسرائیل وه رگرت، که جگه له خودا که سی تر نه په رستن و به ندایه تی بو نه که ن و له گه ل دایک و باوکانیش باش بن)

وه ده فه رمویت: (وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهَنَا عَلَى وَهْنٍ وَفَصَّالَهُ فِي عَمَمٍ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَى الْمَصِيرِ) (لقمان: ۱۴) واته: (فه رمانمان به ئاده میزاد کردووه، له گه ل باوک و دایکی باش بی و چاکه یان له گه لدا بکات، چونکه دایک به هوی سک پرییه وه توشی بی هیزی و سستی له ش و (مضاعفات) ده بیت. ئه م دایکه بو ماوه ی ۲ سال شیری ده داتی. له بهر ئه وه سوپاسی من بکه و سوپاسی دایک و باوکت بکه، چاره نویشتان گه پانه وهیه بو لای من)

(مردن کات و سات نازانیت، دلنیا به نه خواردنی چایه کی دایکت ئه گه ری ئه وهی هه یه تا مردن لی په شیمان بیت) (ئه و خواردنه ی که دایکت بو تی ئاماده ده کات، هه رگیز له هی هیچ که سیک نایدوزیته وه)

هرگيز نيمه ناتوانين قهرزي دايك و باوكمان بدهينه وه
 بوئه و چاكانه ي بهرامبه رمانيان كردوويانه. دهبيت بتوانين
 ئه وه ي باشه بهرامبه ريان بيكهين، جوان ترين قسه
 بهرامبه ريان بكهين، هر بويه خدا واجبي كردووه
 له سه رمان كه خزمه ني دايك و باوكمان بكهين تا دهمرن.
 پيش هه موو كه س ريز له دايك و باوك، چونكه ئه وان له
 هاوسه ر و مال و منالت نزيكتره لیت، دايك و باوك يه كه م
 كه سه كه پيويسته ريزيان ليگريت به تاييه ت دايك،
 چونكه دايك زياتر ئازاري كيشاوه، زياتر ماندوو بووه،
 خه لكي ده وروبه ر له گه وره ييه وه دینن بولات به لام دايك
 و باوكت له منداليه وه له گه لتن و پيته وه ماندوو بوونه،
 ئه م جوړه كه سانه ي كه دايك و باوكي خويان
 جيھيشتووہ ئه گه ر هه موو دونيا ببه خشيت له پيناو
 خودا كه يدا له و باوه رده دام خدا هه ر ليني خوش ناييت، الله
 اعلم. بويه هه تا ماون ببه به خزمه تكاريان ئه وه ي له
 توانا تدايه بويان بكه، دلنيا به خدا يه ك به يه كي كاره كانت
 ده بينيت و پاداشت و چا كه ت بو دهنوسيت.

(جاء رجل الى النبي صلى الله عليه وسلم يسأله: يا رسول
 الله من أحق الناس بحسن صحابتي؟ قال أمك! قال: ثم
 من؟ قال: أمك. قال: ثم من؟ قال: أمك. قال: ثم من؟ قال:

أبوک). (رواه البخاري و مسلم) واته: (پیاویک هاته
 خزمهت پیغهمبهر (صلی اللہ علیہ وسلم) و لئی پرسى: ئه ی پیغهمبهری
 خودا! کی له هه موو خه لک شایسته تره بیکه مه هاوه لم و
 چاکه ی له گه لدا بکه م؟
 فه رمووی: دایکت.
 گوتی: پاشان کی تر؟
 فه رمووی: دایکت.
 گوتی: پاشان کی تر؟
 فه رمووی: دایکت.
 گوتی: پاشان کی تر؟
 فه رمووی: باوکت.

دایکی ئیمانداران خاتوو خه‌دیجه

خیزانی یه‌که‌می پیغه‌مبه‌ری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) ناوی خاتوو: (خه‌دیجه‌یه، دایکیشی ناوی (فاطمه‌یه. خاتوو خه‌دیجه یه‌کیک بووه له‌و ئافره‌تانه‌ی که له‌ناو قور‌ه‌یشدا به ره‌وشتبه‌رزیی، ژیرییی، قسه‌زانی، ده‌وله‌مه‌ندی، ناسراو بووه، له‌به‌ر داوینپاکی و ره‌وشتبه‌رزیی نازناوی (الطاهرة)‌ی لی نرابوو. به‌ر له‌وه‌ی بیته‌ خیزانی پیغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) خاتوو خه‌دیجه دوو شووی تری کردوو. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که بیوه‌ژنیش بووه و ته‌مه‌نیشی هه‌بووه، به‌لام له‌به‌ر ره‌وشتبه‌رزیی چه‌ندین که‌سی ناودار و خاوه‌ن هۆز و سامان و ده‌سه‌لات داوایان کردوو، به‌لام ئه‌و شووی به‌که‌سیان نه‌کردوو. له‌ته‌مه‌نی ۴۰ سالییدا و له‌به‌ر سه‌ر پاستی و ده‌ست پاکی و ره‌وشتبه‌رزیی پیغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌علیه‌وسلم)، خاتوو خه‌دیجه هاوه‌لیکی خۆی به‌ ناوی (نفیسه) ده‌نیریتته لای پیغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) و پیی راده‌گه‌یه‌نیت که ئه‌و ئاماده‌یه شووی پین بکات، ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ری (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) بیه‌ویت. پیغه‌مبه‌ری خودایش (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) داواکه‌ی خاتوو خه‌دیجه ره‌ت ناکاته‌وه و له‌ته‌مه‌نی ۲۵ سالییدا هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل ده‌کات. پیغه‌مبه‌ری خودا

(صلی اللہ علیہ وسلم) بہر لہ خاتوو خہدیجہ ہیچ خیزانی تری نہ بووہ. ماوہی نزیکہی ۲۵ سال ژیانی هاوسہرییان بہردہوام بووہ، پیغہمبہری خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) لہو ماوہیہدا ہیچ ژنی تری بہسہر خاتوو خہدیجہ نہہیناوہ. پاش ئوہی پیغہمبہری خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) نیگای لہ ئاسمانہوہ بو دیت و دەبیت بہ پیغہمبہر (صلی اللہ علیہ وسلم). خاتوو خہدیجہ یہکەم کہس بووہ کہ باوہری بہ پەيام و پیغہمبہرایہتی پیغہمبہر (صلی اللہ علیہ وسلم) ہیناوہ. لہ ماوہی ژیانی هاوسہرییاندا خودای گہورہ ۳ کوپ و ۴ کچی پی بہخشیون، کوپہکان بہ ناوہکانی (قاسم) کہ یہکەم مندالیان بووہ و پیغہمبہری خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) بہ نازناوی ئوہوہ بانگ کراوہ بہ (أبو القاسم) پاشان: (عبدالله) (طیب یان طاہر). کچہکانیش بہ ناوہکانی: (زینب)، (رقیہ)، (أم کلثوم) و (فاطمہ).

خاتوو خہدیجہ ہەر لہ مەککە ۳ سال بہر لہوہی پیغہمبہر (صلی اللہ علیہ وسلم) کوچ بکات بو مەدینہ لہ مانگی رەمەزاندا و لہ تەمەنی ۶۵ سالییدا کوچی دوابی کردووہ، تەرمی پیروزی لہ (الحجون) بہ خاک سپیردراوہ. ئووکات پیغہمبہری خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) ۵۰ سالان بووہ. خاتوو خہدیجہ یہکیک بووہ لہو خیزانانہی کہ رۆلئیکی زور گرنگ و بہرچاوی بینوہ لہ سہرخستن و پشتگیریکردن لہ

پیغهمبهری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) و بانگه‌وازه‌ک‌هی، به‌تایبه‌تی له
 سه‌ره‌تاکانی بانگه‌وازدا. هه‌ر بۆیه که خودای په‌روه‌ردگار
 هه‌ر له ژیانیدا مزده‌ی به‌هه‌شتی پین داوه. ئە‌بو‌هو‌ر‌په‌یره
 بۆمان ده‌گێ‌رتیه‌وه و ده‌فه‌رموویت: (أَتَى جِبْرِيلُ النَّبِيَّ (صلی‌الله‌علیه‌وسلم)
 فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) هَذِهِ خَدِيجَةُ قَدْ أَتَتْ مَعَهَا إِنَاءٌ فِيهِ طَعَامٌ
 وَشَرَابٌ، فَإِذَا هِيَ أَتَتْكَ فَأَقْرَأْ عَلَيْهَا السَّلَامَ مِنْ رَبِّهَا، وَبَشِّرْهَا بِبَيْتٍ فِي
 الْجَنَّةِ مِنْ قَصَبٍ لَمْ يَصَبْ فِيهِ وَلَا نَصَبٌ) واته: (جبریل هاته
 خزمه‌تی پیغهمبهری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) و پینی فه‌رموو ئه‌ی
 پیغهمبهری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) ئه‌وه خه‌دیجه‌یه هات، خوانیکی
 پینیه خواردن و خواردنه‌وه‌ی تیدایه، ئە‌گه‌ر گه‌یشته لات،
 پینی رابگه‌یه‌نه که خودای په‌روه‌ردگار سه‌لامی لی ده‌کات،
 مزده‌یشی بده‌ری به‌ کۆشک‌یک له ئە‌لماس و مرواری له
 به‌هه‌شتدا که نه‌ ناخۆشی و نه‌ نه‌خۆشی تیدا نابینیت)
 پیغهمبهری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) زۆر خۆشی ویستوه و ته‌نانه‌ت
 دوا‌ی وه‌فاتیشی هه‌ر باسی چاکه و یاده‌وه‌ریه‌کانی
 کردووه و هه‌میشه کهس و کار و دۆستان و خزمه‌کانی
 له بۆنه‌کاندا به‌سه‌ر کردوونه‌ته‌وه و به‌ باشترین ئافه‌ره‌تانی
 سه‌ر زه‌وی ناوی بردووه و فه‌رموو‌یه‌تی: (خَيْرُ نِسَائِهَا مَرِيَمُ
 بِنْتُ عِمْرَانَ، وَخَيْرُ نِسَائِهَا خَدِيجَةُ بِنْتُ حُوَيْلِدٍ) واته: (باشترینی

ثافره تانی ئەم سەرزەووییە، خاتوو مەریەمی کچی عیمران
 و خاتوو خەدیجەیی کچی خوەیلدە) تەنانەت پیغەمبەری
 خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) ئەوەندەیی باس دەکرد و وەسفی دەکرد، تا
 ئەو ئاستەیی کە خاتوو عائیشە دەفرموویت: (مَا غُرْتُ عَلَى
 امْرَأَةٍ مَا غُرْتُ عَلَى خَدِيجَةَ وَلَقَدْ هَلَكْتُ قَبْلَ أَنْ يَتَزَوَّجَنِي بِثَلَاثِ سِنِينَ
 لِمَا كُنْتُ أَسْمَعُهُ يَذْكُرُهَا) واتە: (هەرچەندە خاتوو خەدیجە
 سنی سالی بەر لەوەی من بێمە خیزانی پیغەمبەر (صلی اللہ
 علیہ وسلم) کۆچی دوایی کردبوو لە ژياندا نەمابوو، بەلام لەگەڵ
 ئەوەشدا پیغەمبەری خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) ئەوەندە باسی دەکرد
 و یادی دەکرد، ئەوەندەیی لەو گیرەم دەکرد لە هیچ
 خیزانێکی تری پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) ئەوەندە گیرەم نەدەکرد)
 سەرچاوە: کتیبی (پەواندەوێ گومانەکان)

به سه رهاتی پیاوی دوو کچه که

ئەم چیرۆکه بهو مانایهیه که هەر کارێک که خودا ئەنجامی دەدات، له وهیه بۆ تۆ باش نه بێت به لام بۆ که سێکی تر باشتر بێت، بۆیه هەرگیز مه لێ خودایه بۆ! پیاویک دوو کچی هه بوو ههردووکیانی بهیهک سال دا به شوو. یه کێکیان هاوسه ره که ی جوتیار بوو، ئەوهی دیکه شیان هاوسه ره که ی گۆزه و شتی دروست ده کرد. دوا ی سالیک باوکه که بریاریدا سهردانی کچهکانی بکا، جاری یه که م پووی لهو کچهی کرد که هاوسه ره که ی جوتیار بوو، کچه که ی زۆر به خو شحالی پیشوازی له باوکی کرد و زۆر پیزی لینا.

باوکه که گووتی: کچم ئەحوالتان چۆنه ؟ کچه که گووتی: باوکه زۆر باشین پیاوه که م زه و ییه کی به کرێ گرتووه و بۆ کرینی دانه و یله هه ندیک پاره ی قهرز کردووه و ئیستا چاندوویه تی، ئەگه ر باران بباریت ئەوا ئیمه باشترین قازانجمان ده بێت، ئەگه ر بارانیش نه باریت، ئەوا تووشی نه هه مه تیه کی زۆر ده بین و زه ره ریکی زۆر ده که یین. پیاوه که کچی یه که می جیهیشت و به ره و لای کچی دووه می به ری که وت.

كچى دووھم كە ھاوسەرەكەى كارى دروست كردنى گۆزەى دەكرد زۆر بەرپىكى پېشوازى لە باوكى كرد، بە ھەمان شىوھى خوشكەكەى رېزىكى زۆرى لە باوكى گرت و شاگەشكەى گرت بە بىنىنى باوكى، دواى پشوووان باوكەكە لە كچەكەى پرسى: ئەحوالتان چۆنە كچەكەم؟

كچەكە گووتى: پياوھكەم خۆلىكى زۆرى بە قەرز كړيوه، بۆ ئەوھى بىكاتە گۆزەى جۆراوچۆر، ئىستا گۆزەكانى دروست كردووه و خستويهتیه بەر ھەتاو بۆ ئەوھى ووشك ببیتەوھ، ئەگەر باران نەباریت ئەوا گۆزەكانمان زۆر باش دەبیت. بەلام ئەگەر باران بباریت ئەوا تووشى زەرەرىكى زۆر دەبىن و دەكەوینە ژىر قەرز و ھەموو گۆزەكان لەناو دەچن.

كاتىك پياوھكە گەرايەوھ مالهوھ، خىزانەكەى لىى پرسى، كچەكانمان چۆن بوون؟

ئەویش گووتى: ئەگەر باران بارى، ئەوا سوپاسى خودا بكە ، ئەگەر بارانىش نەبارى، ھەر سوپاسى خودا بكە. (وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ) (البقره ۲۱۶) واتە: (رەنگە ئىوھ شتانىكتان پى ناخوش بىت بەلام بۆ ئىوھ واچاكترە) ژيان بەو جۆرەيە لەوانەيە ئەوھى بۆ تۆ قازانچ بىت بۆ كەسانى دىكە زەرەر بىت، بە پىچەوانەوھش،

لهوانه يه ئه وهى تو به چاوى زهره ر سه يرى ده كهى،
قازانجى بو خه لكانىكى ديكه هه بيته. له بهر ئه مه هه موو
كات بلئى سوپاس بو تو خودايه. چونكه تو به و
بچوكيه ته وه خوداش به و گه وره يه خوئى ده زانئيت چى
ده كات كه بو به نده كانى باشه. هه ميشه كارىك بكه كه
هه رگيز زهره رت پينه گه يه نيته، بگره ده بيته خو شبه خترين
كه س له دونيا ته نها شوكر به به و به شهى كه خودا بوئى
داناوه شوكر به به وهى كه خودا بوئ ده نيئيت. شوكر به
به وهى كه خودا پيته ده به خشيت چونكه ئه وهى خودا پيته
ده به خشيت باشترين هه لبارده يه بوئ.

پيغهمبەر ئەيوب

ئەو پيغهمبەرەي كە چەندىن نەھامەتى بەسەرھات تا
دوعاى نەكرد خودا شىفای نەدا.

(پيغهمبەر ئەيوب) عليە سلام حەوت كورى ھەبوو حەوت
كچيشى ھەبوو، سامان و مەر و مالاتيكي زۆرى ھەبوو،
زۆر دەولەمەند بوو، ۷۰ سالیس لەسەر ئەم ژيانە بوو،
دواى ئەو ھە كۆپ خۇداى گورە ھەموو منالەكانى لى
سەندەو، دواى ئەو گشت سەرودت و سامانەكەى لى
سەندەو، دواى ئەو ھەش توشى نەخۆشیک بوو كە
چارەسەرى نەبوو، ئەو نەخۆشیهى توشى ھات بە
جۆرىك قورس و بە ئازار بوو كە گۆشتى جەستەى لى
ئەبوو ھە و ھەلدەوهرى، دواتر بۆگەنى كرد، بە جۆرىك
خەلكى بى چارەبوون دووريان خستەو ھە خۆيان،
ھەرچەندە پيغهمبەرى خوداش بوو. خیزانەكەى (پيغهمبەر
ئەيوب) ئەچوو ئيشى ئەكرد، ھەتا خزمەتى (پيغهمبەر
ئەيوب) بكات، تا واى ليھات ئيشيان پى نەئەكرد و
ئەوئيشيان دوور خستەو ھە خۆيان، چونكە ئەيان وتت:
تو ئیمەش توشى نەخۆشى ئەكەيت. چونكە سەردانى
(پيغهمبەر ئەيوب) ئەكرد. (پيغهمبەر ئەيوب) واى ليھات
كرم لە سەر گيانى ئەكەوتە خوارەو، ئەوئيش ھەلى
ئەگرتەو ھە و كرمەكەى ئەخستەو ھە لەشى خۆى. ئینجا

تاقىکردنەو دەكە گرانتر بوو، بۇ ئەو دەي كە تەنھا دلى لىي ئەدا و تەنھا زمانى ئەجولاً، ۱۸ سال بەو نارەحەتتە مایەوہ بۇ يەكجار لە پرووى نەھات بلئ: خودايە شىفام بدە، ھەتا خىزانەكەي پىي وتت: تو يەك جار داوا لە خدا بکە، من دلنيام خوداي پەرورەدگار شىفات ئەدات. (پىغەمبەر ئەيوب) يش پىي فەرموو: (عەيبەيە و شەرمەزارىە ۷۰ سال لە ناو نىعمەت و بەروبوم ژياندوومى، ئىستاش ۷۰ سال لە نارەحتى و ئازارى بەرگە نەگرم؟) ھەتا لە كۆتايىش لە پرووى نەھات و تەنھا فەرمووى: (خودايە من توشى نارەحتى ھاتووم و توش ارحم الراحمينى)

خوداي گەرە شىفای بۇ نارد و پىي فەرموو: ھەستە لەو ئاوە بخۆرەوہو خۆت بشۆرەوہ (پاشان بووہوہ بە خاوەنى كۆمەلىك كچ و كور و سەرودت و سامانىكى زۆر زياتر لە وەي پىي درابوو لە رابردوو، گەرايەوہ بۇ سەردەمى پيش ۱۸ سالەكە بە دووقاتەوہ لە پاداشتى ئەو سەبرە عەزىمە. ئىمەش ئەگەر شتىكى بچوكمان لە كىس بچى، يا ھەول بۇ شتىك بەين و پىي نەگەيشتىن، يەكەم جار خۆمان مشەوہش ئەكەين و نارەزايى دەرئەبرين، ئىنجا ئەلئىن خودايە بۇ؟! (پەرورەينم لىت ئەپارئىمەوہ سەبرى پىغەمبەر ئەيوب) بە ھەموو موسلمانان و منيش بىەخشيت)

سویند خواردن به غهیری خوا

خودای پایه‌به‌رز ده‌فهرموویت: (قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَنَّ ثُمَّ لَتَنبُوَنَّ) (التغابن ۷) واته: (ئهی پیغه‌مبه‌ر پینان بلئ: به‌لئ سویند به خودای په‌روه‌ردگارم زیندوو ده‌کرینه‌وه) وه پیغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) فه‌رموویه‌تی: (مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ أَشْرَكَ) (صحیح رواه أحمد) واته: (هه‌ر که‌سیک سویند بخوات به غهیری خودا ئه‌وا شیرکی کردوو) له‌م رۆژهدا ده‌بیینین که‌سانیکی زۆر گیرۆده‌ی قسه‌ی باو با‌پیریانن که‌ وایان وتوه و له‌سه‌ری به‌رده‌وام بوونه، بۆ نمونه سوین به ته‌لاق ده‌خوریت، یان به پیغه‌مبه‌ر، یاخود به قه‌بری باو‌کم، سوین به که‌عبه، یان به‌م زاده هتد... کاتیک تو سوینیک ده‌خویت به غهیری خودا و قورئان، واته: ئه‌و شته ده‌که‌یته قالبی خوداوه، واته هه‌مان مانای خودای هه‌یه. پیغه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) فه‌رموویه‌تی: (مَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيُحْلِفْ بِاللَّهِ أَوْ لِيَصْمُتْ) (صحیح البخاری ۲۶۷۹) واته: (هه‌ر که‌سیک سویندی خوارد ئه‌وا با سویند به خودا بخوات یاخود با بی‌ده‌نگ بیئت)

ئەشق و خۆشه‌ویستی

دەبیت بزاین ئەشق و خۆشه‌ویستی جیاوازه، نابیت ئەشق بۆ شت بەکاربەئین، ئەشق تەنها بۆ رەگەزی بەرامبەر دەبیت، بەلام خۆشه‌ویستی بۆ ھەموو شتیک بەکاردیت، واتە دەتوانین بڵین: ئیمە خودا و پیغەمبەرمان (صلی‌الله‌علیہ‌وسلم) خوش دەویت، بەلام ناتوانین بڵین ئاشقیانین! ئەم ھەلەیش زۆر بەکاردینین خوشەویستی و ئەشق ھەندئ کەس ھەن ناشرینیان کردووە، ئەگینا شتیکى جوانە چونکە پیغەمبەری خودا (صلی‌الله‌علیہ‌وسلم) بە ئاشکرا دەیفەرموو: من عایشەم خوشەدەویت. بەلام ئەشق ناشرین کراوە لەم پۆژەدا ئەگینا ئەشق جوانە ئەشق خوشی بەخشیشە، ئەشق لەگەڵ ئینساندا دیتە دنیا، یانی مەحالە ئینسان ئاشق نەبیت، وە ئەو ئینسانەى ئاشق دەبیت خوشبەختترین کەسە، ئەشق بەدبەختی زۆرە لە چەندەھا ئەشق پاشان دانەیه‌کیان سەر دەگرئ، کیشەى زۆرە، بەلام لەزەت و خوشی بەخشیشە بۆ کەسانیک کە ئاشقی یەک بن، بەلام کاتیک کە ھاوسەرى یەک بن یاخوت دەزگیرانى یەک بن، ئینسان خالق دەبیت، ئینسانی ئاشق خالق دەبیت. خۆشه‌ویستی راستەقینە وەک ئەو خۆشه‌ویستیهى کە ھەبوو لە سەر دەمی پیغەمبەردا

(صلی اللہ علیہ وسلم) کاتیک له شهري به دردا ۲ مندال دهرونه لای (عه بدول رهحمان) دهلین: مامه گیان ئه بو جهل له کوییه ئه ویش دهلیت: ته عجوبم هات که وایان وت! منیش وتم بوچیتانه؟ وتیان: وهلا بیستومانه دهلین قسهی به پیغه مبه رمان کردوه، ئیمهش دهمانه ویت بی کوژین، (عه بدول رهحمان) ئه وی بینی که ئه بوجهل له بان ئه سپه که یه تی له ناو شه ره که دا وتی: ئه وه ئه بو جهله دهلیت منداله کان رایان کرد، رایان کرده ناو شه ره که به شمشیره کانیا نه وه، ئه بو جهلیان به ردا یه خواره وه و کوشتیان، کاتیک شه ره که ته واو بوو، چون بو لای پیغه مبه ری خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) وتیان: پیغه مبه ری خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) من کوشتومه ئه وی تریان وتی من کوشتومه، پیغه مبه ری خودا سهیری شمشیره کانیا نی کرد هی ههردووکیان به خوینه وه یه فهرمووی: ههردووکتان کوشتوتانه. باسهیری ئه م دهرسه که یه چهن جوانه مروّف پیویسته لی فی ربیت ئه مانه ته نها ۲ مندال بوون قاعیدی جیشیک نه بوون ته نها ۲ مندال توانیان چی بکه ن بهس له بهر ئه وهی که سیک قسهی به پیغه مبه ری خودا کردبوو، چیان کرد تا تولهی بکه نه وه که قسهی ناشرینی پیی وتبوو، راسته قسهی به باوکی نه کردبوو به که سوکاریان نه کردبوو، به لگو به پیغه مبه ریانی کردبوو، بویه ئیمهش ده بیت وایین

پيغەمبەرى خوامان لە ھەموو كەسيك خۆشتر بویت. ھەندى كەسانيش ھەن وەك سەحابە و ھاوانى پيغەمبەر كە ژيانيان بەخت دەكرد لەبەر پيغەمبەريان (صلی اللہ علیہ وسلم) ئەمەى بينيتان خۆشەويستى بوو بۆ پيغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم). ئەشق زۆرجار لە يەك كەسەو سەرەتا دەسپيڤدەكات پاشان بەرامبەر، زۆر جار ئەو كەسە بۆ تۆ نابيت يان ناگونجيت ئەو دليابە خيىرى توى تىدايە، بۆيە نەگەنجاوہ خدا خۆى وا دەفەرموويت. ھاوئىكى پيغەمبەر قسەيەكى جوانى ھەيە دەليت ئەگەر داواى شتيكەم لە خدا بكردايە، ئەگەر ئەو شتە بوو قسەتى من ئەوا جاريك دلخۆش دەبووم، ئەگەر نەبووايەتە قسەتم ئەوا ۲ جار دلخۆش دەبووم. دايم ئەو وتەيە بخەرە ئەنديشەتەو بۆ ئەوہى ھەميشە لە بىر و ھزردابيت بە خۆت بلئ: خدا ھەر چى كرده قسەتم ئەوا خيىرى تىدايە بۆ من ئەوا ئەوكات سووڤم پىدەگەيەنيت، ھەميشە ھىوات ھەبىت ھەميشە باوہرپ و ابىت لەگەلت دايە بەخودا خۆشى ئەوييت، بەخودا كاتىك ھەلەيە يان تاوانى دەكەيت چاوہرئىيە تا بگەرئىتەو، چاوہرئىيە تا تەوبە بكەيت، چاوہرئىيە بگەرئىتەو بۆلاى و داواى لىبورڤن كەيت. نەليت خدا كاتى نىە بۆ من، خدا ھەموو كات بە ئاگايە خدا ھەموو كات كاتى ھەيە بۆ تۆ تا بگەرئىتەو بۆلاى، ھەر كاتى

بتهویت ۵ بهیانی، ۱ نیوهرۆ، ۱۰ شیو، وهلا گویت
 لیدهگریت کاتیک تاوانیک دهکهیت مهلایکهتهکان یهکسه
 تاوهنهکته بۆ نانوسن، لهسه شانی چهپت دایئهئین
 خورات شهوهنده به رهحه بو، جا ئه و خراپهکان
 ناداته رووتا، کهسیک له م رۆژهدا ههلهیهک بهرامبهری
 بکهین ههموو دونیا تیدهگهیهنیت ههموو چاکهکانی ددهات
 به رووتدا، خودای گهره ههمیشه بهبهزهیه لهگه
 بهندهکانی، چونکه ئیمه ی به جوانترین شیوه خولقاندوه،
 ههر بویه مروث شایسته ی ریزه نهکو بهزهیی ئهوهی
 خاوهنی بهزهیه تهنها خودای گهرهیه. خودا شتیکی وا
 قورس نادات به سههمانهوه که نهتوانین ههلی بگرین ههر
 کیشهیهک و نارحهتهیهک بۆمان دهنیریت دلنیا به خیریکی
 ئیمه ی تیدایه، ههر چهنده یهقین و باوهرت ههبیته که
 خودا یارمهتیت ددهات لهوهی ئه و بهرده ههگریت که
 لهسه رپیگا که تدایه دلنیا به یارمهتیت ددهات، وهلا توی
 دروست کرد لهناو ئه و ههموو دروستکراوانهیدا توی
 کردووته مروث، چونکه مروثی به جوانترین شیوه
 حولقاندووه. (وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ) (قلم ۴) واته: (بهراستی
 تو لهسه رهوشت و خوویهکی زۆر جوان و پهسهند و
 بی وینه و مهزنیت)

خۆشنه و یستی کافران

(لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) (المجادله ٢٢)

(لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ) واته: (نابینی که سانیک هه بن که ئیمانان به خودا و به پوژی دوابی هه بی وه خۆشه و یستیان بو که سانیک هه بی که دژایه تی خودا و پیغه مبه ری خودا (صلی الله علیه وسلم) ئه کهن) واته: نابئ باوه ردار خۆشه و یستی بو کافر هه بی، نابینی واته: نابئ ببینی و شتی وا نابیت که خۆشه و یستیان بو کافران هه بیت، ئه و کاته باوه ره که بیان به تال ئه بیت هه و، باوه ر و خۆشه و یستی کافران پیکه وه له دلدا کونابنه وه و دژ به یه ک و پیچه وانه ن (ولو کاناو آباءه م) واته: (ئه گهر ئه و که سه کافرانه باوکیشتان بی که کافر بوو نابئ خۆشتان بوین) ئه مه له سه ر (ئه بو عوبه یده ی

کورپی جهراح) دابهزی له شه‌ری به‌دردا باوکی خوئی
 کوشت. (أَوْ أَبْنَاءَهُمْ) واته: (یان با ئه و کهسه کافره کورپیش
 بی نابی خوشت بوئی) له‌سه‌ر (ئه‌بویه‌کری صدیق) دابهزی
 که له شه‌ری به‌دردا ویستی (عبدالرحمنی کورپی) بکوژی
 هیشتا موسلمان نه‌بوو دواتر موسلمان بوو. (أَوْ إِخْوَانَهُمْ)
 واته: (یان با برایشیان بی) له‌سه‌ر (موصعه‌بی کورپی
 عوبه‌یر) دابهزی که (عوبه‌یدی کورپی عومه‌یری) برای
 کوشت. (أَوْ عَشِيرَتَهُمْ) واته: (با ئه و کهسه کافرانه ئه‌گه‌ر
 عه‌شیره‌ت و هوزیشت بوو نابی خوشت بوئی) (ئیمامی
 عومه‌ر و ئیمامی حه‌مزه و ئیمامی عه‌لی و عوبه‌یده‌ی
 کورپی حارس) له‌جه‌نگی به‌دردا خزمی خویان کوشتووه،
 وه‌هه‌موویان خزم و که‌سوکاری یه‌کتری بوونه. (أَوْلِيكَ
 كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ) (ئه‌م که‌سانه که به‌م شیوازه‌ن
 خوشه‌ویستیان بو کافران و بیباوه‌پان نیه ئه‌مانه خودای
 گه‌وره ئیمانی له‌دلایندا جیگیر کردووه و رازاندوته‌وه و
 کوکردوته‌وه و به‌خته‌وه‌ری کردوون) (وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ)
 واته: (وه به‌هیزی کردوون به‌سه‌رکه‌وتنیک له‌لایه‌ن
 خوویه‌وه، چون مروّف به‌روح ئه‌ژیته‌وه موسلمانیش به
 سه‌رکه‌وتن ئه‌ژیته‌وه، بویه سه‌رکه‌وتنی به‌روح

ناو بردوووه) (وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا)
 واته: (وه خودای گه وره له رپوژی قیامت ئەیانخاته
 بههشته وه که پره له باخ و باخات که جوگه له ئاو به ژیر
 دار و خانوووه کانیاندا تی ئەپه ری وه به نه مری و
 هه می شه یی تییدا ئەمیننه وه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ) (ئەوان
 به هوی ئیسلام و ئیمان هه که سوکاریان لییان توورپه بوو،
 خودای گه وره قه ره بووی بو کردنه وه که خووی له وان
 رازی بوو وه ئەوانیش رازین به و به شه و پاداشته ی که
 خودای گه وره پیی به خشیون) (أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ) واته: ئا
 ئەمانه حیزب و سه ربازی خودای گه وره ن (أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ
 هُمُ الْمُفْلِحُونَ (۲۲)) ئاگادارین وه بزنانن سه ربازان و
 کومه لی خودای گه وره ئەوانه ن که سه رکه وتوو
 سه رفرازی راسته قینه ن له دنیا و قیامتدا. والله أعلم

ئايە قاناتتاين دروسته؟

پرسيار له شَيْخ (ابن عثيمين) كرا رهمه تي خوداي لَيْبِي
:به و دوايپانه ئاههنگ گيړان به بۆنه ي جه ژني
خۆشه ويستی قاناتتاين بلاوبۆته وه له نيو قوتايپاندا، كه
جه ژنيكه له جه ژنه كاني گاوره كان، وه جليان به ته واوي
رهنگي سووره، جل و پيلاويان سووره، وه گولي سوور
به يه كتر ده دن، ئوميدمان وايه له به ريزتان حوكمي
ئاههنگ گيړان له نمونهي ئه و جه ژنه روونبكه يه وه، وه
ئاموژگاريتان چيه بو مسولمانان ؟

وه لام: ئاههنگ گيړان به بۆنه ي جه ژني خۆشه ويستی
قاناتتاين دروست نيه له چه ند روويه كه وه:

۱. ئه وه جه ژنيكي بيدعه يه و هيچ بنچينه يه كي نيه له
شه ريعه تدا.

۲. بانگه شه دهكات بو عه شق و په يوه ستبون به يه كتر.

۳. بانگه شه دهكات بو سه رقالكردي دل به و جوړه كاره

بيسوود و بي نرخانه كه پيچه وانهي ريگهي سه له في
صالحه ره زاي خودايان لَيْبِيَّت.

حه لال نيه له و روژدها هيچ شتيك له دروشمه كاني جه ژن
بكریت، جا له خواردن بي يا له خواردنه وه يا له پوشيني

جلوبه‌رگ بی یا له دیاری به‌خشینه‌وه به‌یه‌کتر و جگه
له‌وانه‌ش پیویسته له‌سه‌ر مسولمان سه‌ربه‌رزبی به
دینه‌که‌ی و ساویلکه نه‌بیته، شوین هه‌موو قسه‌که‌ریک
بکه‌ویته. به‌و هیوایه‌ی هه‌ر شتیگ له‌ رووی دینمانه‌وه
دروست نه‌بوو به‌ئه‌نجامی نه‌گه‌یه‌نین.

سحر و جادوو

خودا خۆی دهزانیت چی حه‌رام کردوو له‌یمان که ئەم هه‌موو شته‌ له‌به‌ر چی کراوو له‌به‌ر من و تو بۆیه هه‌رگیز خۆت به‌که‌م مه‌زانه‌ بیه‌رکه‌وه‌ ئەم گه‌ردوو نه‌ بۆ ئێمه‌ دروست کراوو، شتیکی تر له‌و شته‌ حه‌رامانه‌ که له‌م سه‌رده‌مه‌ی ئێمه‌ باوه‌ هه‌ندئێ که‌س خه‌ریکی سحر و جادون که‌ ئەمه‌ له‌م رۆژگارهدا هه‌یه‌ و زۆر به‌کارده‌یت، که‌ ئەمه‌ش چه‌ن که‌سیکی نه‌فام و گیلن که‌ ده‌که‌ونه‌ داوی ئەم جووره‌ که‌سانه‌وه‌، به‌پراستی شتیکی زۆر ناشرینه‌ که‌ سه‌ره‌پای ئەمه‌ش پیغه‌مه‌به‌ر (صلی‌الله‌ علیه‌وسلم) ده‌فه‌رموویت: (من أتى عرافا فسأله عن شيء لم تقبل له صلاة أربعين يوماً) (رواه مسلم) واته‌: (چونه‌ لای ساحیر ٤٠ رۆژ نوێژی قبول نابی‌ ئه‌و که‌سه‌ به‌س سه‌ردانی بکات، ئەگه‌ر باوه‌ری پێ بکات به‌ کافر داده‌نریت) ئی ته‌واو که‌ ئه‌و وای فه‌رموو ئیتر باخۆمان لێی به‌ دوور بگرین. خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ) (البقرة ١٧٢) واته‌: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هه‌تاوه‌، بخۆن له‌و رزق و رۆزیه‌ چاک و باشانه‌ی که‌ پیمان به‌خشیوون و به‌رده‌وام

سوپاسگوزاری خودا بکهن ئەگەر ئیوه تهنه ئه و
 دهپهرستن. پینغه مبه رمان (صلی الله علیه وسلم) دهفه رموویت: ههر
 شتیکم لیتان قه دهغه کرد خوتانی لی بپاریزن، وه
 ههر شتیکم لیتان داوا کرد ئەوا به گویره ی توانای خوتان
 جیبه جیی بکهن. به لام به داخه وه هه ندی جار هه لویستی
 خراب و نه گونجاو له ناو خه لکیدا ده بینری، به رامبه ر به
 هه رامکراوه کان، هه ندی کهس کاتیک گو بیستی
 هه رامکراوه کان ده بن و پینان ده وتری: ئەوه هه رامه
 ده سه جی هه له چن و هه راسان و بی تاقه ت ده بن و ده لین:
 خُو تُو نایه یته قه بری من تو هه قه ت چیه؟ برُو به ری
 خوتدا، ده لین: دین ئەوه نیه که وا ده لین و وا ئەو شته
 هه رام ده کهن، دا ده زانن به ده ستی ئیمه یه که هه لال و
 هه رام دیاری بکهین. خودا ده فه رموویت: (قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ
 اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ آللهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ
 تَفْتَرُونَ) (یونس ۵۹) واته: (بلی پینان: هه وایم بده نی، ئیوه
 چۆن له خوتانه وه ئەو رزق و رۆزیه ی که خودا پی
 به خشیوون دابه شی ده کهن و هه ندیکی به هه رام داده نین
 و هه ندیکی به هه لال که چی باوه رتان به به رنامه ی خودا
 نیه، پینان بلی: ئایا خودا خوی مؤله تی ئەو کاره ی
 پیداون؟ یا خود له خوتانه وه شت به ده م خودا وه

هه‌لده‌به‌ستن؟) خودا خۆی چه‌کیم و کار له جێیه و خه‌بیر
 و شاره‌زایه بۆیه هه‌رشتیکی ویست ئیراده‌ی له‌سه‌ربێ
 چه‌لالی ده‌کات و هه‌رچیشی بویت چه‌رامی ده‌کات، وه
 به‌ندایه‌تی ئێمه‌ش بۆ خودا ئه‌وه‌یه که رازیبین به‌وه‌ی
 خودا ئه‌وه‌ی چه‌رامکردوه بۆمان و چیشی بۆ چه‌لال
 کردووین. (وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
 هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) (الأعراف ۳۶) واته: (ئه‌وانه‌ش برۆیان به
 ئایه‌ت و فه‌رمانه‌کانی ئێمه‌ نه‌بووه، لووت به‌رز بوون
 به‌رامبه‌ریان ئا ئه‌وانه‌ نیشته‌جێی ناو ئاگری دۆزه‌خن و به
 هه‌میشه‌یی تیايدان) چیرۆکی یه‌کی که بوو به‌ سحرباز
 و وه‌ دواتر ته‌وبه‌ی کرد، ده‌لیت: سه‌ره‌تا ۴۰ شه‌وی
 یه‌که‌می ده‌چووم بۆ ئه‌شکه‌وت، وه‌ ئه‌و ۴۰ شه‌وه‌ خۆم
 پاک نه‌ده‌کرده‌وه ده‌لیت: بۆنیکی پیسم لی ده‌هات، ئه‌مه‌نده
 بۆنم ناخۆش بوو خۆم نه‌مه‌توانی بۆنی خۆم بکه‌م، دوا‌ی
 ئه‌وه‌ی ده‌سم له‌گه‌ل شه‌یتان تیکه‌ل کرد، وه‌ دواتر
 له‌به‌رامبه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ی ده‌هاتن بۆلام بۆ ئه‌وه‌ی سحر و
 جادویان بۆ بکه‌م له‌ به‌رده‌میان نوێژم ده‌کرد، بۆ ئه‌وه‌ی
 که‌بزائن له‌گه‌ل خودایه‌ نزیکم، به‌لام ته‌نها (الله اکبر) ده‌که‌م
 پاست بوو، ئه‌وانه‌ی تر که ده‌م ووت هه‌مووی شرک بۆ
 خودا بوو. هه‌مووی هاوه‌لم بۆ خودا داده‌نا که کاتی‌ک

نوٲٲژم دهکرد شهٲتان له به رامبه رم بوو ٲووم کردبووه
 شهٲتان که نوٲٲژم دهکرد، وه له به رده میشیا چه قویه کم
 ده کرده زگما، به لام جن له گیانما بوو، ده چووه جنه کاندان
 نه ده چووه خوٲما، به لام کاری له من نه ده کرد، ته نها
 ده مکرده زگی خوٲما و ته واو نه گینا هه ستم به هیچ
 نازاریک نه ده کرد، به لام جاریکیان که سٲٲک هات بو لام
 هه هاته ژووره وه (ئایه ته کورسی) خوٲند یه کسه ر
 جنه کان ٲوشتن و هیچ له جنه کان نه مان له
 ده ورو ٲشتمان! ئه مهش هوکار فه زلی گه وره یی (ئایه ته
 کورسی) بوو. ئه بوو هوره یره ره زای خوی لیبٲت
 ده گٲٲٲته وه له ٲٲغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فه رمووٲت: ئه وکات
 هه ره سی به ٲتول مال بوو، ٲٲره ٲٲاویک ٣ شه و له سه ر
 یه ک هات بو لام و داوای یارمه تی لی کردم، منیش شه وی
 یه که م منیش له به ٲتول مال یارمه تیمدا، ٲاشان ٲوشت،
 کاتٲک که چووم بو نوٲٲژی به یانی ٲٲغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)
 ٲسیاری لی کردم ئه م شه و کی هات بو لات، منیش بو م
 باسکرد. ٲٲغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فه رمووٲت: گه ٲایه وه بو می
 به ٲنه. بو شه وی دواتر دیسانه وه ٲٲره ٲٲاوه که گه ٲایه وه،
 دیسانه وه داوای هاوکاری کرد منیش ٲٲم وتت: ده ٲٲت
 بٲبه م بو لای ٲٲغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) زورم ٲٲن وتت به لام

نه هات له گه لمدا. کاتیک بۆ نویژی به یانی رۆشتمه وه
 پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) پیی فەرمووم بۆ نه تهیناوه. منیش پییم
 وت، زۆرم ههول له گه لیدا به لام نه هات. پیغه مبهەر (صلی الله
 علیه وسلم) پیمی فەرموو: ئەم شهو ده گه ریته وه هەر ده بیته بۆمی
 بهینیت. کاتیک بۆ شهوی سییه م بینیم که گه رایه وه وتم:
 ده بیته ئەم شهو هەر ده بیته بته م بۆلای پیغه مبهەر
 (صلی الله علیه وسلم) ئەگه نه یهیت ئەوا یارمه تیتت ناده م، پیره پیاوه که
 وتی به رمده مه مبه بۆلای محمه د، چهن وشه یه کت
 فیرده که م، ئەوا به خویندنی هیچ کات شه ی تانت لی نزیک
 نابیته وه. (ئەویش ئایه ته کورسی) ه ئەبوو هور رهیره ره زای
 خوی لی بیت ده لیت: کاتیک گه رامه وه بۆ نویژی به یانی
 پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) پیی فەرمووم بۆ نه تهیناوه؟ منیش پییم
 وت ئەمی پیغه مبهەری خودا (صلی الله علیه وسلم) کاتیک ویستم بۆتی
 بهینم ئەم چهند وشه یه ی فیرکردم (ئایاته کورسی) بۆیه
 نه مهینا پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) فەرمووی: (صدقک وهو کذب،
 ذاک شیتان) واته: راستی کرد درۆزن ئەوه شه ی تان بووه.
 (صحيح بخاری)

بوختان کردن

سه‌ره‌تا بوختیان واته: کردنی ئه‌و کاره‌یه که به درۆیه‌ک که‌سیک له که‌دار بکریت و قسه‌ی نادرستی بۆ هه‌لبه‌ستریت و که‌سه‌که له‌وئ مه‌وجود نه‌بیته، واته: ئاماده نه‌بیته له‌و شوینه‌ی که باسی ده‌که‌ن. بزانه بوختیان له تاوانه هه‌ره گه‌وره‌کانه وه زۆر له‌غه‌یبه‌ت کردن گه‌وره‌تره، چونکه به‌هۆی بوختیان رق و قینه‌ی خه‌لک به‌رامبه‌ر ئه‌م که‌سه‌ی په‌رپا ده‌کری وه‌له فه‌رموده هاتوه (ه شت که فاره‌تی نییه به‌هۆی گه‌وره‌ی تاوانه‌که‌ی، شه‌ریک بۆ خودا دانان، کوشتنی خه‌لک به ناحق، وه بوختیان کردن به ئیمانداران، هه‌لاتن له به‌رامبه‌ر کافران، درۆکردن له پیتاو به‌ده‌ست هیتانی مالی خه‌لک به‌ناپه‌وا) >

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ره‌وه (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) ده‌فه‌رموویته: (هه‌رکه‌سیک باسی که‌سیک بکات بۆ ئه‌وه‌ی عه‌یب‌داری بکات، خودای گه‌وره له جه‌ه‌نه‌م ده‌یه‌نایته‌وه و حه‌پسی ده‌کات)

بۆیه گوتراوه: سه‌ری هه‌موو تاوانیک درۆیه، وه‌له‌ناو درۆش بوختیان له‌هه‌مووی گه‌وره‌تره. وه‌سه‌ری هه‌موو

تاوانیک زمانه، گهر توانیت زمانت بگریت له خراپه، ئه وه بزانه نزیك بوویه وه له بههشت. له م پوژگارهی ئیستادا دهیبینین به شیوازیکی زور بهربلاو بلاوه بووه و که پوژانه له قسه کانماندایه و بهکاری دهینین، ئاگاداری ئه وه نین که چی تاوانیک ئه نجام ددهین. پاشان بوختیان له قورئان بهم مانایانه هاتووه:

۱. بهمانای زینا هاتووه: خودای گهوره دهفهرموویت: (وَلَا يَأْتِيَنَّ بِهِنَّ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ) واته: (هیچ جوړه بوختانیک نه کهن له نیوان دهست و پیی خویندا واته دووره په ریژبن له هه موو جوړه خیانه تیک) واته دوربن له داوین پیسی.

۲. بهمانای حه رامه کان دیت: خودای گهوره دهفهرموویت: (فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بِهَتَانَا وَإِنَّمَا مِيبْنَا) که بهمانای حه رام هاتووه.

۳. به مانای درویه کی نار هوا و فاحشه دیت: خودای گهوره دهفهرمووی: (وَلَوْ لَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ) واته: (دهبوا کاتیک گویتان له و بوختانه بوو، بتانوتایه: ئیمه بو مان نییه قسه ی وا بکهین، پاک ی و بیگهردی بو خودا، ئاخر ئه مه بوختانیک ی زور

گه وره و ناقولایه که ی ئه وه له دایکی ئیمانداران ده وه شیتته وه).

بۆیه بابزانین چ سوودیک ده بینین له باس کردنی خه لکی نازانین رۆژیک دادیت له رۆژیکدا که زمان و ده ست و قاچمان ده بیته شایه ت، له به رامبه ر ئه و کرده وانه که ئه نجامیان ده دهین، نازانین رۆژیک دیت خه لک چاکه کانمان ده بات، به هوی باسکردنی خه لکیه وه، چاکه ی خومان بو خه لک ده نیرین له رۆژیکدا که خومان پیوستمان به هه موو چاکه یه که تاوه کوو ده ربازبین له قیامه تدا. بۆیه هه ولبده ن زمانی خوتان بپاریزن له هه موو جو ره باسکردنیکی خه لکی.

پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فه رموویت: (هه ر که سیک باسی که سیک یان بوختیان بو که سیک تر بیه ستیت و ته وه نه کات ۴۰ دانه سال له ناو مزگه وت نوێژ بکات ناتوانیت ئه و گوناچه بسریتته وه) په نا ده گرم به خودا.

(داواکارم له په ره رینم ده ممان له کردنی بوختیان و هاوشیوه کان بپاریزیت)

خۆپاراستن له كه سانی چاوپیس

په یامبه ری خودا (صلی الله علیه وسلم) دهفه رمووی: (العین حق) (رواه مسلم) واته: (چاوپیسی حهق و راستیه و بوونی ههیه) شیخ ابن عسیمین به رهحمهت بی دهفه رمووی: (چاوپیسی راسته و بوونی ههیه و واقع و ژیانی رۆژانه شایهتی بوونی ددها. چاوپیسی ئاماژهیه بۆ ده رچوونی شتیک له کهسیکی ههسوده وه که ههسودی به کهسانیک دهبات بهو نیعمهت و بهخششهی که خودای گه وره به فهزل و بهخشندهیی خۆی پیی بهخشیون. چاوپیس کهسیکی خراپه و نایه وی کهسهکان چیژ ببینن له بهخششهکانی خودا، که هه رکات نیعمهت و بهخششیکی له نیعمهتهکانی بینی که له لایهن خودای گه وره وه دراوه به کهسی ئهوا ئه و ههسودیهی که له ناخیدایه ده ریده کات ههتا کارده کاته کهسی چاولیدراو.

چۆنیتی خۆپاراستن له چاوپیس:

۱. بۆ کهسی چاوپیس: ریگهی رزگار بوون له چاوپیسی له لایهن کهسی چاوپیسه وه ئه وهیه که کهسیکی بینی نیعمهت و بهخششیکی خودای پیدراوه دوعای به ره کهتی بۆ بکات و بلئ: خودایه به ره کهت برژینی به سه ر فلان

كەسدا، ياخود ھەر وتەيەكى تر كە نفس و رۇحى پىيى
دۇنيا و ئارام بىكاتهو و ھەسودىيەكەى بىنبر بىكات و
ھەسودى پىي نەبات.

۲. بۇ كەسى كە بترسى چاوى لى بدرى: چارەسەرەكەى
ئەوھىيە كە زىكرەكانى بەيانىان و ئىواران زۆر بخوئىنىت كە
ھاتوون لەو بارەوھ وەك (آية الكرسي و سورەتى
الاخلاص و قل اعوذ برب الفلق قل اعوذ برب الناس) يان
ھەر دوعا و زىكرى كە لە سونەتدا لەو بارەوھ ھاتبى، كە
ئەمەش چارەسەرە بۇ خۇپاراستن لە چاوپىسى پىيش
تووش بوون بە ھەسودى و چاوپىسى. پىئەمبەر (صلی اللہ
دەفەر موویت: (العین تدخل الرجل القبر، وتدخل الجمل
القبر) (صحيح جامع) واتە: (چاۋ بەنىئادەم دەكاتە گۆرەوھ،
حوشتر دەخاتە مەنجەلەوھ)

نیشانه‌کانی که‌سی چاولیدراو

۱. که‌سه‌که ره‌نگی زهرد ده‌بیت، کاتیک که‌سهردانی دکتور ده‌کات له‌کاتی پشکنیندا هیچ گرفتیک له پشکنینه‌که‌یدا نیه،(ئه‌رینه) و لاواز ده‌بیت.
۲. دهرچوونی په‌له‌ی شین له‌سهر جه‌سته‌ی که‌سه‌که دهرده‌که‌ویت.
۳. بوونی سه‌رئیشه‌یه‌کی به‌رده‌وام له‌کاتی به‌یانیان و ئیواراندا، تیکچوونی که‌سه‌که کاتیک گوئیستی قورئانی پیروز ده‌بیت و توشی دلنه‌نگیه‌کی زور ده‌بیت، به‌تاییه‌تی له‌ئیوراندا.
۴. که‌سی توش بوو، هه‌ست به‌بیزاری و دلته‌نگی و شه‌که‌تیه‌کی زور ده‌کات، دوورکه‌وتنه‌وه له‌که‌سه‌نزیکه‌کانی، هه‌ندیک جار توشی گوشه‌گیری ده‌بیت، له‌شی که‌سه‌که گه‌رم ده‌بیت و توانای قسه‌کردنی که‌م ده‌بیت (زمانی ده‌به‌سریت) و به‌ره‌که‌ت له‌مال و کاسبیدا نامینیت.
۵. تیکچوونی ئامیره‌کانی مالی که‌سه‌که، هه‌ندی جار ده‌بیت هۆکاری بوون به‌شه‌ر له‌نیوان ئه‌ندامانی خیزانه‌که به‌بی بوونی هیچ هۆکاریک.

۶. بوونی هاوار و ناله به دهم خه وه وه، بی ئه وه ی خه و
ببینیت، باوه پری به خوی نامینیت، هم له خه وتندا و هم
له واقتدا. ۷.

گرنگینه دان به بواری و ئیش و کاره کانی پوژانه ی، ئه همیشه
واده کات که سه که تووشی له بیرچونه وه یه کی خیرا ده بیت.

دۆزهخ

ئامازەھەيەكە بۆ ئازار و سزای دەروونی بۆ مرقۆفەكان كاتىك كە ھەستىكى شەرانگىزيان دەبىت، نەك تەنھا ئىسلام بەلكو ھەموو ئاينەكان دۆزەخيان ھەيە، لای ھىندۆسىيەكان وايە كە دۆزەخ شوينىكى زۆر ساردە. لە ئاينى جولەكە و ئىنجا كرىستىيانى دۆزەخ بە ئاگردانرا و بە شوينىكى گەرم ناوزەند كراو، ئاينى ئىسلام دۆزەخى بە ھەردوو بارى گەرم و سارد چواند ناوى لە شوينە گەرمەكە نا (السعير) وە بە دۆزەخە سارد و سېرەكەى گوت (الزمھير) پىغەمبەرى خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموويەتى: ئەگەر بەردىك ھەلبەدەيتە جەھانمەو ھە ئەوا بە ۶۰ دانە سالى ناگاتە ژىر جەھانمەو. جەھانمىش ئەو شوينەيە كە كەسانى خراپە كار دەچنە ناوى و تيايدا سزا دەدرين، كە ئاگرىكە خوداى گەورە دايناو ھە بۆ ئەوكەسانەى كە گوپرايەلى ناكەن، جەھەنم بە خودا دەليت: ئايە ھىچ كەسىكى تر ھەيە بۆم بنىرى، چونكە جەھانم خواردنى بەرد و مرقۆفە. پىغەمبەرى خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) دەفەرموويت: (ئەگەر ئەو ئاگرەى لە دونيا ھەيە لە جەھانم دا ھەبووايە خەلكى جەھانم تيايدا دەخەوت) واتە: ئەوئەندە جياوازە ئەو

ئاگره‌ی جه‌ه‌نم له‌ دونیا. خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت:

 ئەوه‌ی تو‌ چه‌زت لیه‌ له‌ جه‌هانمدا نیه‌ یه‌ک تو‌ز ئیسرا‌حه‌ت

 نیه‌ یه‌ک تو‌ز ئاگره‌که‌ لا‌بریت نیه‌، یه‌ک تو‌ز ئا‌ونیه‌، یه‌ک

 هه‌ناسه‌ی پاک نیه‌، ئەو هه‌ناسه‌ی که‌ هه‌لێشی ده‌مژیت

 هه‌ر ئاگره‌. خودا په‌ناماندات، هه‌رچی و‌ چه‌ز لیبیت له‌

 جه‌هانمدا نیه‌ ئەوه‌ی که‌ ئەته‌ویت نیه‌. جا خودای گه‌وره‌

 تو‌زی کانی‌او و‌ پرو‌باریک‌ پیشان به‌ جه‌هانمیه‌ک ده‌دات

 وه‌خته‌ سو‌ییه‌بیته‌وه‌ ده‌لێت: خودایه‌ جا به‌شه‌رمیشه‌وه‌

 قسه‌ ده‌کات ده‌زانیت له‌ دونیا هیچی بو‌ خودا نه‌کردوو‌ه‌،

 ئەلێ: خودایه‌ به‌س بمگه‌یه‌نه‌ ئەو ئاوه‌، خودایه‌ دا‌وای

 هیچی که‌ت لیناکه‌م به‌س بمگه‌یه‌نه‌ ئەو ئاوه‌. خودای

 گه‌وره‌ش پییه‌ فه‌رموویت: ئەی ئەگه‌ر دا‌وای ئەوه‌ش هه‌ر

 دا‌وات کرد. هه‌موو شتی‌ک ده‌کات به‌س بو‌ ئەوه‌ی خودا

 بیگه‌یه‌نیته‌ ئەو ئاوه‌، خودایه‌ به‌س بمگه‌یه‌نه‌ ئەو ئاوه‌

 دا‌وای هیچی که‌ت لیناکه‌م، به‌س تو‌زی له‌و ئاوه‌ بخۆمه‌وه‌،

 ئاوه‌که‌ ئەخواته‌وه‌ و‌ ئەیکا به‌خویا، به‌لام نازانیت ئەو ئاوه‌

 گیانیان سه‌وز ده‌کاته‌وه‌، په‌نا ده‌گرم به‌ په‌روه‌رینم. کاتی‌ک

 خودا جه‌هانمیه‌کان ده‌بات بو‌ سه‌ردان به‌هه‌شتیه‌کان،

 جه‌هه‌نمیه‌کان خالیکی ره‌ش له‌ناو ناوچه‌وانیان هه‌یه‌،

 ده‌ناسرینه‌وه‌ پێیان ده‌وتری: جه‌هانمیه‌کان، دا‌وای ئەوه‌ی

که خه لکی بهه شت ده چنه وه قه سر و مالی خو یان لای
 خیزان و حالی خو یان ئهحه سینته وه، ئه وهی که مسقاله
 زه ریه که ئیمانی له دلاییت خودای گه وره ده یکاته
 بهه شته وه، خه لکی جه هانم هر چاوه ری عه فوو کردنی
 خودا ده که ن، ئه مه نه خودا ره حمی نواندوه خه لکه که ی که
 له ناو جه هانمدان چاوه ری ده که ن، که خودا عافویان بکات،
 شه یقان سهر به رز ده کاته وه ده لیت: دهی خودا عه فویه کم
 بو ده ربکات. ئه زانن ئیمه رۆژانه چی گوناح ده که یین
 رۆژانه چی گوناح و تاوه ن ده که یین نه زهر ده که یین ده لئین
 خودایه بمانه خشه خودا یه کسه ر ده مانبه خشیت، ئه گه ر
 مه رجه کانی تیابیت، ئیمه که ئه وه موو گوناحه ده که یین و
 خوداش ئه وه ونده میهره بانه، که ره حمان به سه ردا
 ده باری نیت رۆژانه هه موو نیعمه تی خودایه به سه رماندا
 ده باریت. خودای گه وره هه رگیز به نده ی باوه رداری
 راپیچی دۆزه خ ناکات. ئیلا به هو ی کرده وه کانی خو ی که
 ئه نجامی داو ن په لکی شی دۆزه خی ده که ن.
 (خودا من و ئیوه ش له ئاگری دۆزه خ بپاریزیت)

ریش هیشتنه وه سونه ته یان فوزه

خوینهری ئەزیز ئەم حوکمه له لایهن زانیانی ئومه ته وه زانراوه و جموری زانیان دهلین: لادانی ریش هه رامه، له بهر ئەم به لگانه ی خواره وه. هه ر چوار مه زه به که دهلین هه رامه.

(ئیمامی ابن الرفعة) دهلیت: (ئیمامی شافعی له کتیبی (ئوم) دا دانی به هه رامیتی لادانی ریش داناهه) (حاشیه الشروانی علی تحفة المحتاج) (۳۷۶/۹)

خوینهری به ریز ئەمه ی که له سه ره وه باس م لئوه کردو وه، وته ی هه ر چوار مه زه به که ی له سه ره له سه ر هه رامیتی لادانی ریش. به داخه وه م خه لک له گه ل ئەوه ی چه ندين فه رموده ی له سه ر هاتو وه و له گه ل وته ی ئەم که له پیاوانه که چی خه لکی هه ر داینانین. پیغه به ر (صلی الله علیه وسلم) پیش ۱۴۰۰ داینا وه و فه رمانی پیکردو وه هه یف له وه دایه زۆرینه گوێرایه لی نابن، که چی هه ر له غه رب ریش دانرا بو مؤدیل.

ئوه وه ی دروسته له ریش بگیریت وه ک ئاماژه ی پی کرا وه له (مصنف ابن أبي شيبة) (۲۲۵/۵) که سه حابه کان مشتیان گردوه له ریشیان ئەوه ی له مشت ی زیادی

کردووه و دهرچووه بریویانه، هه‌ندیک له زانایان نکۆلی
ئه‌مه‌شیان کردووه به‌لام الله أعلم دروسته ئه‌گه‌ر ریش
ئه‌گه‌ر له مشتیک زیادی کرد لئی بیری.

به‌لگه‌کانی هه‌رامیتی لادانی ریش:

۱. عن نافع، عن ابنِ عُمَرَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:

(خَالِفُوا الْمُشْرِكِينَ: وَفَرُّوا اللَّحَى، وَأَحْفُوا الشَّوَارِبَ) (بخاری

۵۸۹۲) واته: (پینچه‌وانه‌ی موشیریکه‌کان بکه‌ن، ریشتان

بهیلنه‌وه و شواریتان کورت و که‌م بکه‌نه‌وه) که‌واته ئه‌و

که‌سانه‌ی که ریش ده‌تاشن و سمیل ده‌هیلنه‌وه ئه‌وا

پینچه‌وانه‌ی شه‌رع ده‌که‌ن و چاو له موشیریکان ده‌که‌ن و

وه‌ک ئه‌وان ده‌که‌ن و وازیان له سیمای ئیسلامه‌تی هیناوه

بۆ سیمای موشیریکان. له‌م فه‌رمووده‌یه فه‌رمان کراوه به

هیشته‌وه‌ی ریش و پینچه‌وانه‌ی موشیریکه‌کان کردن

۲. عن أبي هريرة رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: (جَزُوا

الشَّوَارِبَ وَأَرْخُوا اللَّحَى؛ خَالِفُوا الْمَجُوسَ) (مسلم ۲۶۰) واته: (له

سمیلتان بگرن و ریشتان بهیلنه‌وه و پینچه‌وانه‌ی

مه‌جوسیه‌کان بکه‌ن)

۳. خَوَايَ گه‌وره ده‌فه‌رموویت: (قَالَ يَبْنُومٌ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا

بِرَأْسِي) (۹۴ طه) واته: (هارون - (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) - فه‌رمووی:

ئەى كورې داىكم رېش و سەرم رامەكېشە) وتى: كورې داىكم، بۇ ئەوەى زىاتر سەرنجى راکېشى و سۆزۈ بەزەىى بچولېئىت، ھەرچەندە براى داىك و باوكى بوو. ئەمەش بەلگەىە لەسەر ئەوەى دانانى رېش نەك تەنھا لە كارى پېغەمبەرى ئىمە بوو، بەلكو پېغەمبەرانى پېش ئىمەش داىان ناوہ.

۵. لادانى رېش خۆ چواندەنە بە خانمان و خۆ چواندن بە خانمان كارىكى نادروستە و نەفرەتى لەسەر ھاتووە وەك (ابن عباس) دەفەرموئىت: (لعن رسولُ الله صلى اللهُ عليه وسلم المتشبهينَ من الرجالِ بالنساءِ، والمتشبهاتِ من النساءِ بالرجالِ). (أخرجه البخاري) (۵۸۸۵) واتە: (پېغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) نەفرەتى كرده لەو پىاوانەى كە خۆيان دەشوبھىن بە ئافرەتان و ھەروەھا نەفرەتى كرده لەو ئافرەتانەى كە خۆيان دەشوبھىن بە پىاوان)

۵. لادانى رېش تاوانىكە لە تاوانە گەوراكان، چونكە بە ئاشكرا ئەنجام دەدرىت و سەروەرمان (صلی اللہ علیہ وسلم) دەفەرموئىت: (كل أمتي معافى إلا المجاهرين) (متفق عليه) واتە: ھەموو ئومەتەكەم خودا لە تاوانەكانیان خۆش دەبىت، تەنھا ئەو كەسانە نەبن كە تاوان بە ئاشكرا ئەنجامدەدەن.

٦. عن ابن عمر رضی الله عنه عن النبی (صلی الله علیه وسلم) قال: (خالفوا المشرکین ، وفروا اللحی ، وأحفوا الشوارب.) (رواه البخاری ٥٨٩٢ ، و مسلم ٢٥٩) واته: (پیچەوانەى موشریکه‌کان بکه‌ن ، رشتان بهیلنه‌وه و سیملتان کورت بکه‌ن) له‌م فه‌رمووده‌یه فه‌رمان کراوه به هیشته‌وه‌ی ریش و پیچەوانەى موشریکه‌کان کردن . زانایان له‌م فه‌رمووده‌یه ئەوه دەرده‌چینن که ئەوه‌ی تاوان به ئاشکرا ئەنجام بدات، ئەوا ئەو تاوانه ده‌بی‌ت به تاوانیکی گه‌وره، چونکه به ئاشکرا ئەنجامی داوه، که‌واته لی‌ره‌وه ده‌توانین بلی‌ین که ریش تاشین تاوانیکی گه‌ورایه. تیناگه‌م سه‌حابه‌کان شتی بۆنی حه‌رامی لی‌ بهاتایه نزیکی نه‌ده‌بوونه‌وه، به‌لام ئیستا نازانم خه‌لکی بۆ ئەمه‌نده چاویان قایمه. موسته‌حیله ده مه‌لا بگه‌رێ، به‌س بۆ ئەوه‌ی حه‌لالی بکه‌ن بۆی، یان له ترسی قسه‌ی ژنی یان خه‌لکی ئاماده‌یه خودا له خۆی بره‌نجینیت.

ده‌لین هۆکاری ریش تاشین ده‌گه‌ریته‌وه بۆ پاک و خاوینی، ئایه تو خاوین تری له رسول الله (صلی الله علیه وسلم)؟! یه‌ک فه‌رمووده و قسه‌یه‌ک نیه له‌سه‌ر ئەوه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا (صلی الله علیه وسلم) یان یه‌کی‌ک له سه‌حابه‌کان ریشیان تاشیبیت، خودا ١٢٤هه‌زار پیغه‌مبه‌ری ناردووه سه‌لامی خودایان

لَيْبَت، هیچیان بی ریش نه بوونه.

عَنْ نَافِعِ بْنِ جُبَيْرٍ عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ: أَنَّهُ كَانَ عَظِيمَ اللَّحْيَةِ
التعليقات الحسان على صحيح (ابن حبان صحيح لغيره ۶۲۷۸) واته:
له (نافعی کوری جوبهیره وه) له (عہلی کوری ئہبی
تالیبہ وه) فہرموی: پیغہمبہری خوا (صلی اللہ
گیورہ و دریژ و چر و پر بووه.

پیغہمبہری خوا (صلی اللہ
پیغہمبہرانن. واتہ لہدای قسہی پیغہمبہران قسہی ئہوان
دیت، زانایانی ئیسلام بابزانین رایان چۆن بووه لہسہر
ئیسلام؟

(ابن باز) رەحمەتی خودای لی بیت دەفەرموویت: (واجبە
ریش بهیلتیہ وه و کورتی نه کهیت و دەستی لی نه دەیت بۆ
کورت کردن)

(ابن عثیمین) رەحمەتی خودای لی بیت دەفەرموویت:
(کورت کردنی ریش پیچەوانە ی فەرمانی پیغہمبہرہ
پیغہمبہری خوا (صلی اللہ) لہ وتہ کہی: (وفروا للھی) (أعفوا
للھی) (أرخوا للھی) ہەر کہ سیک بییہ ویت شوین فەرمانی
پیغہمبہر بکہ ویت، وه شوین رینمووی بکہ ویت با ریشی
دەست کاری نه کات و کورتی نه کات) (مجموعه فتاوی ابن
عثیمین لاپەرہ ۸۲)

هەندیک زانا دەلین دروستە کورتی بکهیت، لەبەر ئەوەی
فەرمووده هاتوون، وە لە هاوێلان هاتوو، وە ئەگەر
کورتیشی بکهی ریشی هەر هەیه فەرموودهت جی بەجی
کردوو. دەتوانی لەبەر هەندیک فەرمووده اثر و لەسەر
وتەى هەندیک زانا بلیی بەرفراوانی تێدایە وە زۆر
جیاوازه لەگەل کەسیک ریشی بتاشی.

(ابن حزم) رەحمەتی خودای لى بێت دەفەرموویت: ئیجماع
هەیه کە سمیل کورت کردن و ریش هیشتنه‌وه واجبە.
(ابن تیمییه) رەحمەتی خودای لى بێت دەفەرموویت:
قورئان و سونەت و ئیجماع بەلگەیه لەسەر فەرمان کردن
بەوێ کە پێچەوانەى موشریک بکهیت نەهێ کردن لەوێ
کە خۆت بچوینی بە ئەوان.

(ابن عثیمین) رەحمەتی خودای لى بێت دەفەرموویت:
(ریش تاشین شتیکی زۆر گەورەیه، مرۆف ئەگەر
بەردەوام بێت لەسەری تاوانیکی گەورەیه، تاوانی
گەورەترە لەو کەسەى کە جگاره دەکشیت! چونکە ریش
تاشین چەند فەرموودهى تاییەت لەسەری هاتوون، چونکە
موسلمانان ئەگەر ریش بتاشن ئەو کۆمەلگا دەبیتە
کۆمەلگەیه‌کی غەیر ئیسلامی، چونکە تاشینی ریش ریگای
بێجگە لە پیغەمبەران بوو، پێچەوانەى جگاره کیشان،

ئەگەر دوو كەس يەككىيان جگەرە كىش بىت و ئەوى تر
 رېشى بتاشى ويستىيان نوژ بكن، ئەوى جگارە
 دەكىشىت لە پېشتەرە پېش نوژى بكات، لەوى كە رېشى
 دەتاشى، زانايانى (حنابلە) دەلېن: ئەگەر پياويك تاوان
 بەرامبەر پياويك بكات، رېشى دەربھىنى بە جورىك رېشى
 نەھىتەو، ئەو دەبىت دىەى كامل بدات (دىە : واتە پارە
 دان لەجياتى پياو كوشت و خوین) كە دىەى كوشتن
 دەكاتە سەد و شتر، كە ئەمە بەناوبانگە لە وتەى (حنابلە)
 ئەمە بەلگەيە لەسەر گرېنگى هېشتننەو رېش. شرح بلوغ
 المرام ج ۱ لاپەرە ۲۹۲، ھەروەھا سەيرى المغى بكة ج ۱۲
 لاپەرە ۱۱۲

بەكورتى رېش هېشتەو دوو جورە:

يەكەم: رېش بەھىلېتەو و دەستى لى نەدەيت واتە كورتىش
 نەكەيت، ئەمەيان دەتوانى بلىي لەبەر ھەندىك فەرموودە و
 لەسەر وتەى ھەندىك زانا بەرفراوانى تىدايە و واجب نىيە.
 دووهم: رېش هېشتەو واتە كورتە رېشىكت ھەبىت
 ئەمەيان واجبە و ھەرامە بىتاشى.
 كەواتە تاشىن ھەرامە و كورت كردن دروستە، بەلام
 كورت كردنىك رەشايى رېشى يان زەردايى رېشى ديار
 بىت.

تیبینی: خه لکیکی زور ریش تاشین لایان شتیکی ناساییه، به لکو که سانیک دژایه تی ریش ده کهن، رق له ریش بوونه وه که دینه کوفره.

مه زه بی ئیمام شافعی

(ئین و ریفعه) له حاشیه ی کتابی (الكافی) فه رموویه تی:
 أَنَّ الشَّافِعِيَّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - نَصَّ فِي الْأُمَّ عَلَى التَّحْرِيمِ قَالَ الزَّرْكَشِيُّ
 وَكَذَا الْحَلِيمِيُّ فِي شُعْبِ الْإِيمَانِ وَأُسْتَاذُهُ الْقَفَّالُ الشَّاشِيُّ فِي مَحَاسِنِ
 الشَّرِيعَةِ وَقَالَ الْأَذْرَعِيُّ الصَّوَابُ تَحْرِيمُ حُلُقِهَا جُمْلَةً لِغَيْرِ عِلَّةٍ بِهَا أَهـ.
 تحفه المحتاج فی شرح المنهاج. (۳۷۶/۹۱) واته: ئیمامی شافعی
 (رهحمه تی خودای گوره ی لیبیت) له کتابی (الام) دا به
 دهق هیناویه تی (که ریش تراشین یان کورت کردنه وه ی
 که متر له مشتیک) چه رامه، به هه مان شیوه (زه رکه شی و
 حیلمی) له کتابی (شعب الایمان) وه ماموستاکه ی (قه ففال
 شاشی) له کتابی (محاسن الشریعة) هیناویانه (که ریش
 تاشین چه رامه) وه (ئه زره ی) فه رموویه تی: به بی هیچ
 عیله تیک ریش تاشین چه رامه.

- وه (ئیمامی نه وه ی) رهحمه تی خوی گوره ی لیبیت له
 کتابی (منهاجا) فه رموویه تی: وَكَانَ مِنَ عَادَةِ الْفُرْسِ قَصُّ اللَّحِيَّةِ

فَنَهَى الشَّرْعُ عَنْ ذَلِكَ. المنهاج شرح صحيح مسلم بن الحجاج.
 (۱۴۹/۳) واته: له داب و نه ریتی فارسه کان پش کورت
 کردنه وه بوو، بویه شه ریعته تی پیروزی ئیسلام نه هی له م
 کاره کرد.

گالته کردن به سونه تی پیغمبری خوا (صلی الله علیه وسلم)

ئوه هی زور سهیره ریشی هیچ که سیک زیان له که س
 نادات به لام بو ئه وهنده رقیان لینیته تی؟ تو ریش ئه هیلیته وه
 یان نا که یفی خوته، به لام تکایه حهقت نه بیته به سهر
 ریشی که س، نازانم هوکار چیه بوچی ریش بوو ته
 شاخیک به سهر دلی هه ندیک که س، خو مالی کاول
 نه کردوون وا بهرگهی بینینی ناگرن، خیرا دهست ده که نه
 توانج دان و ته نانهت جنیو دان به که سه که، دلنیابه به
 ئاسانی لئی دهرناچیت و پی کافر ده بیته (په نا به خوا) که م
 نیه تو بو خوشی و پیکه نین سوکایه تی به ریشی که سیک
 بکه یت، که ئه و له بهر خوشه ویستی پیغمبری خوا
 (صلی الله علیه وسلم) ریشی داناییت. ئه گهر که سیک گالته بکات به
 ریشداریک و شهروال کورتیک بزانیته ئه وه سونه ته
 ئه گهر مه بهستی گالته کردن بیته به کرده وه که هی واته
 ریش و شهروال کورتی یه که هی ئه وا گالته هی به
 شه ریعته و دینی خوا کردووه، به لام ئه گهر مه بهستی

گالته کردن بیت به که سه که نه که سونه ته که نهوا کافر و بیباور نابیته به وه، ته نها تاوانبار ده بیته. (مجموع فتاوی ورسائل للعثیمین ۲/۱۵۹) ئەمەش پرایه کی زۆر له زانا و ئیمامه کانی ئیسلام بوو، له سه هیشتنه وهی ریش و دانانی، ئە وهی بۆمان دانراوه ئیمه ده بیته جیبه جیی بکهین، که وایه به و به لگه و فهرموودانه ئیمه بۆمان پوون بوو ته وه که هیشتنه وهی ریش واجبه و دریز کردنی شی سه نه ته، به لام وهک ده زانین خودا له و که سانه عه فوه که عوزریان هیه، بۆ نموونه رۆژو له سه که سانی موسافیر و نه خۆش فهرز نیه، نویز له سه که سانی شیت فهرز نیه، ئەمیش چهند عوزریکی هیه، گریمان که سیک هیه که به هوی نه خۆشیه که یه وه ده بیته بیتاشیت و هیچ هلیکی نیه و ناچاره، یاخود له ولاتیکه مه فروزیان کردووه به سه ریه وه که بیتاشیت، گهر نه یتاشیت توشی زیندان و چه ندین کیشه ی ده که ن، یاخود که سیک به هوی ده وامه که یه وه ناچاریان کردووه، گهر نه یتاشیت ده ری ده که ن و گهر ده ریشی بکه ن توانای ئیشکردنی تری نیه بیکات. الله اعلم

به در له وهش عیلم سه لماندویه تی که هیشتنه وهی ریش چه نیک سودی هیه له وه نه ش:

۱. ریش له %۹۵ زیانه کانی تیشکی به نه فسجی خۆر

- دەگەر ئېنىتەۋە ۋەك لە تويژىنەۋەيەكى ھىندىدا ھاتوۋە.
۲. نىشانەكانى دەرکەۋتنى پىرى دوا دەخات.
۳. پىستى دەم و چاۋ دەپارىزى لە زىبىكە و پەلە و چرچ و لۆچى و بەكتىريا، زۆر كات موس كە دەيدەي لە دەموچاۋ لۆچى دەكات و زۆر كات توشى خويىن بەربوونى دەكات.
۴. رېش پىست و قورگ دەپارىزى، لە كاتى سەرما قورگ دەپارىزى لە كۆكە و پىست دەپارىزى لە سوربوون و وادەكات لە دەموچاۋ كە بەرگەي سەرما زياتر بگرى.
۵. تويژىنەۋە بەرىتانيەكان ئەۋەيان دەرختوۋە كە رېش يارمەتيدەرە بۇ ئەۋ كەسانەي كە توشى لاۋازى جنس دەبن چونكە رېش دەبىتە مايەي پژانى زۆرتىن نىسبەي ھۆرمۆنى التىستوستىرون كە دەبىتە مايەي زۆربونى ھەزى جنس.
۶. مروڤ دەپارىزى لە نەخۇشىەكانى سىنگ لەۋانە رەبوۋە چونكە دەبىتە مايەي ھەلمژىنى ھەۋايەكى پاك و ناھىلى لە ھەۋادا گەردىلە خراپەكان بىرواتە بۆرى لوت و دەم. ھەروەھا رېش رېز و پىياھەلدانى زياتر بۇ پىياۋ دەھىنىت، ھەربۆيە لەبەر ئەۋ ھۆكارانەي سەرەۋە پزىشكان رىنمايى پىاۋان دەكەن رېش بەھىلنەۋە.

کاتیک بومه‌لهرزه بوو چی کاریک بکه‌ین باشه

زانای به‌ریز (ابن باز) بهر رَحمه‌تی خودا بکه‌ویت ده‌فهرموویت: پیویسته له‌سهر موسلمان له کاتی پروودانی بومه‌لهرزه و مانگگیران و خورگیران و لافاو و باوبارانی توند و سه‌ختدا ده‌ستپیشخه‌ری بکات له توبه و په‌شیمانی و داوای سه‌لامه‌تی و زور زیکر و ئیستغفار کردن وه‌کو چۆن پیغه‌مبه‌ری خودا (صلی‌الله‌علیه‌وسلم) سه‌باره‌ت بو خورگیران و مانگ گیران ده‌فهرموویت: (فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَٰلِكَ فَادْكُرُوا اللَّهَ) (صحیحی بوخاری ۱۰۴۴) واته: (جا کاتی بینیتان ئه‌و دووانه‌ گیراون یادی خودا بکه‌ن) وه‌ه‌روه‌ها باش وایه له‌م کاتانه‌دا رَحم به‌زه‌یی به‌کاربه‌ئیری به‌رامبه‌ر به‌ه‌ژار و نه‌داران به‌سه‌ده‌قه کردن و خیرکردن پییان)

۱. (ارْحَمُوا تُرْحَمُوا) (رواه أحمد) واته: رَحم بکه‌ن رَحمتان پی ده‌کری.

۲. (الرَّاحِمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَنُ، ارْحَمُوا مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمْكُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ) (رواه الترمذی) واته: (ئه‌وانه‌ی که رَحم و به‌زه‌بیان هه‌یه خودای به رَحم رَحمیان پی ده‌کات، به‌زه‌بیان هه‌بی به‌وه‌ی که له‌سهر زه‌وی دایه ئه‌وا ئه‌و خودایه‌ی که له ئاسماندایه به‌زه‌یی پیتاندا دیته‌وه).

چیرۆکی پیاوه بهنی ئیسرائێله که

ئەبوو هورهیره خودا لێی رازیبیت له پیغه مبهروهه (صلی اللہ علیہ وسلم) دهگیریتهوه: که پیاویک له بهنی ئیسرائیل داوا له پیاویکی بهنی ایسرائیل دهکات که ههزار دینار، واته ههزار مسقال ئالتونی به قهرز بداتی، ئهویش گوتی: برۆ شاهیدیکم بۆ بینه بیکهه به شاهیدت، گوتی: خودا بهسه بۆ شاهیدیم. کابرا دوودل بوو، بهلام ههزار دینارهکهی به قهرز داپی، ماوهیهکیان دیاریکرد تا بۆی بهینیتهوه، پاشان کابرا ناوچهکهی بهجی هیشت و سواری کهشتیهک بوو کارهکهی ئهجامدا و پاشان ویستی بیتهوه بۆ لای خاوهن پارهکه که قهرزی لێ کردبوو، له کاتی دیاری کرادا بگاته ئهوی، کهچی کهشتی دهست نهکهوت نهیدهزانی چییکات، چونکه هیچ کهشتیهکی دهست نهدهکهوت، بهلام به پشتبهستن بهخودا رۆشت تهخته داریکی هینا و ههلی کۆلی و ههزار دینارهکه و نامهیهکی تیاپای دانا بۆ خاوهن قهرزهکه، پاشان شوینی ههڵکۆلینهکهی داپوشی و هینای بۆ دهريا و وتی: ئهی پهروهردگارم تۆ چاک دهزانین، کهوا من ههزار دینارم له فلان کهس به قهرز وهرگرد، داوای کهفیلی لیکردم، گوتم: خودا بهسه بۆ که فیلیم،

ئەویش بە كەفیلی تۆ رازی بوو، داوای شاهیدی لیم كرد،
وتم خودا بەسە بۆ شاهیدیم، ئەویش بەوہ رازی بوو،
منیش ئەوہ تا هەلۆتەقەلایەکی زۆرم داوہ هەرچی لە
تواناما بوو كردم بۆ دەست كەوتنی كەشتیەك تا ئەو
پارەییە لە لام بوو بۆی بنیزمەوہ، بەلام نەمتوانی، ئەی
پەرودرگارم وا ئەم تەختەدارە ئەسپیرم بە تۆ، بۆم
بگەییەنیتە دەستی خاوەن پارەكە، تەختەداری كردە ناو
دەریا، پیاوی خاوەن پارەكەش لە مال دەرچوو تەماشای
كرد، بەلكو كەشتیەك بیټ پارەكەى بۆ بهینیتەوہ، لەكتوپر
تەختە دارەكەى كە پارەكەى تیدا بوو بەدیاركەوت،
ئەویش هینایەوہ مالەوہ تا بیکاتە سوتەمەنى، كە دارەكەى
لەت كرد دەبینیت پارەكە و نامەكەى تیدایە، پاشان
پیاوہكەى كە قەرزى لیوہر گتبوو پەیدا بوو، وە زۆر
سەرى سوپما بوو!!! كاتیک بە یەك گەیشتن كابرای
قەرزوہرگر گوتى سویند بەخودا تا ئیستا بەوپەرى توانا
مەوہ هەولم داوہ تا كەشتیم دەست بكەویت و پارەكەت
بۆ بهینمەوہ، بەلام دواى ئەو كەشتیەى پىی هاتمەوہ یەك
كەشتیم نەدیووہ، وتى: ئایا تۆ هیچت بۆ من ناردووہ تا
ئىستا؟ وتى: دواى ئەو كەشتیەى من پىی هاتم كەشتى
ترم دەست نەكەوتووہ، بەلام تەختە دارىكم هینا و هەلم

کۆلی و نامه‌یه‌ک و هه‌زار دیناره‌که‌م له‌ناوی دانا و به
 خودام سپارد وه‌ک چۆن خودام کردبووه که‌فیلی خۆم
 له‌کاتی قه‌رز دانه‌که‌دا، وتی: ئه‌و پاره‌یه‌ی که‌ تو له‌ناو
 ته‌خته‌داره که‌ داتنابوو، خودای گه‌وره به‌ سه‌لامه‌تی
 گه‌یاندی وه‌ من بۆیه هاتوم که‌ هه‌زار دیناره‌که‌ پیتت
 ببه‌خشمه‌وه. ئه‌گه‌ر هه‌رکه‌سیک ئه‌وها باوه‌ری به‌خودا
 هه‌بیت له‌وه‌ی به‌وشیوه‌یه بیت له‌گه‌لی هه‌ر به‌وشیوه
 ده‌بیت. (وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ) (الطلاق ۳) واته:
 (ئه‌وه‌ی پشت به‌خودا ببه‌ستیت خودای به‌سه)

پیغهمبەر شووعه‌یب

با‌ب‌چینه خزمهت (پیغهمبەر شووعه‌یبی) با باسی به‌سه‌رهاتی ئه‌و زاته موباره‌که بکه‌ین. (پیغهمبەر شووعه‌یبی) نه‌وه‌ی (ئیب‌راهیم) (خلیل الله)یه له چوار سوره‌تی قورئاندا باسی کراوه و ناوی براوه. زۆر گوێرایه‌له و له‌سه‌رخۆ وه‌یدی و ئامۆژگاری گه‌له‌که‌ی ده‌کرد و ماندوو نه‌ده‌بوو. خودای گه‌وره (پیغهمبەر شووعه‌یبی) کرده پیغهمبەر و ره‌وانه‌ی کرد بۆ سه‌ر خه‌لکی شاری مه‌دینه. خه‌لکی ئه‌و ناوچه‌یه زۆر ده‌وله‌مه‌ندبوون، به‌هۆی که‌سابه‌ت و موعامه‌لات و بازرگانیه‌وه له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌موو ناز و نیعمه‌تانه‌دا بت په‌رست بوون و خودایان نه‌ده‌په‌رست و خو و ره‌وشتیان باش نه‌بوو، به‌تایبه‌تی له‌ک‌رین و فرۆشتندا زۆر حه‌رام خۆر و فیلبازبوون، که شتیان به‌خه‌لک ده‌فرۆشت سوکیان بۆ کیشه‌نه و پیوانه‌ ده‌کرد. خودای گه‌وره (پیغهمبەر شووعه‌یب) که هه‌ر له‌خۆیان بوو، کردی به‌ پیغهمبەر و ناردی بۆ ئامۆژگاریان، وه‌ک خودای گه‌وره ده‌فرموویت: ئیمه شووعه‌یب برای خۆیانمان بۆ ناردن و گوتی ئه‌ی گه‌لی من خودا نه‌بێ که‌س خوداتان نیه هه‌ر

ئەو بپەرستن من پیغەمبەری خودام ئامۆزگاریتان دەکەم
 بەقسەم بکەن و دەلیل و بەلگە و موعجیزەم زۆرن لەسەر
 پیغەمبەرایەتی خۆم. یەکیک لەو موعجیزانە یە ئەو عەسایە
 بوو کە بە میرات لە باب و باپیرانیدا دەستی کەوت بوو.
 دووبارە فەرمووی: رجاتان لی دەکەم لەم پۆ بە دواوە
 تەرازو و میزاجتان تەواو بیت، حەقی خەلک بە ناتەواوی
 مەدەنەو و دادوهر بن. مەردی خودا بن بەدئەخلاق و
 فەساد لەسەر زەوی بڵاو مەکەنەو. (پیغەمبەر شوعەیب)
 فەرمووی: ئەو هی من پیتان دەلیم: گەر بە قسەم بکەن
 زۆر باشترە گەر ئیمانتان بە خودا و پیغەمبەر و بەو هی
 پیتان دەلیم هەبی، هەر وەها لەسەر ئامۆزگاریان
 دەرویشت و دەی فەرموو: زۆر عەیبە بەسە چیدی رینگە
 بە خەلک مەگرن و مەیان ترسینن، کە دەیانەوی بین
 بۆلای من و موسلمان بن، ئیو بە داتانەوی رینگای
 خواناسین لە خەلک بگرن و لەرئ لایان دەن؟ ئیو یادی
 ئەو کاتە بکەنەو کە کۆمەلێکی کەم بوون خودا زۆری
 کردن، فەقیر بوون دەولەمەندی کردن، بی دەسەلات
 بوون ئیستا خاوەن دەسەلاتن، تەماشای ئەو گەلانە بکەن،
 کە لە خودا پەرستن و رینگای حەق لاینداو خودا چی
 بەسەر هیتان، بۆ پەند و عیبرەت و ئامۆزگاری و دەرس

له بهسه رهاتی ئەوان وەرناگرن و دەس لەو بی دین و
 کاره خراپانه هەلناگرن، ناترسن ئیوێش واتان بهسه ربییت،
 فهرمووی: تازە بوون بە دوو دەسته دەستیکیان باوهری
 بە خودا و پیغه مبهەر و ئاموژگاریه کانم هیناوه و موسلمان
 بوون، کۆمه لیکیش کافر و بی دین و بی باوهرن. خوړاگرن
 تا خودا له هه موو دادگه ریه ک دادگه رتره، فهرق بکات له
 بهینی ئیمه و ئیوهدا و توشی سزا و عه زابتان دهکات، له
 جوابی ئەو هه موو ئاموژگارییه و مه وعجیزه یه دا پیاو
 ماقوله کانیاں توهره بوون و وتیان دهر د دهکەین، یان ده بی
 برۆن یان بینه وه سه ر دینی ئیمه، (پیغه مبه ر شوعه یب)
 فهرمووی: جا چۆن ئیمه دیننه وه سه ر شتی ک که زۆرمان
 رق لیه یان چۆن به زۆر ده مان به نه وه سه ر دینی
 خو تان قه ت قبولی ناکه ین، فهرمووی: گه ر بگه رینه وه
 سه ر دینی ئیوه مه عنای وایه درۆمان به دم خوداوه
 کردووه! دوا ی ئەوه ی که خودا له گو مراهی نه جاتی داوین
 تازە به ئاره زووی خو مان ناگه رینه وه، تازە بگه رینه وه
 مه گه ر خودا ئاره زوو بکات، که ئەوه ش قه ت نابی و
 ئاره زووی مه حاله، خودای ئیمه ئاگاداره به سه ر
 هه موو شتی کدا و ئیمه پشتمان به خودا به ستووه، و له
 شه ری ئیوه ده مان پارێزیت. ئینجا (پیغه مبه ر شوعه یب)

زانی تازه موسلمان نابن و دهست له و کردهوه خراپانه
 هه‌لناگرن. پوژیک له پاش دوو رکات نوپژ سه‌ری به‌رز
 کردهوه بو ئاسمان، فه‌رمووی: ئە‌ی خودای گه‌وره‌ دوعام
 گیرا بکه و حوکم بکه له به‌ینی ئیمه و ئە‌وه‌ندا دادگه‌ری
 خۆت بنوینه، خۆ خۆت له هه‌موو دادگه‌ری دادگه‌رتری و
 ده‌زانی تازه ئیمان ناهینن، له دوی دوعاکه‌ی (پینغه‌مبه‌ر
 شوعه‌یب) کافه‌ه‌کان وتیان: ئە‌وه‌ی باوه‌ری پینینیت ئە‌وا
 زه‌ره‌ر ده‌کات. به‌ ئە‌مری خودا جو‌برائیل هات و
 فه‌رمووی: خودای گه‌وره‌ دوعاکه‌ی گیرا کردی خۆت و
 مال و خیزانه‌که‌ت و موسلمانان له شار برۆنه‌ ده‌روه‌، له
 به‌ره‌ به‌یانیدا غه‌زه‌بی خودا ده‌گاته سه‌ریان، وه‌ له
 به‌ره‌به‌یاندا غه‌زه‌بی خودا گه‌یشه‌ سه‌ریان، جو‌برائیل
 نه‌عه‌تیک‌ی لیدا و قیراندی به‌سه‌ر شاری مه‌دینه‌دا و
 شاره‌که‌ که‌وته له‌رزین و هه‌موو خه‌لکی شار مردن. بۆیه
 هه‌ر که‌سی بویری ئە‌وه‌ بکات له‌ دژی خودا بووه‌ستیته‌وه
 ئە‌وا به‌و شیوه‌ ده‌بیت، بۆیه هه‌یچ که‌سیک ناتوانیت
 به‌ره‌نگاری خودایه‌ک بپه‌وه‌ که‌ هه‌ر خۆی هه‌موو
 گه‌ردوون و زه‌وی له‌ ماوه‌ی هه‌وت شه‌و و پوژدا
 دروست کردووه‌ ئایا هه‌یزیک هه‌یه‌ بتوانیت ئە‌وه‌ بکات؟
 مروژیک به‌و لاوازیه‌ی و بیتوانایه‌ی چۆن بویری ئە‌وه‌

دهكات به ره‌نگاری بیته‌وه؟

گه نجیک هات بۆلای (پیغه‌مبه‌ر شوعه‌ییبی) و پیی وت: به
خوداکه‌ت بلئ: بۆچی سزای من نادات له کاتیکدا من
گوناحیکی زور ئه‌که‌م خودای گه وره‌ش پیی فه‌رموو: پیی
بلئ: چ سزایه‌ک له‌وه سه‌خت تره‌ که من یادی خۆم له
دلئ تۆدا ده‌ره‌یناوه.

سوتانی دەست و زمانی موسا

جاریکیان فیرعون له خهونیدا بینی کورپکی نهوهی ئیسرائیل دهیکوژیت و کوتایی به دهسه لاته که ی دههینیت. له بهر ئه وهش بریاریدا هه موو نه وهیه کی ئیسرائیل له دایک بیت له ناوی ببه نوو بیکوژن، بو ئه وهی له ناو نه چیت و دهسه لاتی کوتایی پینه یات. ئه وهی جیی سه رسورمان بوو موسا له و کاته یه له دایک بوو! بویه دایکی موسا ترسا له پاسه وانه کانی فیرعون و بریاری دا بیکاته ناو توره گه یه ک و سپاردی به خودا، خودا به ویستی خوی موسای گه یانده مالی فیرعون، له ویش ئاسیای خیزانی فیرعون چاوی به موسا ده که ویت و خوشه ویستی چوو به دلیه وه و دلی په یوه ست بوو به دلیه وه. و بایه خیکی زوری به موسادا و فیرعونی رازی کرد که به خیتی بکات. چونکه ئاسیا نه زوک بوو مندالی نه ده بوو. ئاسیا وتی بیهیله بو خومان ده یکه ین به کاهیناتیک چاو دلمان پپی خوش ده بیت و ده بیت به کورمان کاتیک گه وره ده بیت. روژیک فیرعون له گه ل موسا یاری ده کرد، کیشای به تاجه کهیدا و که وته سه ر زهوی، ریشی پاکیشا و ئازاریدا، فیرعون لپی ترسا که ئه مه ئه و که سه یه که

کوتایى به دسه‌لاتى ده‌هینیت، بیرى له‌وه کرده‌وه که
 گه‌وره بیت کیش‌ه‌ی بۆ دروست ده‌کات بۆیه بریاری دا
 بیکوژیت پیش ئەوه‌ی کار له کار بترازیت. فیرعه‌ون به
 ئاسیایی وتت: ئەمه دوژمنی منه و ده‌بیته هۆی له‌ناو
 بردنی دسه‌لاتی من، فه‌رمانیدا پیاوکوژه‌کان بهینن، به‌لام
 ئاسیا هه‌ولیدا هیوری کاته‌وه و وتی: له‌سه‌رخۆبه چونکه
 ئەوه مندالیکه هیچ له باش و خراب نازانیت، لئی پارایه‌وه
 نه‌یکوژیت، فیرعه‌ون سوور بوو له‌سه‌ر بریاری خۆی.
 ئاسیای خیزانی پیشنیاریکی بۆی کرد، که قاپیک خه‌لوز و
 قاپیک خورما بهینیت، ئەگه‌ر خه‌لوزه‌که‌ی هه‌لگرد ئەوا
 منداله و نه‌فامه، به‌لام ئەگه‌ر خورماکه‌ی هه‌لگرد، ئەوا
 ئاسیای خیزانی رازی ده‌بیت به کوشتنی موسا، بۆیه
 فیرعه‌ون به پیشنیاره‌که‌ی رازی بوو، بریاری دا قاپه‌کان
 بهینن، کاتیک قاپه‌کانیان دانا موسا ویستی خورماکه‌ ببات،
 به‌لام ویستی خودا له پیش ویستی هه‌مووانه، بۆیه
 ده‌ستی له خورماکه هه‌لگرت و ده‌ستی بۆ خه‌لوزه‌که برد،
 به‌لام ده‌ستی سوتان و فرییی دایه سه‌ر زه‌وی، ئاسیا به
 فیرعه‌ونی وتت: ئەوه‌ت بۆ پروون بووه‌وه که منداله و
 نه‌زانه؟ ئەویش ئەوه‌ی بۆ پروون بووه‌وه که منداله و هیچ
 نازانیت، ئەمه‌ش بووه هۆی سوتانی ده‌ستی و زمانی،

بویه ده می ته ته له ی ده کرد له کاتی قسه کردندا. به لگه ش
 بؤ ئه مه خودای گه وره ده فهرموویت: (اذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ
 طَغَى) (۲۴) ئه ی موسا تو نیردرای ئیمه ی برؤ بؤ لای
 فیرعه ون له بهر ئه وه ی ئه و سه رکه شی و کوفری کردوه
 و سنووری به زاندوه له کوفردا. (قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي)
 (۲۵) موساش فهرمووی: ئه ی پهروه رداگار سینگم فراوان
 بکه بؤ ئه وه ی که بتوانم باری قورسی پیغه مبرایه تی و
 نازاری خه لکی هه لبرگم. (وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي) (۲۶) وه کارم بؤ
 ئاسان بکه. (وَأَحْلِلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي) (۲۷) وه گیریه ک له
 زمانم دایه بیکه ره وه (که گیری زوری تیادا بوو داوای
 یه ک دانه ی کرد خودای گه وره ش یه ک گیریه کی له زمانی
 کرده وه و هه مووی نه کرده وه بؤی، که ئه گهر داوای
 هه مووی بکردایه خودای گه وره هه مووی بؤ ده کرده وه)
 (يَفْقَهُوا قَوْلِي) (۲۸) تا بتوانم تییان بگه یه نم و له قسه ی من
 تی بگن) سروشتی پیغه مبران وایه داوای شتی زور
 ناکه ن ته نها به پی پی پیداوایستیان داوا ده که ن. ئه وه تا خودا
 داواکه ی موسای قبول کرد، به پی پی ئه وه ی داوای کردبوو.
 به لام ته ته له ی که م له سه ر زمانی هه رمابوو. فیرعه ونیش
 به خه لکه که ی وت: که زمانی ته ته له ده کات له قسه کرن

وه من باشترم لهو. وهك و خودا دهفهرموئت: منى گهوره
و بهرز موقارهنه دهكهن به ئه مه كه لئى تئناگهن. له م
ئايه ته ئه وه مان بو روون دهبيته وه كه فيرعه ون دهى وت:
له ژيانده وهى خه لكيدا باشتره له موسا. سه ره پراى
تانه دان له قسه كانى موسا كه پرو پوچن و بيتنه مان،
چون به راوردى دهكهن به من. به لام له دوايدا موسا
سه ر فراو و سه ركه وت و بوو. فيرعه ونيش چوو به ناخى
زه ويدا.

ئهم چيروكه به ديارى كراوى باسنه كراوه له قورئاندا،
به لام زانايانى ئيسلام باسيان لئوهى كردوو و باوه رى
پئى كراوه.

پینغه مبهەر ئیدریس

(پینغه مبهەر ئیدریس) سهلامی خودای لیبتت یه کهم پینغه مبهره و ئاوهل کهسه که له لایهن خوداوه جو بریل به وه حی ۳۰ سه حیفه ی بۆ هیناوه بۆ ئیرشاد و هیدایه تی ئه ولادی قابیلی کوری (پینغه مبهەر ئادهم) سهلامی خودای لیبتت بۆ ئه وهی دهی ویست له بت په رستی و کوفر هه لگرن و ته و به بکه ن. به گویره ی ئاینی ئه و ره فتار بکه ن ئه و پینغه مبه ره به شه ش پشت ده گاته وه به (پینغه مبه ره ئادهم) قورئان به دریژی باسی ژیان و به سه ره ات و یاسای دینی (پینغه مبه ره ئیدریسی) نه کردووه، به لام خودا له ۳ ئایه تدا باسی کردووه. خودای بالا دست ده فه رموویت: (زۆر سابیر و راسگو و پایه به رز بووه لای خودا وه ندی گه وه)

هه روه ها که له سوره تی مه ریه م ده فه رموویت: ئه ی پینغه مبه ره تو به هۆی قورئانه وه یادی (پینغه مبه ره ئیدریس) بکه وه و بۆ ئومه ته که ت به یان که چه ن پینغه مبه ریکی راست و رازگو بووه و رودبه و مه قامی لای خوداوه به هۆی عیباده ته وه چه ند به رز بووه. وه ده لێن باپیری (پینغه مبه ره ئیدریسی) زۆر پیاویکی به دین بووه، خه لک له

پوژھه لات و پوژئاوه دهچوونه خزمه تی و دیاریان بو
 ده بردن، به لام پاش ئه وهی که وهفاتی کرد، کومه لیک
 هاتن بو سهردانی به لام که زانیان وهفاتی کردوه
 گه پانه وه و دیاریان له گه ل خویان برده وه، کوره کانیا
 زوریان پی ناخوش بوو که زانیان ئه و خزمه ته ی جار
 نا کرین. شهیتان کاتیک ئه و خه به ره ی زانی یه کسه ر خوی
 کرده شیوه ی شکلی پیاویکی پیر و چوه لای
 ئه ولاده کانی و گوتی: ده زانن که خه لک زور لیتان قه لسه
 چونکه له دوور ولاتاندا دین و چاویان به باوکتان
 ناکه ویت، ئه وانیش وتیان جا چار چیه؟ گوتی: بینن ره سم
 و سوپه ی باوکتان دروست که ن له دیواری خویدا
 دایبینن، با خه لک زیاره تی بکه ن. ئه وانیش به قسه یان کرد
 و به و هویه وه بتپه رستی به ره به ره په ره ی سه ند و له و
 کاته (پیغه مبه ر ئیدریس) له بابل دابوو خودا وه ندی گه وره
 به جبریلدا وه حی بو نارد و کردیه پیغه مبه ر. (پیغه مبه ر
 ئیدریس) خه لگی مه نت کرد له بت په رستی و بانگی
 کردنه وه بو په ی ره وکردن له شه ریه ته ی (پیغه مبه ر ئاده م)
 که میک له خه لکه که دوا ی که وتن و زوربه ی خه لکه که له
 قسه ی ده رچوون، ده ستیان له بتپه رستی هه لنه گرت.
 (پیغه مبه ر ئیدریس) ناچار بوو له گه ل موسلمانه کان بابل

به جی بیللی و بچی بۆ میسر له بابله وه رۆیشت تا چوونه
 میسر. له وی دهستی کرد به بانگکردنی خه لک بۆ
 خوداپه رستی و له گه ل (وه زیفه ی پیغه مبه ریشدا) دهستی
 کرد به بهرگ دورین و خه یاتی. که ئه وه ل که سیک بوو
 که لیباسی دوریوه، چونکه خه لک تا ئه وکاته پیستی
 حه یواناتیان له بهر ده کرد. (پیغه مبه ر ئیدریس) له گه ل هه ر
 ته قه لیکندا ناوی خودای ده برد و زکری خودای ده کرد. تا
 ناوبانگی له ئه رز و ئاسمان بلا بووه وه، که رۆژیک
 ئیزرائیل عه رزی باره گای ئه قده سی کرد و گوتی: ئه ی
 خودای گه وه زۆر ئاره زوو ده که م ئیزنم بدهیت بچم بۆ
 زیاره تی (پیغه مبه ر ئیدریس)، خوداش ئیزنیدا ئیزرائیل
 خۆی برده سه ر شیوه ی پیاویک چوو بوو به میوانی
 (پیغه مبه ر ئیدریس). پیغه مبه ر ئیدریس زۆر به رۆژوو
 ده بوو، ئیواره به ربانگیان هینایه پیش میوانه که نانی
 نه خوارد تا سی رۆژ هیچ ئیواره یه ک نانی نه خوارد،
 رۆژی سییه م (پیغه مبه ر ئیدریس) فه رمووی: ده بی ناوی
 خۆتم پی بلیت، ئه ویش له ولامدا گوتی: من ئیزرائیل
 ئینجازه م له خودای ته عالا وه رگرتوو که بیم ماوه یه ک
 ره فیقی تو بکه م. (پیغه مبه ر ئیدریس) فه رمووی: باشه
 به لام من به مه رجیک براده ریت ده که م گیانم بکیشی و

زیندوم که یه وه، با بزنام گیان کیشان چهن ناخوشه تا
 زیاتر عیباده تی خودا بکه م، ئیزرائیل فهرمووی: ئاخر من
 بی ئه مری خودا ناتوانم گیانی که س بکیشم، له غه یبه وه
 هات که ئه ی ئیزرائیل بی ئه مری مه که، ئیزرائیل گیانی
 (پیغه مبه ر ئیدریسی) کیشا و زیندوی کرده وه، ئیزرائیل
 لی پیرسی گیان کیشان چونه؟ فهرمووی: وه ک ئه وه وایه
 ههر به زیندوی پیستت له بهر دا که نن. ئینجا (پیغه مبه ر
 ئیدریس) هات و با وه شی به ئیزرائیلدا کرد و په یمانی
 برایه تیان به ست (پیغه مبه ر ئیدریس) فهرمووی: پیم خوشه
 به رزم که یه وه بو ئاسمان و گه شتیک بکه ین. ئه ویش هه لی
 گرد و بردی بو ئاسمان له وی (پیغه مبه ر ئیدریس)
 فهرمووی: زور حه ز ده که م چاوم به دوزخ بکه وی ت،
 چونه بهر ده رگای جه هه نم و مالیک ده رگای جه هانمیانی
 بو کرده وه ته ماشایان کرد و گه رانه وه، ئینجا فهرمووی:
 زوریش حه زده که م چاومیشم به به هشت بکه وی ت،
 هه ستان و چونه بهر قاپی به هشت (رضوانی)
 به هشت به پیریانه وه هات و ده رگای به هشتی بو
 کرده وه، (پیغه مبه ر ئیدریس) چوه ناو به هشته وه تا
 ماوه یه ک نه هاته ده ره وه ئیزرائیل بانگی کرد، ئه وه بو
 نایه یته ده ره وه! ئه ویش گوتی خودا فهرمووی ته: هه موو

گیان له بهریک ده بیټ تالی مردن بچیژیت من چه شتم،
 خدا له نایه تیکی تردا ده فهرمووی، ده بی هه موو کهس
 دۆزه خ بیینی، خو من چومه ناو دۆزه خه وه، دووباره
 خدا فهرموویه تی: کهسی چوو بو به هه شت تازه نایاته
 دهره وه، منیش تازه ناگه ریمه وه، خدا فهرمووی، ئهی
 ئیزرائیل لی گهری چونکه ئه و به قسه و ئیزی من چوو
 به هه شت و به ئهری منیش نایاته دهره وه. وه له و
 ریوایه ته هی که زیندوه ده لیت، ته مه نی موباره کی ۳۵ سال
 بووه که بهرز کرایه وه بو ئاسمان. (پیغه مبه ر ئیدریس)
 که سیک بوو نووسینی به قه له م دا هینا. هه روه ها ئه وه ل
 کهس بوو دهستی کرد به خه یاتی و جل دورین، چونکه
 له پیش زه مانی ئه ودا خه لک وابوو پیستی حه یوانیان له
 خو یانه وه ده پیچا. هه روه ها ئه وه ل کهس بوو که عیلمی
 نجوم ئه ستیره ناسی و ریازیاتی زانیوه و ته رازوو
 میزادی داناوه و ئه سله حه ی دروست کردووه. له باسی
 به سه ره اتی (پیغه مبه ر ئیدریسی) ئه وه مان بو پروون
 ده بیته وه که هه ر ئینسانیک دلی له گه ل خدا و به نده کانی
 پاک بی پله ی لای خودای گه وره بهرز ده بیته وه، هه ر
 کهسی عیباده تی خودا بکات، نائومید نابی له ره حمی
 خودا. ئه و ئاموژگاریه مان ده سده که ویت که ده بی به نی

ئادەم تا دەتوانیت بۆ سەربەرزى دۇنيا و قىيامەت ھەول
بدات ھەر وەك (پىغەمبەر ئىدرىس) لەگەل ئەو ھەشدا كە
پىغەمبەر بوو، لە ماوەى تەمەنىدا دەستى لە كار
ھەلنەگرت ھەو و رۆژ خەرىكى پەند و ئامۆژگارى خەلك
و خەرىكى ئىش و كار و عىلم و زانىارى بوو بۆ
پىشكەوتنى نەو ھى ئادەم ئەم ھەموو كارەى كردووھ.

ھەندىك لە پەند و ئامۆژگارىەكانى (پىغەمبەر ئىدرىس)
* چاكە لەگەل بەندەكانى خودا لە ھەموو شوكرانەيەك
گەورە ترە.

* قەد ھەسودى بە مالى كەس مەبەن.

* خۆتان لە كار و قسەى خراپ بپارىزن.

* ئەگەر دوعاتان كرد بە دل لەبەر خواوھندى گەورە
بپارىرەوھ.

بە كورتى توانىم باس لەو پىغەمبەرە بكەم كە خۆى
ژيانامەيەكى دوور و درىژى ھەيە لە پەند و ئامۆژگارى و
كارەساتى ناخۆش، بەلام ئەو ھەندى لە تواناى من دابوو
ئەو ھەندى لە خەيالدا بوو ھەر ئەو ھەندە بوو، بۆ ئەو ھى
باسى ئەو پىغەمبەرە نازدارە بكەم، ئەم پىغەمبەرە ھەرگىز
نەيدەوت خودايە من پىغەمبەرم دەبى دەولەمەندم بكەيت،
ئەمە كەى كارە كە من دەيكەم ياخود من ناتوانم، نەخىر

قهت وای نه فەرموووە هەمیشە بە ڕەنجه‌شانی خۆی کاری کردووە، خۆشترین و پڕ بەهاترین پارە ئەو پارەیه‌یه که خۆت بە ڕەنجه‌شانی خۆت دەست دەکەوێت باکه‌میش بیت. بۆیه ئەم پێغه‌مبەرە هەمیشە هیوای بە خودا هەبوو که یارمه‌تی دەدات. من تەمەنم ١٨ ساڵ بوو که ئەم کتێبەم نەسیووە، سپاس بۆ پەروردگارم توانیم ئەم کتێبە بە پشتیوانی خودای گەورە تا ئێرەم ب‌ریووە که (إن شاء الله) بە پشتیوانی خودای گەورە دەتوانم ئەم کارەش تێپەڕینم، چونکه هیچ شتیک بی پشتیوانی خودای گەورە ئەنجام نادریت، وه به‌بێ ئیزنی ئەو هیچ شتیک ڕوو نادات. من هەمیشە باوەڕم بە خۆم بوو بۆ ئەو‌هی بتوانم هەموو شتیک بکه‌م راسته‌که‌سانی دەورو به‌ر هەمیشە هەولێ ئەو‌ه دەدەن که سه‌ر بکه‌ویت به‌سه‌ر هەموو به‌ر به‌ستیکدا وه‌که‌سانی دەورو پشتت که نزیکترین که‌س خیزانه‌که‌ته پێویسته پالپشتت ببن، به‌لام من حەزم کرد که هەر خۆم هەول بۆ شته‌کان بدهم هەر خۆم هەول بدهم بۆ ئەو‌هی سه‌رکه‌وتوو بيم، به‌سه‌ر هەموو شتیکدا، که خۆم حەزم پێی کردووه و من ویستم خۆم تا‌قی بکه‌مه‌وه ئایه دەتوانم به‌ه‌ولێ خۆم ئەم کتێبە ته‌واو بکه‌م یاخود نا!!! چونکه هەر شتیک به‌ ڕەنجه‌شانی خۆت هەولێ بۆ بدهی،

تام و لهزه تيكي ههيه. هه ميشه ههول بده پشتت تهنه به
 خودات ببهستي، چونكه مروڤه كان ماوهيه كي كاتي
 لهگه لتن يان تهنه له خوڤيه كاندا كاتت لهگه ل به سهر
 ده بن. به لام كاتيک ده كه ويت، بزانه كه م كه س هه ن كه
 ده ست ده گرن، كاتيک رۆژه سه خته كانت ديت، ئه وان
 بيانويه ك ده دۆزنه وه بوئه وهى بلين مه جالمان نيه و
 كاتمان نيه ببوره دلنيا به مروڤه كانى ئه م سه رده مه به و
 شيويه. ئه گه ر به شيويه كي ژير بيربكه ينه وه، تو به
 تهنه له دايك ده بيت، به بي ئه وهى هيچ شتيك له گه ل
 خو ت بينيت بو ئه م ژيانه، سه ره تا تهنه جه ستت ديتت
 ئه م دونيا، دوايش كه ده مریت كه سيش نايات له گه ل
 به تهنه خو ت هاتيت، به تهنه اش ده رويت. ئه وهى كه
 گرنگه كه كي دروستت ده كات و كي ده ت مرينيت،
 ئه ویش بي گومان خودايه. بو يه تهنه بو خودا بژى، مه لى
 فلانكس ئيشى داپيم واته ژيانم لاي ئه وه، دلنيا به ئه وه
 خودا رسقت ده دات به لام ئه وى كردوه ته سه به ب.
 مه به ستى من له وه دايه كه ئيمه له دايك ده بين كه س
 له گه ل مان نيه، بو يه با بو خو مان بژين نه وهك بو خه لك.
 خه لك كاتين تهنه له م ته مه نه كورته دا له گه ل تدايه دواى
 ئه وه نامينن، كه مردى هيچيان نامينيت له گه ل، كاتي

دەمریت تەنھا چەن مانگیك بیتاقەت دەبن و دوای ئەو
 باری ژیانان ئاسایی دەبیتەو و لەبیرت دەكەن. بۆیە
 لەو تییگە كە ژیان ت پەیووەست مەكە بە خەلكیەو بلی
 بی ئەو كەسە ناژیم! چونكە خودا بی ئەویش دەتژیەنیت.
 بۆیە هەرگیز ئەو قسانە بەكارمەهینە بی ئەو ناژیم یان
 ئەو ئیشتە لەدەستەم ژیانم ویران دەبیت. تا پشتت بە
 خودا قایم بیت، هەرگیز هیچ روونادات، راستە هەندى
 تاقیکردنەو روودەدەن لە ژیان دنیابە ئەگەر تۆ كەسیك
 بیت كە باوەرت بە خودا بیت، پۆژیک دادیت كە
 تاقیکردنەو كەت تەواو دەبیت، (وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ
 خَيْرٌ لَكُمْ) (البقره ۲۱۶) واتە: (رەنگە ئیووە شتانیکتان پى
 ناخۆش بیت بەلام بۆ ئیووە واچاكترە) دەبیت بەرگەى
 هەموو شتیك بگریت، یان جاریوا هەیه كە گوناحیک
 دەكەیت، خودا شتیكت بەسەر دینیت، كەوات لیبكات
 بگەریتەو بۆلای خۆی، بۆیە هەمیشە لە خۆشى و لە
 ناخۆشیە هەمیشە سوپاسی خودا بكە، لەواچى خودا
 شتیك بكات و ابزانیت لە سوود و قازانجی تۆ نییە بەلام
 دنیابە دیارە ئەووە باشتەرە بۆ تۆ چونكە خودا هیناویەتیە
 سەر ریت. (مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ
 قَلْبَهُ) (التفاین ۱۱) واتە: (هیچ بەلا و موسیبەتیک روونادات

ئىللا بە ئىزن و قەزا و قەدەرى خوای گەورە وە ھەر
كەسىك ئىمان بىنى بە خوای گەورە و بزانی ئەمەى
توشى بووہ لەلایەن خوای گەورەوہیە و ئارام بگرئ و
شوكرى خوای گەورە بكات و چاوەروانى پاداشت بىت)

سوپاسی خودات کردووہ

مرؤف پاشای سہر زہویہ ہیچ شتیک نیہ بہ مرؤف بویریت. ہہرگیز شوکری خودات کردووہ، کہ توی بہ مرؤفی دروست کردووہ، توی کردووہ بہم مرؤفہی ئەمرؤ ہہتا وەکو ئیستا شوکری ئەوەت کردووہ کہ بیرکردنەوەت تەواوہ، دواى ئەوہ کہ لەشت ساغہ و کیشت نیہ خودا ئەو نیعمتہی بہ تو بہخشیوہ، ئەو لەشہ ساغہی کہ تو ہتہ دەزانیت ہہموو دونیا دینیت. کچیکی گورانیبیژی ئەوروپی توشی ژیرپہنجہ دەبیت خاوەنی ہہموو شتیک بوو، ہہموو ئەو شتہ مادیانہی ہہبوو کہ لە سہر ئەم زہویہدا ہہیہ، تہمەنیکی زور نہژیا و ئەو نہخوشیہ زال بوو بەسہر ئەم کچہدا و مرد، دوا قسہی ئەوہ بوو سہروەت و سامان ہیچ نیہ و خوشیہکی یەکجار بۆ مرؤف ناہینیت، بەلکو بوونی لەشتیکی ساغ ہہموو خوشیہک دینیت بۆ مرؤف. ئیمہ نازانین تیناگەین چ نیعمتیکمان ہہیہ و قەدری نازانین لە رابردووشدا باسی ئەو گەنجہ عارہبہی کہ چاوی نہبوو، دەبوت: لە نوێژہکانمدا داوا لە خودا ناکەم کہ چاوەکانم پیببەخشیتەوہ، بۆ ئەوہی خودا لیم نہپرسیتەوہ لە قیامت

چاوه کانت بۆ چی شتیک به کارتهینا چاوه کانت له چیا
سهرف کرد. دلنیا به له و دنیا ئه و چاوه ت شکاتت لی
دهکات، گهر به شیوازیکی دروست به کاری نه هینیت. پاره
و مادی خووشی ناهینن ههرگیز مهزانه که سیک پاره ی
هه بوو ته و او دلخوشه ئه و که سه ی هه مووشتیکی هه یه و
دولیا بۆ ئه و خووشه.

دکتور ئانوشه پیاویکی ئیرانیه ده لیت: هاوړییه کم هه یه
دکتوری نه خووشیه کانی چاوه، یه کیکه له ملیاردیره کانی
تاران سه رمایه یه کی خه یالی هه یه، ژن و کچه که ی له
فه رهنسا ده ژین، به لام به رده وام خه مباره و دلته نگه مانگی
ه بوو هات بۆ لای من گوتی: دکتور بابچین به یه که وه
نانیک بخوین وتم: بابروین به لام من له ریستوران ت و ئه م
شوینانه نان ناخوم با نانیک به رین له دهره وه بیخوین،
شه قامیک هه یه دوو نانه واخانه به رامبه ر یه کن، وتم:
دکتور تو له وه یان دوو نان بکره، منیش له وه ی تریان دوو
نان ده کریم، و ده روین من رویشتم سه یرم کرد
نانه واخانه که داخراوه، گه رامه وه بزنام دکتور چی
کردووه، سه یر ده که م ئه و نانه واخانه یه ش داخراوه، به لام
دکتور سه ری خستبووه سه ر شوشه ی نانه واخانه که و
ده گریا!!!

وتم: دکتور چیه؟

وتی: وهره ئیره و سهیری ئه و دیمه نه بکه!

منیش سهرم خسته سهر شوشه ی نانه واخانه که، به خودا
هه رگیز ئه و دیمه نه م له بیر ناچیته وه، بینیم له ناو
نانه واخانه که ۱۰ بۆ ۱۵ فهرده ئارد له سه ریه ک دانراون،
شاگرده که به جلی ئیشه وه له سه ر فهرده کان خهوی لی
که وتبوو دهنگی پرخه ی خه وه که ی ده گه یشته لای ئیمه،
پیی گوتم: دکتور خودا شاهید و ئاگاداره ۱۶ ساله
ئاره زووی خه ویکی ئاوا ده که م. بۆ جاریکیش بیت ئه م
دوعایه بکه، (اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي وَارْزُقْنِي وَعَافِنِي وَاهْدِنِي) واته:
(خودایه رهحم پی بکه و رزقم بده و لاشم ساغکه و
هیدایه تم بده)

ئیمه ی مروّف واهسته کهین به خته وه ریمان له و شتانه دایه
که نیمانه و خوزگه ی پی ده خوازین، هه ر ئه مه ش هۆکاره
که نرخه ی ئه و شتانه نه زانین که هه مانه و به که م سه یریان
ده کهین، ئی سه یری ئه م رووداوه بکه ن به راستی ئیستاش
ئه وانه ی که ده وله مه ندن بزانه ئه وه ئازایی خۆت نیه ئه وه
ئازای ئه و خودایه یه که توی وا لی کردووه و توی
گه یانده ته ئه م پوژه ی که توی تیا یه، پوژیک نیه که
خودا توی خافل کردبی، ئه ویش چی ده ویت لیت، ته نها

دهلیت پوژی پینج فہرز نویژم بو بکہ، شہریکم بو دامہنہ،
 لہ حہرامہ کہن نزیک مہکہ و ہہندی شتی لہ سہرمان
 واجب کردوہ دەبیت ئەنجامی بدہین، بہ ئەنجام گہ یاندنی
 ئەو کردارانہی کہ خودای گہورہ واجبی کردوہ
 لہ سہرمان، ئەویش بہ سوودہ بو تہواوی مروقیہ تی،
 و ہہموو تاکیک لہم سہرزہمینہدا بہ لام بہ مہرجیک
 موسلمانبیت (مروقیہ کہ) دین ہیندہ ئەو قورسہ نیہ کہ بیری
 لیدہ کہینہوہ، کہ سہکان وا دہزانن کہ بہختہ و ہری لہ و ہدایہ
 کہ ئەو شتہی دہتہ ویت، بہ لام نیتہ و خودا پیتی
 نہ بہ خشیوہ، نہ خیر چونکہ خودا خوئی دہزانیت
 بہختہ و ہریت لہ چی دایہ، ئیمہ لہ عیلمی غیب نازانین،
 بہ لکو بہ تہنہا خودا خوئی دانا و زانایہ، بہختہ و ہری لہ
 و ہدایہ کہ قہناعہتت بہو شتہ ہہبیت کہ ہتہ، نہ و ہک تو
 ناشوکربیت لہوہی کہ ہتہ دلنیا بہ ئەوہی تو ہتہ
 ہہموو نیعمہ تی خودایہ، ہہزاران کہس ئەوہیان نیہ کہ تو
 ہتہ (وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ) (البقرہ ۲۱۶) واتہ:
 (رہنگہ ئیوہ شتانیکتان پی ناخوش بیت بہ لام بو ئیوہ
 و اچاکترہ) تہمہنی دنیا کورتہ کہ ئیمہی تیدا دہژین. (قُلْ
 مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ) واتہ: (ئہی پیغہ مہبر (صلی اللہ
 بفہرموو: ژیانی دنیا کورتہ)

(پيڻغه مبهەر نوح) سهلامى خوداى لى بى، ژنيكى ديت دهگريا، پرسىارى كرد بوچى دهگريت؟
ووتى: بو مردنى كوره كه م هيشتا گهنج بوو.
(پيڻغه مبهەر نوح) فهرمووى: ته مهنى چهند بوو؟
ووتى: ته نها ۳۰۰ سال بوو، (پيڻغه مبهەر نوح) فهرمووى:
ئهى چى ده لئى ئه گهر له ناو ئومه تيك ژيابابى كه ته مهنيان
له ۶۰ تا ۷۰ زياتر نابى؟

ژنه كه وتى: بوچى هيچ ئومه تيك پهيدا ده بى كه ته نها ۶۰
بو ۷۰ سال بژين؟!

(پيڻغه مبهەر نوح) فهرمووى: به لى له ئاخر زه مان.
ژنه كه وتى: جا كه سيان تيا ئه بى له م ماوه كورته ش بى
فهرمانى خودا بكات؟!

(پيڻغه مبهەر نوح) فهرمووى: زوربه يان بى فهرمانى خودا
ئه كه ن!

ژنه كه وتى: دياره ئه مانه دلان به م دونيايه كورته
خوشه؟!

(پيڻغه مبهەر نوح) فهرمووى: تاكه خه ميان دونيايه و
كه ميان بير له دواړوژ ئه كه نه وه.

ژنه كه وتى: ناكا ناكو كيش دروست بكن له سهر ئه م
دونيايه كورته يان؟!

(پینغمبەر نوح) فەرمووی: بەلکو یەکتەریش ئەکوژن لە
سەر شتی زۆر بچوک،

ژنەکه وتی: ئایا خانو دروست ئەکەن بۆ ئەم ماوه
کورتە؟!

(پینغمبەر نوح) فەرمووی: بەلکو کۆشک دروست ئەکەن
بە ئومیدی سەدان سال و ئنجا زۆریشی پێ ناچێ جێی
دیڵن.

ژنەکه وتی: دەوی بەخودا گەر من بوومایە ژیانم تەنھا لە
ژێر سیبەری دارێک بەرێ ئەکرد و ھەر ھەمووشی لە
سوجدەدا دەبووم.

تەمەنمان زۆر برۆا ۶۰ سال تیناپەریت وەک ئیستا
دەبیین ئەستەمە کەسیک ببینن تەمەنی لەوەندە
زیاترییت. کەچی بەرگە ی ئەو تاقیکردنەوہیانە ی خودا
ناگرین، ئەوان تەمەنیان ۷۰۰ بۆ ۸۰۰ سال دەبوو
بەرگیان دەگرت و شوکرانە دەژیان، لە ژیانیکی پر لە
مەینەتی و ناخۆشیدا ژیانان بەرێ دەکرد. لە دونیای
ئەمرۆدا دەبیین کۆمەلگا ھەمووی سەرگەردان بوو،
ئەوہندە ی ئارەزوی شتی خراپمان ھەیە، ئەوہندە
ئارەزوی شتی باشمان نیە، ھەر بەدوای گەران بە دوای
عەیبە ی خەلکەوہین بەلام ھەلە ی خۆمان نابینن، ھەر
خۆمان تیوہدەگلیەنین لە ژیانکی خەلکیدا بە دوای ژیانکی

خۆماندا نارۆین، ئەگەر ئێمە بریار بدەین و هەولێ ئێوە بدەین که به دواى ژيانى خۆماندا برۆين، وازبهيتين لهوهى که به دواى عهيبهى خهلكهوه بيين، به دواى ههلهى خۆمانهوه برۆين و بزائين ههلهمان چيه دهتوانين ههلهکانى خۆمان چاک بکهينهوه و لهو تهمهنه کورتهمان ههولێ باشترين ژيان بدەين، ئەو ههموو سال و مانگه بهلام تهمهنى ئێمه ئەوهنده نيه که بيري لێدهکهينهوه. کهچى ئيمه ناشوکرى دهکەين ئەو ئيمهى دروست کرد، ئيمهى گهيانده ئەم رۆژهى که ئيستا ههين، ئەوها پاداشتى دهدهينهوه بهراستى ناشوکرى شتىكى زور خراپه، و ئەنجامى باشى لى ناکهويت. ههرحيت بهسههات بلئى: خودايه زور شوکرم ئارامگرتنت به عيبادهت بۆت ههژمار دهکريت. ئايه کوریکت نهخۆش کهوتوه به تاقیکردنهوهيهكى گهرهه دهبانيت ئايه کچيکت لهدهست داوه به تاقیکردنهوهيهكى قورسى دهبانيت؟ وادهزانى خودا رقى لێته که کوریکى لیتسهندهوتهوه، پيغهمبهرى خودا (صلی الله علیه وسلم) ههموو کورهکانى لهدهستدا باشه خودا رقى لى بوو؟ کهواى لیکرد؟ بيگومان نهخير، ئەى کچيکت لهدهسداوه يا کچيکت تهلاقدراوه پيغهمبهرى خودا (صلی الله علیه وسلم) له کچهکانى تهلاقدراوه، ئەمه خودا رقى لى بوو؟ بهلكو لهبهر ئەوهى لهلاى خودا خۆشهويسته خودا

خۆشهويستاني تاقيددهكاتهوه. كهوايه دلخوش به كه خودا تاقيددهكاتهوه دنيا به هيچ مروفتيك نيه بن تاقيردنهوه، دنيا به هموو ئه و تاقيردنهوانه خيريان تيدايه بو، خوداي گوره دهفهرموويت: هر به لا و موسيبهتيك بهسهرتانايت ئيلا خيرى تيدايه. خودا بهوشيوهيه بهرامبه زمان به لام كه سمان له رحمتى خودا ناگهين به باشى، هموو مالى دونيا چاو و دلى گرتووين، كهسى دهركاي خوداي لهبير نهماوه، بهتايهت له م ولاتهى خومان كه له كوردستانين، كه گهنجيان فروشت، گهنجيان نههيشت، ئهوهى ماوه خهفهتبار، ئهوهى ماوه هممووى خهفت دايگرتووه بن ئيش و كار، خوداپه رستيمان نهماوه، بهندايتيمان نهماوه. ئاماريكى كه نالى روداوم خويندهوه به تهواوى تاساندى! نازانم چون باسى بكم بينيم دهليت: له م چوار پاريزگايه يى خومان ته نها 5 مليون كه سين له يهك شهو و روژى تهواو دا 400 هزار كهس سهيرى سايتا ئابروبه رهكانيان كردووه، كه خوتان دهيزانن بهراستى شتيكى ناشرينه بو مان بهراستى زور ناخوشه، كاتيک بيرى ليده كه يهوه دلگران ده بين، پي بيتاقهت ده بين، كاتيک ئه مه ده بينين له ولاته كه مان كه بانگ ده دريت، كه دهستورى ئاينى ئيسلامبيت، كه خه لكه كه ي موسلمان بن، كه دهزانن خودا ده مان بيت،

قسه یه هه یه ده لیت: ئیمه له خودا نه بیته له کهس ناترسین به لام له هه موو که سیک دهرسین بهس له خودا نه بیته. دلنیا به ئه وهی بۆمان دانراوه زۆر جوانه، ئه وه چاره نوسه ی که خودا بۆمانی دیاری کردووه دلنیا به یه کیک له وه پسپارانیه له ناو گۆر لیمان ده کهن ده لین گه نجیتیت له چیا به سهر برد؟ ولام لای خۆته، کاتیک که سیک دهرسیت له به سالآچویهک ده لیت: مامه گه نجیت له چیا سهر ف کرد، گهر گه نجی به خودا په رستی و دینداری به ری کرد بیت ئه وا به خۆش حالیه وه جوابت ده داته وه، به لام که سیک که گه نجی به کاری خراب به ری کرد بیت بیتا قهت ده بیت و ههرگیز هه زناکات باسی بکات یان ناچار ده بیت به نادرستی جواب بداته وه، چونکه هیچی له به رده ما نیه بیلیت. با گه نجیمان له ریگی خودا په رستیه وه به ری بکهین، بهس دلنیا بن په رمی خودا زۆر گه وره یه بۆ مرۆقه کان وهک خودا خۆی ده فه رموویت: باشترین مرۆف ئه وه مرۆقه یه دان به تاوانه که ی داده نیت و ته وه به ده کات.

پیغه مبه ری خودا (صلی الله علیه وسلم) ده فه رموویت: ئه گهر که سیک له تاوانه وه هیجرهت بکات بۆ کاری چاکه ئه جری ۵۰ وهک موسعه بی کوری ئوبهیری هه یه، که ته مه نی ۱۸ سال بو، پیغه مبه ری خودا (صلی الله علیه وسلم) کردیه قانیدی جیشیک.

گهنجی توبه کار ئه وهنده لای خودای گه وره خوْشه ویسته،
 خودای گه وره ئه وهندهی دلْ به ئیْمه خوْشه که ته وبه
 ده کهین، که ئه و هیچ منه تی به ئیْمه نیه، به لام خوْشی
 ده وئین که له وهه موو خراپه دا ئیْمه ته وبه مان کردوو
 گه راینه ته وه بۆلای، دلْنیابه به وازهینان له تاوانه کانمان
 خوداش له سه رجه م تاوانه کانمان خوْش ده بیْت، گه ر
 به قه ت که فی ده ریش بیْت. ئازایه تی ئه وه نیه که
 له سه رده می پیْغه مبه ری خودا (صلی الله علیه وسلم) و خه لیفه و
 سه حابه کاندای که ئافره تی بی حیجاب نه بووه و ئافره تی
 سفور نه بووه، مه گه ر هه رکه سی که زور شعوری نه بیْت
 نه زه ریکی کرد بیْت ئه وه ئازایه تی نیه ئازایه تی ئه مرویه
 گه نجه کان له ناو ئه و هه موو فه سادی و کاره خراپانه یه
 ئیْمه کاری چاکه بکهین، که هه موو کهس ئه مری کاری
 خراپمان پیْده کات، به لام ئیْمه به قسه یان ناکهین له بهر
 خودا، ئه مرو ئیْمه پیْاوی خودابین، خودای گه وره له
 قیامه ت له ناو ئه و هه موو خه لکه هه لته گریت ده لیْت تو له
 دونیا پیْاوی من بوویت، من لیره پاداشتت ده ده مه وه، ئه م
 گه نجه له بهر من زینای ناکرد ئه م گه نجه له بهر من
 نه زه ری ناکرد، پیْغه مبه ری خودا (صلی الله علیه وسلم) ده فه رمو ویْت:
 هه رکهس خوْی له زینا بگریْت خوْی له تاوان بگریْت ئه و
 شیرینی ئیماننه که ی له دلایه. خوْگرتن له نه زه ر شیرینی

ئیمانت له دلا دهچه سپیت، که ده لیت خودایه من له بهر تو سه یرم ناکرد، خوداش هه می شه له گه لت دایه، به لام نه زهر له چی ده کړیت له و ئافره تانه ی که شهرم له خودا ناکه ن جلانیک له بهر ده که ن کاشایسته ی له بهر کردن نین. گه نجیکی دوکاندار که ئه شیای ئافره تانی هه یه ده لیت: سوین به خودا هه رگیز ناتوانم سه یری ئافرتیکی حجاب بکه م، هه رگیز خوم پیناگریت کاتیک ته ماشای چاوی ده که م. خودا بوچی واجبی کردووه له سه ر ئافره تان، له بهر قسه ی ئه م دوکانداره، خودا ده یه وی ئافره تان خویان داپوشن چونکه پیستی ئافره ت ناسکه، به هه لالی نه بیت پیشانی که سانی تری نه دن له شی خویان ته نها پیشانی میرده کانیا ن بدن، وه لالی سوین ده خوم هه ر که سیک له سفوریه وه بگه ریته سه ر حجاب ته واوی ژیا نی ده گوریت، له وه یه به باشی تینه گه یت گه ر پرسیا ر له و که سانه بکه یت که له سفوریه وه بوونه به حجاب، ئیستا ده زانن که شیرینی ئیمان هه کیان له دلا به ده ست هینا وه.

پاشه‌کی

خوینەری هیژا سوپاسی تۆی خوشەویست دەکەم، که هەولی ئەوەتدا که کتیبەکەم بخوینیتەو، وە منیش گەیشتمە کوتای ئەم کتیبە، سوپاسی خودا دەکەم که پالپشتم بوو لە نوسینی ئەم کتیبەدا، چونکه بە یارمەتی پەرورەدگارم نەبووایە من هەرگیز نەدەگەیشتمە ئەم قوناغە. من لە نوسینی ئەم کتیبەدا ئامانج سوود پیگەیاندنبوو بە خەلکی و چاک کردنی بەشیکی زۆر که می هەلە ی کۆمەلگاکەمان. ئەگەر تەنھا که سینک بتوانیت سوودیک ببینیت بە بۆنە ی ئەم کتیبەو ئەوا من پەشیمان نیم لەوەی که خۆم ماندوو کردوو لە نوسینی ئەم کتیبەدا، که شەوانی واهەبوو ئەوەندە خەریک بوومە چاوم فرمیسکی پێدا هاتوو تە خوارەو، یان جاری وابوو تا چواری بەیانی من خەریکی کۆمپیوتەرەکەم بوومە، بۆ ئەوەی بتوانم بابەتیکی گونجا و باش ئامادە بکەم، بۆ تۆی خوشەویست. ئەمە ی تۆ دەیبینیت ئەوەندە ئاسان دروست نەبوو، چەندین ریگری لە ژیانم هەبوو، سەختی زۆرم دیو، هیلاکەتی زۆرم چەشتو. ئەوەی ئێمە مەبەستمانە (إن شاء الله) دەبیتە پووناکیەک بۆمان

بۆ قیامه تمان.

ئەو ھەي كە منى زياتر ھاندا بۆ تەواو كرنى ئەم كىتئبە پشت بەستنىكى زۆر بوو بە خودا، پاشان متمانە بە خۆبوون، من متمانە يەكى زۆرم بە خۆم ھەبوو كە دەتوانم، من لە سەرھتا بەو شئوھ بىرم نەكردەوھ بلىم: باشە من چۆن دەتوانم؟! من كوا ئەو ھىز و توانايەم ھەيە؟! من كەي دەتوانم؟! نا بەلكو من وتم: ھەر دەتوانم چونكە پيش منيش چەندىن كەس توانىويەتى كىتئبىكى وا بنوسىت، بۆيە منيش دەتوانم و ھەر سەردەكەوم، ھەميشە دەم وتت بە پشتىوانى خودا دەتوانم و سەردەكەوم. ھىوام وايە ھەر كەسىك ئەم كىتئبەي خویندىبئتەوھ سوودىكى باشى پى گەياندىبئت، ھەرچەندە كەميش بئت، ئەوھى زىاد گىنگ بئت لای من، خودا ئاگادارى نىەتى دلمانە كە چى بە خوین و خەيالمان دا دروات، {وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ} بەو ھىوايەم كە وشە بە وشە سوودى بە تۆيى ئازىز گەياندىبئت و ببئتە ھۆيى چاك كىرنى ھەلەيەكت، ياخود وەرگرتنى زانىارىەك. لە كۆتايدا سوپاسى ئئوھ دەكەم بۆ خویندەنەوھى كىتئبەكەم. لە ئايندەدا چاوەرپى بەشى دووى كىتئبەكە بن، ياخود كىتئبىكى تر كە بە زارى ئئمە بنوسرىت، گەر تەمەن باقىبئت و خودا وىستى لبئبئت.

